Sfântul apostol Simon, mirele din Cana Galileii - protectorul mirilor şi îndreptătorul celor rătăciţi sufleteşte

(10 mai şi 30 iunie)

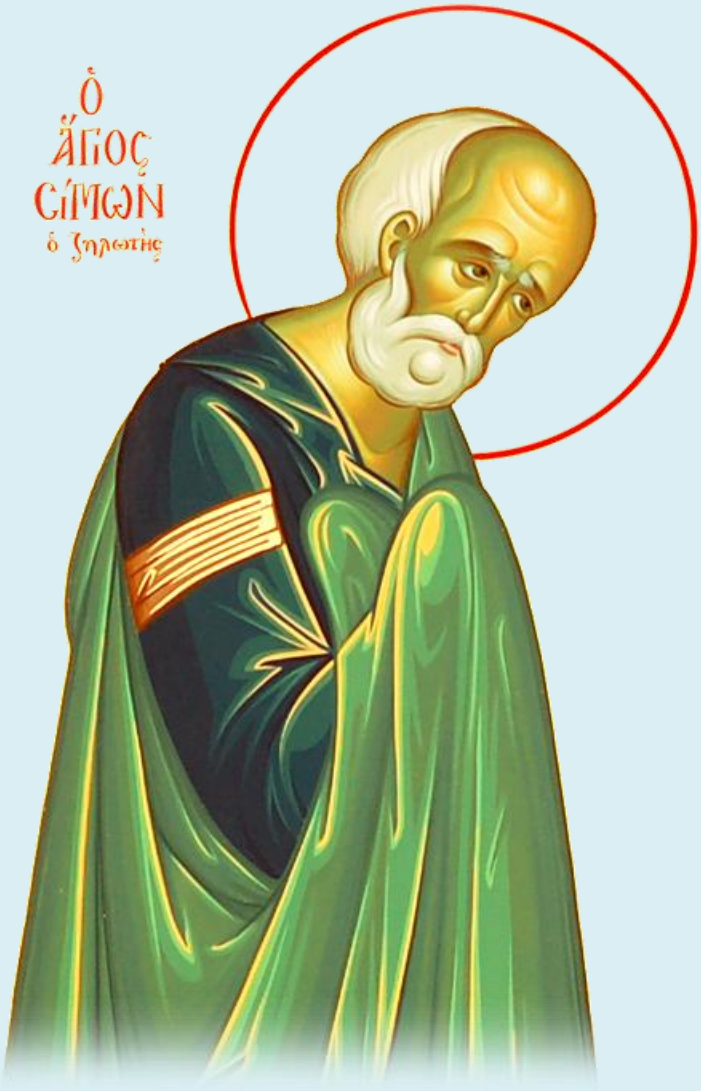

Sfântul Simon, care se numeşte şi Natanael, a fost mire la nunta cea din Cana Galileii. Domnul Hristos, împreună cu Maica şi cu ucenicii Săi au venit la prăznuirea cununiei lui. Când vinul s-a terminat, Domnul a preschimbat apa în vin (Ioan 2: 1-11). S-a numit Zilotul din cauza marii lui râvne pentru Mântuitorul şi pentru Sfânta Evanghelie. După ce a primit de sus harul Duhului Sfânt, Simon a mers să vestească Scriptura în Mauritania şi în Africa. Având în vedere roadele minunate pe care predicarea lui le aducea, căci prin cuvântul lui mulţi veneau la Sfânta Credinţă, el a fost prins de păgâni, chinuit, iar în final răstignit precum Domnul, care în ceruri a primit sufletul lui de mucenic şi 1-a încununat cu cununa slavei nemuritoarei Lui împărăţii. Sfântul apostol Simon este prăznuit pe 10 mai şi 30 iunie (Soborul celor 12 apostoli).

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
În această lună, ziua a zecea - Sfântul apostol Simon Zilotul (Minei) 5
Canon de rugăciune către Sfântul apostol Simon, zilotul 16
Acatistul Sfântului apostol Simon, zilotul 22
Rugăciune către Sfântul apostol Simon 32
Rugăciune pentru fericirea în căsnicie, către apostolul Simon Zilotul 35
Paraclisul Sfântului apostol Simon, zilotul 37
Imnografie 51
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului apostol Simon, zilotul 53
Sfântul apostol Simon Zilotul - drumul spre sfințenie 55
Viaţa şi pătimirile Sfântului apostol Simon Zelotul a cărui pomenire Sfânta Biserică o sărbătoreşte pe 10 mai 56
Sinaxar - Pomenirea Sfântului apostol Simon Zilotul, adică râvnitorul 59
Sfântul apostol Simon Zilotul 60
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul apostol Simon Zilotul 62
Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfântul apostol Simon Zilotul 64
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului apostol Simon, zilotul 65
Sfântul apostol Simon – Sfinte moaşte 66
Nicolae Steinhardt (Monahul Nicolae de la Rohia) - Dăruind vei dobândi - Nunta de la Cana Galileii 69
Anda Postolache - Apostolul Simon Zilotul ocroteşte familia 74
Mirele primit în dar prin rugăciune și mijlocirea Sfinților 77
Mirela Barbă - Sfântul apostol Simon Zilotul îți protejează căsnicia 79
Miracole creștine înfăptuite de Sfântul apostol Simon Zilotul, protectorul căsătoriilor, în Biserica Podeanu din Capitală 81
Sfântul Simon Zilotul sărbătorit la biserica Podeanu din Capitală 86
Sfântul apostol Simon Zilotul (10 mai) şi Sfântul mucenic Valentin de Umbria (30 iulie) - ocrotitori ai căsătoriei 90
Biserica din Cana Galileii 92
Radu Alexandru - Peştera Sfântului Simon Zilotul 101
Sfântul apostol Simon Zilotul, 10 mai 105
Biserica Podeanu şi Sfântul Simon Zilotul 113
Icoane 121

Evanghelia şi Apostolul zilei

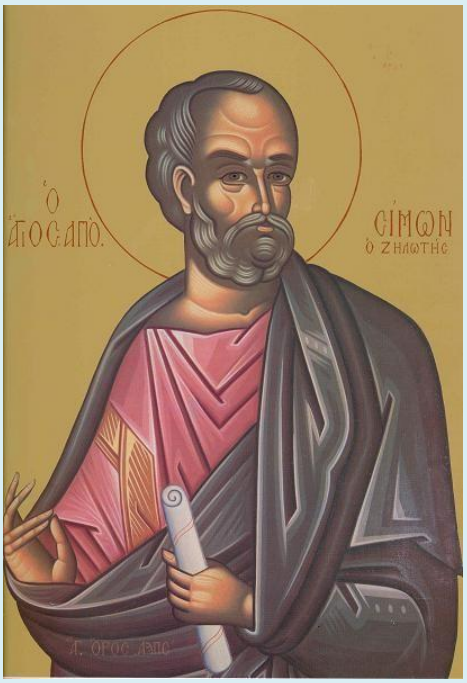

Evanghelia

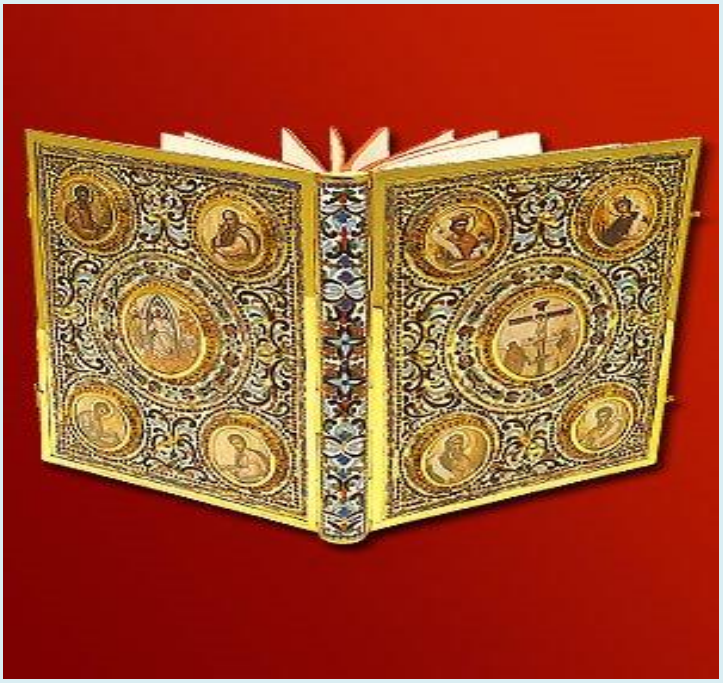

Ev. Matei 13, 54-58

54.Şi venind în patria Sa, îi învăţa pe ei în sinagoga lor, încât ei erau uimiţi şi ziceau: De unde are El înţelepciunea aceasta şi puterile?
55.Au nu este Acesta fiul teslarului? Au nu se numeşte mama Lui Maria şi fraţii (verii) Lui: Iacov şi Iosif şi Simon şi Iuda?

56.Şi surorile (verişoarele) Lui au nu sunt toate la noi? Deci, de unde are El toate acestea?
57.Şi se sminteau întru El. Iar Iisus le-a zis: Nu este prooroc dispreţuit decât în patria lui şi în casa lui.
58.Şi n-a făcut acolo multe minuni, din pricina necredinţei lor.

Apostol

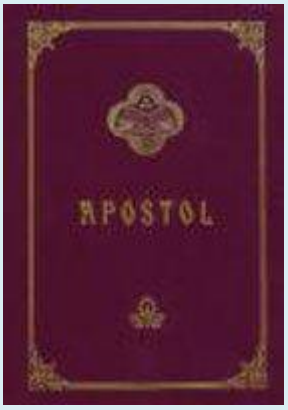

Epistola către Corinteni a Sfântului apostol Pavel

Ap. I Corinteni 4, 9-16

9.Căci mi se pare că Dumnezeu, pe noi, apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă oameni, ca pe nişte osândiţi la moarte, fiindcă ne-am făcut privelişte lumii şi îngerilor şi oamenilor.
10.Noi suntem nebuni pentru Hristos; voi însă înţelepţi întru Hristos. Noi suntem slabi; voi însă sunteţi tari. Voi sunteţi întru slavă, iar noi suntem întru necinste!
11.Până în ceasul de acum flămânzim şi însetăm; suntem goi şi suntem pălmuiţi şi pribegim,
12.Şi ne ostenim, lucrând cu mâinile noastre. Ocărâţi fiind, binecuvântăm. Prigoniţi fiind, răbdăm.
13.Huliţi fiind, ne rugăm. Am ajuns ca gunoiul lumii, ca măturătura tuturor, până astăzi.
14.Nu ca să vă ruşinez vă scriu acestea, ci ca să vă dojenesc, ca pe nişte copii ai mei iubiţi.
15.Căci de aţi avea zeci de mii de învăţători în Hristos, totuşi nu aveţi mulţi părinţi. Căci eu v-am născut prin Evanghelie în Iisus Hristos.
16.Deci, vă rog, să-mi fiţi mie următori, precum şi eu lui Hristos.

În această lună, ziua a zecea - Sfântul apostol Simon Zilotul (Minei)

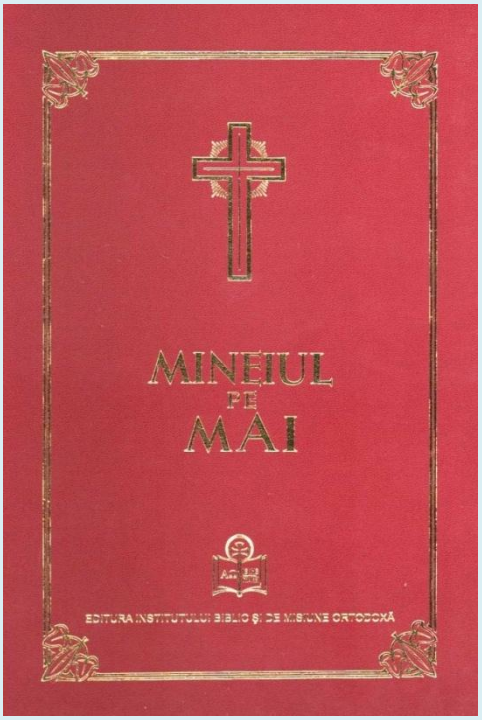

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, ale praznicului 3, şi ale apostolului 3, glasul al 4-lea.

Stihirile apostolului, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Simon cel minunat, lauda apostolilor, ca o rază strălucită a străbătut marginile, izgonind negura mulţimii dumnezeilor, cu dumnezeieştile sale învăţături cele de mântuire şi de lumină purtătoare, şi pe toţi i-a luminat, să slăvească în Trei Feţe o Dumnezeire, nedespărţită şi nedeosebită.

Simon cel de Dumnezeu insuflat, învăţătorul păgânilor cel prea luminat şi prea cinstit; mreaja cea dumnezeiască, care a vânat dintru adâncul pierzării, propovăduitorul cel prea adevărat al Teologiei celei înalte, pe toţi i-a ospătat acum cu iscusinţă la cunoştinţa lui Hristos, punându-le înainte ospăţ vesel isprăvile sale.

Simon apostolul, înconjurând marginile, ca o roată învârtindu-se, tot pământul nebuniei idoleşti a ars, şi cu buna credinţă luminându-l, făclii luminoase, a aprins credincioşilor, măritul. Şi pe toţi i-a luminat, ca să slăvească în trei Ipostasuri o Dumnezeire nedespărţită şi nedeosebită.

Slavă..., glasul al 2-lea

Cu nume de râvnă numit chemându-te, Simone vrednicute de minune, râvnind ai râvnit lui Dumnezeu Atotţiitorului, şi de dumnezeieşti minuni plin te-a arătat; că fierbinte râvnă având, numit cu nume, de râvnă te-ai chemat, fericite, şi cu împărtăşirea asemenea chemare ai câştigat. Pentru aceasta înalt fiind, şi cu cetele cele înalte locuind, roagă-te de Dumnezeu văzătorule, lui Hristos Cuvântului Dumnezeului nostru, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum..., a praznicului

La Stihoavnă

Stihirile apostolului, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Simone pururea pomenite, din izvorul desfătării ai băut, şi de la Dumnezeu înţelepţindu-te ai adăpat pe cei ce doreau cu căldură de cunoştinţa lui Dumnezeu, pe Hristos urmând; la care acum cu bucurie ai mers, îndumnezeit fiind cu slava Treimii cea prea luminată, şi pacea cea fără măsură puternică.

Stih: În tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Simone prea minunate, la frumuseţea cea dumnezeiască privind cât este prin putinţă, şi văzându-o prin mai bună împreunare, şi îndulcindu-te de dânsa, şi îndumnezeindu-te cu primirea fiiască, la Unul Cel dorit şi fericit, bucurându-te ai ajuns, de Hristos propovăduitorule pururea pomenite, împreună cu îngerii acum sălăşluindu-te.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor Lui o vesteşte tăria.

Simone prea fericite, lui Dumnezeu şi oamenilor te-ai arătat credincios mijlocitor cu darul. Şi acum cu rugăciunile tale cele cu bună îndrăzneală milostiv făcându-ne nouă pe Hristos, nu înceta rugând pe Domnul totdeauna, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă..., glasul al 6-lea

Făptura ca un vultur ce zboară presus o ai străbătut Simone prea sfinţite, ucenice al Mântuitorului şi apostole, şi înşelăciunea idolilor toată cu învăţăturile tale cele ca focul răsunătoare, ca o uscăciune arzându-o, pe păgâni din adâncul necu-

noştinţei la dumnezeiasca cunoştinţă i-ai adus. Şi acum lui Hristos te roagă, ca să fie nouă Milostiv în ziua judecăţii.

Şi acum..., a praznicului

Tropar, glasul al 3-lea: Apostole Sfinte, Simone, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşale sufletelor noastre.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul praznicului de 2 ori;

Slavă..., al apostolului, ***Şi acum...,*** al praznicului

După întâia Catismă. **Sedealna** glasul al 2-lea:

Podobie: Ceea ce eşti izvorul milei, învredniceşte-ne pe noi milostivirii, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos; arată, precum de-a pururea; puterea ta, că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca şi oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trup.

Vânând cu mreaja limba apostolilor cea lăudată, a învăţat marginile pământului ca să se închine ţie împreună cu Tatăl şi cu Duhul, Hristoase Dumnezeule, Pentru aceasta întăreşte Biserica Ta, şi trimite credincioşilor binecuvântarea Ta, unule Milostive şi Iubitorule de oameni. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

După a doua Catismă, **Sedealna** glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Soarele dreptăţii Hristos ca un luceafăr te-a trimis pe tine ca să luminezi tot pământul, mărite apostole Simone, cu dumnezeieştile tale rugăciuni străluceşti, şi cu dumnezeiască lumina cea neapusă luminezi pe toţi cei ce cu credinţă săvârşesc sfântă pomenirea ta. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Canoanele al praznicului, cu Irmosul pe 8 și al apostolului pe 6.

Canonul apostolului

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm toate popoarele Celui ce a mântuit pe Israel din robia cea amară a lui Faraon şi cu picioare neudate prin adâncul mării l-a povăţuit, cântare de biruinţă, că S-a prea slăvit.

Între cei de sus stând înaintea Stăpânului, celui ce te-a prea mărit pe tine, şi ucenic al Său luminat te-a arătat, apostole minunate luminează sufletul meu, ca să laud dumnezeiască pomenirea ta.

Toată îndestularea bunătăţilor ție Hristos ţi-a dăruit, şi înălţările dumnezeieştilor daruri, apostol pe tine arătându-te cu judecată prea dreaptă, Unul Cel drept, de Dumnezeu grăitorule.

Slavă...

Raza Duhului care s-a pogorât peste tine, din Cer luând apostole, cu foc insuflat de sus te-ai făcut, arzând toată înşelăciunea mulțimii dumnezeilor.

Şi acum..., a Născătoarei

Tu firea cea muritoare şi stricăcioasă, nemuritoare şi nestricăcioasă Mântuitorule o ai arătat, în pântecele cel prea curat al Preasfintei Fecioarei celei ce n-a ştiut de nuntă sălăşluindu-Te, înnoind chipul firii omeneşti.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt ca Domnul şi nu este drept ca Dumnezeul nostru, pe care Îl laudă toată făptura şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Dumnezeiască taina întrupării, te-ai învăţat apostole Simone de Dumnezeu primite, de la însuşi Mântuitorul, rază mai presus de lume luând.

Slavă...

Cuvântul cel fără început şi pururea veşnic, pe tine slujitorul Său, Simone minunate, cu strălucirile dumnezeiescului dar cele prea luminate din destul te-a luminat.

Şi acum..., a Născătoarei

Sfeşnicul cel cu totul de aur mai-nainte te-a însemnat pe tine Născătoare de Dumnezeu, care vrei să porţi Lumina cea neînserată, care luminează lumea cu razele dumnezeirii, pe Hristos Dumnezeul nostru.

Condacul și Icosul praznicului.

Sedealna, glasul al 3-lea:

Podobie: Pentru mărturisirea...

Cu raza cea luminoasă a Dumnezeiescului Duh, întunericul mulțimii dumnezeilor ai risipit, şi inimile credincioşilor le-ai luminat, cu glas vestind mântuitoarele dogme, şi ai stricat basmele elineşti, Simone mărite. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Cântarea a 4-a

Irmos: Din munte umbros, din ceea ce singură este Născătoare de Dumnezeu, cu dumnezeiască vedere, mai înainte a cunoscut proorocul, Cuvinte, că Te vei întrupa şi cutremurându-se, slăvea puterea Ta.

Tot fiind vistierie a darurilor evangheliceşti, plin de daruri fiind, lumină lumii şi sare în tot pământul, Simone prea fericite te-ai făcut.

Despre vederile cele urâte ale trupului te-ai întors, şi lumina cea fără materie a Dumnezeirii a vedea te-ai învrednicit, a Celui ce a luat chipul materiei omeneşti, vrednicule de minune.

Slavă...

Simone ucenice al vieţii celei nestricăcioase, omoară păcatul nostru cel viu, cu puterea cea de viață purtătoare a Dătătorului de viață, a Căruia lucrare ai luat.

Şi acum..., a Născătoarei

Întocmai fiind cu Părintele tău după ființă, întocmai cu oamenii Te-ai făcut după fire, din prea curata Fecioară trupul nostru Stăpâne luând.

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noaptea necunoştinţei, zi a cunoştinţei de Dumnezeu, întru lumina feţei Tale, Hristoase, a strălucit de dimineaţă lauda Ta în inimile noastre.

Cu foc văzut darul Duhului, tu prea fericite ai luat cu osârdie, în foişor şezând.

Slavă...

Ca cel ce înalt ai fost în lăcaşurile cele prea înalte locuind, înalte şi mari învăţături nouă ne-ai adus.

Şi acum..., a Născătoarei

Legea trecând Fecioară, întru naşterea ta a încetat, şi ne-a înflorit nouă darul, şi dreptatea a răsărit.

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Mult Milostive Hristoase, Dumnezeul nostru.

Cu nume de râvnă fiind numit, Simone vrednicule de minune, cu râvnă ai râvnit pentru Domnul şi Dumnezeul cel Atotputernic.

Slavă...

Pe tine însuți lucrător de dumnezeieşti minuni Mântuitorul te-a arătat, dându-ţi ție putere, cu lucrarea bunătăţii Sale.

Şi acum..., a Născătoarei

Să se astupe gura cea necredincioasă, a celor ce nu te cunosc pe tine, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi faţa lor întru ruşine să se îmbrace.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe propovăduitorii cei tari...

Pe cel ce cu tărie a pus învăţăturile înţelepciunii în sufletele binecredincioşilor, cu laudă să fericim toţi pe Simon de Dumnezeu grăitorul, că înaintea scaunului Slavei acum stă, şi cu cei fără de trupuri se veseleşte, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

Icos: Pomenirea apostolului ca o zi de mântuire toţi să o lăudăm acum, şi cu bună credinţă să o fericim, căci aceasta în toată lumea ca un soare străluceşte, gonind cu razele luminii pe toată negura, şi luminând pe cei ce cu dragoste săvârşesc pomenirea lui, şi cu iubire o cinstesc. Pentru aceasta cu osârdie să ne adunăm lăudându-l pe dânsul, căci acesta stă înaintea lui Hristos, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

Sinaxar

Întru această lună în 10 zile, pătimirea Sfântului apostol Simon Zilotul, adică râvnitorul

Stih: Se vede Hristoase că Simon acestea ţie zice:
Râvnind patima ta, sufăr moarte pe Cruce.
În a zecea zi Simon cel cu suflet mare.
Pe lemn a suferit răstignire.

Acesta este Simon care şi Natanail se numeşte, cel ce a fost mire la nunta cea din Cana, la care nuntă fu chemat Hristos cu ucenicii săi, şi a prefăcut apa în vin. Deci văzând Simon minunea aceasta a lăsat mireasa, nunta şi casa, şi a urmat după Hristos prietenul şi făcătorul de minuni şi aducătorul de mireasă şi Mirele sufletelor celor curate.

Şi a fost cu apostolii în foişor, când s-a pogorât Duhul în chip de limbi de foc, şi umplându-se de aceasta şi înconjurând mai tot pământul, a ars toată înşelăciunea mulţimii dumnezeilor, şi trecând prin toată Mauritania şi prin Africa a propovăduit pe Hristos, şi după aceea mergând în Britania, şi luminând pe mulţi cu cuvântul Evangheliei, fu răstignit de cei necredincioşi, şi îngropat acolo; şi precum a avut râvnă fierbinte spre atotţiitorul Dumnezeu, a dobândit şi numele după chipurile şi obiceiurile sale.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților mucenici și fraţi: Alfio, Filadelf și Ciprian.

Stih: Filadelf cu iubire de fraţi spre sabie s-a aflat,
Căci împreună cu fraţii dumnezeiască cunună a luat,

Aceştia erau din locul Vascanonilor din cetatea Prefecton de bun neam şi străluciţi cu averea, fii fiind ai oarecăruia Vitalie domnitor aceleiaşi cetăţi Prefecton, crescuţi fiind întru religiozitate şi întru citirea dumnezeieştilor Scripturi de oarecarele Sfânt bărbat Onisim, care propovăduia pe Hristos.

Deci mai întâi au fost cercetaţi de un oarecare Anghelion, ce era trimis de la Roma cu cărţi împărăteşti, şi de acesta au fost trimişi la Roma către Licinie, iar acesta i-a dat spre cercetarea lui Valerian, de care au fost trimişi la Potiola, către guvernatorul Diomid, şi acesta i-a trimis pe ei către Terţii ce cârmuia stăpânirea Siciliei.

Deci de la fiecare guvernator din cei zişi au suferit sfinţii feluri de munci, de care una numai de ar fi suferit altul, cu adevărat ar fi obosit, sau ar fi murit, atâta erau de grele şi nesuferite acele munci.

În sfârşit de la Terţii şi-au primit fericitul sfârşit, căci lui Alfios tăindu-i-se limba, iar Filadelf fiind întins pe grătar de fier înfocat, şi Ciprian fiind băgat într-o tigaie înfierbântată; şi aceşti trei purtători de biruinţă s-au mutat la cele cereşti.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Isihie, mărturisitorul.

Stih: Isihie având viaţă liniştită,
Cu paşnic chip la Dumnezeu se mută.

Acest cuvios Isihie era din cetatea Adrapinonilor, dar era bărbat bun şi blând şi după purtarea numirii, potrivit având-şi obiceiul cu numele. Deci rugându-se lui Dumnezeu ca să-i arate lui un loc întru care fiind osebit, va sluji şi va bine plăcea lui, i s-a descoperit să se ducă spre părţile mării, la muntele ce se zice Meon, unde ducându-se şi multă vreme petrecând, apoi de acolo pogorându-se spre mare, şi făcând aproape casă de rugăciune Sfântului Andrei şi rămăşiţa vieţii petrecându-şi întru sihăstrie şi răbdare, şi multe lucrări de minuni săvârşind, s-a mutat către Domnul.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Lavrentie cu pace s-a săvârşit

Stih: Oarecarele schimb Lavrentie cu Dumnezeu a prelucrat,
Prin osteneli luând Edenul, cel de osteneli depărtat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, grăind: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Minunată râvnă având Simone, înţelepţeşte Zilotis te-ai chemat, şi obicei asemenea chemării ai arătat, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Împreună cu Cuvântul dănţuind, şi împreună cu Dânsul fiind, împărăţiei celei de acolo te-ai împărtăşit, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum..., a Născătoarei

Cu înşelăciune din buna moştenire pe strămoşi de demult i-a gonit şarpele; iar tu Maica lui Dumnezeu pe aceia i-ai chemat, binecuvântat este prea curată, Rodul pântecelui tău.

Cântarea a 8-a

Irmos: Muziceştile organe împreună glăsuind şi popoare fără de număr închinându-se chipului celui din pustiul Deira, căruia neînchinându-se cei trei tineri, pe Domnul au lăudat şi L-au prea înălţat întru toţi vecii.

Cât sunt de frumoase picioarele tale Simone, bine cuvioasă este şi limba ta, care a grăit slava lui Hristos, şi a îndemnat să strige: Pe Domnul lăudaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu podoabe strălucite fiind împodobit, şi raze de minuni din tine trimiţând, te-ai cunoscut Simone, sămânţă binecuvântată la noroadele care strigă: Pe Domnul lăudaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei

Mintea nu poate să spună naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu, şi cuvântul a grăi slăbeşte, că pe Dumnezeu zămislind L-ai născut Fecioară; pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Să cinstim, popoarelor, cu mărire pe curata Născătoare de Dumnezeu pe ceea ce a primit în pântece Focul Dumnezeirii fără de ardere, cu cântări să o mărim.

Arătat te-ai făcut marginilor, cu lumină strălucind, şi focul Duhului luând, la chip luminos te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine te fericim.

Slavă...

Cu totul lui Dumnezeu aducându-te, cu Dânsul te-ai împreunat, pe care acum roagă-L de Dumnezeu arătătorule, pentru noi care cu credinţă şi cu dragoste te lăudăm pe tine.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe ceea ce s-a arătat solitoare de mântuire tuturor oamenilor, şi lumea a luminat cu strălucirile dumnezeieştii curăţii cu cântări să o slăvim.

Luminânda

Podobie: Femei auziți glas...

Însuți văzătorule şi apostole a lui Hristos cel Preamilostiv, cere pace la toată lumea, şi biruinţă iubitorilor de Hristos conducători, şi nouă iertare de greşeli şi mântuire, tuturor celor ce te lăudăm pe tine, Simone, ca pe un ucenic de Dumnezeu grăitor.

Slavă...,

Altă **podobie:** Cu Duhul stând bătrânul...

Întorcându-ți mergerea picioarelor tale celor înfrumuseţate, te-ai întărit către cărarea cea cerească, bucurându-te Simone apostole, şi stând înaintea Treimii, vezi pe Fiul în Tatăl, şi pe Dumnezeiescul Duh. Pentru aceasta cu credinţă prăz-nuim prea sfinţită şi dumnezeiască pomenirea ta.

Şi acum..., a praznicului

La Laude

Stihirile pe 6, ale praznicului 3, şi ale apostolului 3, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Cu trestia darului, ai tras pe oameni din adâncul deșertăciunii, Simone mărite, plecându-te fericite voilor Învăţătorului, Celui ce ți-a luminat mintea ta peste tot, şi apostol şi de lumină purtător şi cinstit de Dumnezeu grăitor te-a arătat, al Dumnezeirii Lui celei necuprinse.

Strălucirea Duhului peste tine s-a pogorât în chip de foc, şi dumnezeiesc vas te-a făcut pe tine, fericite, cel ce cu osârdie ai gonit negura nedumnezeirii, şi lumea ai luminat, cu strălucirea prea înţeleptelor tale cuvinte, de taine grăitorule, vârful apostolilor, Simone de Dumnezeu înțelepțite, prea fericite.

Cu strălucirile propovăduirii, pe cei ce dormeau întru întunericul necunoştinței, mărite, i-ai luminat şi i-ai arătat dumnezeiescule, prin credinţă fii Stăpânului şi Dumnezeu, a căruia patimă şi moarte ai râvnit, şi slavei moştenitor te-ai făcut, ca un înțelept şi de Dumnezeu grăitor, şi ucenic prea adevărat.

Slavă..., glasul al 8-lea

Ucenice al Mântuitorului şi apostole, Simone Zilote prea mărite, şi al nostru păzitorule de cetate, şi al lumii propovăduitorule cel glasnic, roagă-te neîncetat să ne scape pe noi din nevoi, şi să izbăvească sufletele noastre.

Şi acum..., a praznicului

Slavoslovia cea mare, Ecteniile şi Otpustul. Ceasul întâi şi Otpustul deplin.

La Liturghie

Fericirile pe 8, din Canonul Praznicului, Cântarea cea de rând pe 4. Şi din al Apostolului Cântarea a 6-a pe 4. Prochimenul, glasul al 8-lea: În tot pământul a ieşit vestirea lor... Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu... Apostolul către Corinteni: Fraţilor, Dumnezeu pe noi apostolii cei mai de pe urmă... Aliluia, glasul 1: Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne... Evanghelia de la Matei: În vremea aceea venit-a Iisus în patria Sa... Chinonicul: În tot pământul a ieşit vestirea lor...

Canon de rugăciune către Sfântul apostol Simon, zilotul

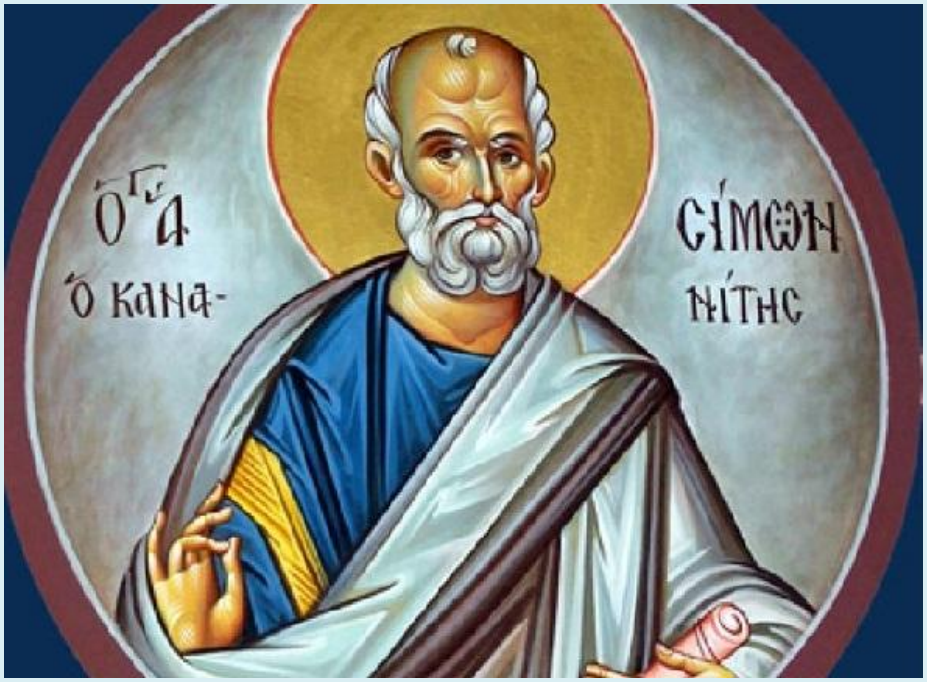

Troparul Sfântului apostol Simon Zilotul, glasul al 3-lea: Apostole sfinte Simone, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm toate popoarele Celui ce a mântuit pe Israel din robia cea amară a lui Faraon şi cu picioare neudate prin adâncul mării l-a povăţuit, cântare de biruinţă, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Între cei de sus, stând înaintea Stăpânului, celui ce te-a prea mărit pe tine şi ucenic al Său luminat te-a arătat, apostole minunate, luminează sufletul meu, ca să laud dumnezeiască pomenirea ta.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toată îndestularea bunurilor ţie Hristos ţi-a dăruit şi înălţările dumnezeieştilor daruri, apostol pe tine arătându-te cu judecată prea dreaptă, unul cel singur drept, de Dumnezeu grăitorule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Raza Duhului care s-a pogorât peste tine, din cer luând apostole, cu foc insuflat de sus te-ai făcut, arzând toată înşelăciunea mulţimii zeilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tu, firea cea muritoare şi stricăcioasă, nemuritoare şi nestricăcioasă Mântuitorule o ai arătat, în pântecele cel prea curat al Preasfintei Fecioare, celei ce n-a ştiut de nuntă, sălăşluindu-Te, înnoind chipul firii omeneşti.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt ca Domnul şi nu este drept ca Dumnezeul nostru, pe care Îl laudă toată făptura şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeiască taină a întrupării te-ai învăţat apostole Simone, de Dumnezeu primite, de la însuşi Mântuitorul, rază mai presus de lume luând.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cuvântul cel fără început şi pururea veşnic, pe tine slujitorul Său, Simone minunate, cu strălucirile dumnezeiescului har cele prea luminate din destul te-a luminat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sfeşnicul cel cu totul de aur mai înainte te-a însemnat pe tine Născătoare de Dumnezeu, care vrei să porţi lumina cea neînserată, care luminează lumea cu razele dumnezeirii, pe Hristos Dumnezeul nostru.

Cântarea a 4-a

Irmos: Din munte umbros, din ceea ce singură este Născătoare de Dumnezeu, cu dumnezeiască vedere, mai înainte a cunoscut proorocul, Cuvinte, că Te vei întrupa şi cutremurându-se, slăvea puterea Ta.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tot fiind vistierie a darurilor evangheliceşti, plin de haruri fiind, lumină lumii şi sare în tot pământul, Simone prea fericite te-ai făcut.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De la vederile cele urâte ale trupului te-ai întors şi lumina cea fără materie a Dumnezeirii a vedea te-ai învrednicit, a Celui ce a luat chipul materiei omeneşti, vrednicule de minune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Simone, ucenice al vieţii celei nestricăcioase, omoară păcatul nostru cel viu, cu puterea cea de viaţă purtătoare a Dătătorului de viaţă, a cărui lucrare ai luat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întocmai fiind cu Părintele Tău după fiinţă, întocmai cu oamenii Te-ai făcut după fire, din prea curata Fecioară luând trupul nostru, Stăpâne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noaptea necunoştinţei, zi a cunoştinţei de Dumnezeu, întru lumina feţei Tale, Hristoase, a strălucit de dimineaţă lauda Ta în inimile noastre.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu foc văzut darul Duhului, tu, prea fericite, ai luat cu osârdie în foişor şezând.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca cel ce înalt ai fost, în locaşurile cele prea înalte locuind, înalte şi mari învăţături nouă ne-ai adus.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Legea trecând Fecioară, întru naşterea ta a încetat şi ne-a înflorit nouă harul şi dreptatea a răsărit.

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Mult Milostive Hristoase, Dumnezeul nostru.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu nume de râvnă fiind numit, Simone vrednicule de minune, cu râvnă ai râvnit pentru Domnul şi Dumnezeul cel Atotputernic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine însuţi lucrător de dumnezeieşti minuni Mântuitorul te-a arătat, dându-ţi ţie putere, cu lucrarea bunătăţii Sale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Să se astupe gura cea necredincioasă, a celor ce nu te cunosc pe tine, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi faţa lor întru ruşine să se îmbrace.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe propovăduitorii cei tari...

Pe cel ce cu tărie a pus învăţăturile înţelepciunii în sufletele binecredincioşilor, cu laudă să fericim toţi pe Simon de Dumnezeu grăitorul, că înaintea scaunului Slavei acum stă şi cu cei fără de trupuri se veseleşte, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, grăind: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Minunată râvnă având Simone, înţelepţeşte Zilotis te-ai chemat şi obicei asemenea chemării ai arătat, strigând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împreună cu Cuvântul dănţuind şi împreună cu Dânsul fiind, împărăţiei celei de acolo te-ai împărtăşit, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeule în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu înşelăciune din buna moştenire pe strămoşi de demult i-a gonit şarpele iar tu, Maica lui Dumnezeu pe aceia i-ai chemat, binecuvântat este prea curată, Rodul pântecelui tău.

Cântarea a 8-a

Irmos: Muziceştile organe împreună glăsuind şi popoare fără de număr închinându-se chipului celui din pustiul Deira, căruia neînchinându-se cei trei tineri, pe Domnul au lăudat şi L-au prea înălţat întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cât sunt de frumoase picioarele tale Simone, bine cuvioasă este şi limba ta, care a grăit slava lui Hristos şi a îndemnat să strige: Pe Domnul lăudaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu podoabe strălucite fiind împodobit şi raze de minuni din tine trimiţând, te-ai cunoscut, Simone, sămânţă binecuvântată, la popoarele care strigă: Pe Domnul lăudaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mintea nu poate să spună naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu şi cuvântul a grăi slăbeşte, că pe Dumnezeu zămislind L-ai născut Fecioară pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Să cinstim, popoarelor, cu mărire pe curata Născătoare de Dumnezeu pe ceea ce a primit în pântece focul Dumnezeirii fără de ardere, cu cântări să o mărim.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătat te-ai făcut marginilor lumii, cu lumină strălucind şi focul Duhului luând, la chip luminos te-ai arătat pentru aceasta pe tine te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu totul lui Dumnezeu aducându-te, cu Dânsul te-ai împreunat, pe care acum roagă-L, de Dumnezeu arătătorule, pentru noi care cu credinţă şi cu dragoste te lăudăm pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe ceea ce s-a arătat solitoare de mântuire tuturor oamenilor şi lumea a luminat cu strălucirile dumnezeieştii curăţii, cu cântări să o slăvim.

Sedealna, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Cu raza cea luminoasă a dumnezeiescului Duh, întunericul mulţimii zeilor ai risipit şi inimile credincioşilor le-ai luminat, cu glas vestind mântuitoarele dogme şi ai stricat basmele păgâneşti, Simone mărite pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Acatistul Sfântului apostol Simon, zilotul

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede, Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Pe cel ce cu râvnă apostolească a aşezat în sufletele oamenilor învăţăturile înţelepciunii, cu laude să-l fericim pe Simon de Dumnezeu grăitorul, că înaintea scaunului Slavei stă şi împreună cu ceilalţi apostoli în ceruri se veseleşte, rugându-se neîncetat pentru noi, cei ce-l cinstim şi ne închinăm sfintelor sale moaşte cântându-i: ***Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!***

Icosul 1

Împreună cu Domnul Hristos, din Galileea ai fost, apostole sfinte, iar înainte de chemarea ta la apostolat, buna învăţătură primind şi legea cu frică respectând, ai făcut parte din tagma zeloţilor. La vârsta căsătoriei ajungând, mireasă ţi-ai ales şi nuntă în Cana Galileii ai făcut, unde Domnul împreună cu Maica Sa şi ucenicii Săi au venit, iar apa în vin a prefăcut, minune pe care văzând-o L-ai urmat pe Hristos, pentru care noi te lăudăm, zicând:
Bucură-te, cel ce din Cana Galileii împreună cu Domnul ai fost;
Bucură-te, cel ce dintre zeloţi la apostolat ai fost chemat;
Bucură-te, cel ce, ca mire, pe Mirele Hristos L-ai primit;
Bucură-te, cel mai cinstit dintre toţi câţi în Cana Galileii au fost;
Bucură-te, cel ce i-ai bucurat pe toţi cei ce la nuntă au venit;
Bucură-te, pricinuitorule al celei dintâi minuni a lui Hristos;
Bucură-te, cel ce din vinul cel minunat ai gustat;
Bucură-te, că atunci bucuria minunii dumnezeirii ai aflat;
Bucură-te, cel dintâi grăitorule al minunilor lui Hristos;
Bucură-te, cel ce nunta, prin venirea lui Hristos, taină ai arătat;
Bucură-te, între miri cel dintâi de Hristos binecuvântat;
Bucură-te, că la nunta ta şi pe apostoli i-ai chemat;
Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!

Condacul al 2-lea

Sfinte Simone, cel ce ai fost numit Cananeul de către evanghelistul Matei, fiind din Cana Galileii, de Hristos Domnul apostol ai fost ales, iar după nuntă, împreună cu ceilalţi ucenici pe Domnul L-ai urmat, pentru care-ţi aducem laude, cântând împreună lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Minunată râvnă având, Simone, înţelepţeşte evanghelistul Ioan „zelotul” te-a numit, pe tine, mirele cel din Cana Galileii, că văzând pe Hristos binecuvântând şi prefăcând apa în vin, de dumnezeiască dragoste te-ai umplut şi apostol şi prieten al Domnului ai devenit. Pe tine însuţi lucrător de dumnezeieşti minuni Mântuitorul te-a arătat, dându-ţi putere cu milostivirea bunătăţii Sale. Pentru aceasta, noi, cei ce ne închinăm sfintelor tale moaşte, îţi cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, apostole, cel ce cu nume de râvnă ai fost numit;
Bucură-te, cel ce la nunta ta pe Hristos L-ai chemat;
Bucură-te, cel ce pe Hristos întâia oară în casa ta L-ai primit;
Bucură-te, mire fericit, că Mântuitorul în casa ta dumnezeieştile Sale minuni întâi le-a arătat;
Bucură-te, cel ce minunea văzând, de apostolească râvnă te-ai umplut;
Bucură-te, cel ce îndată pe Hristos L-ai urmat;
Bucură-te, cel ce apostol al Domnului ai fost ales;
Bucură-te, al învăţăturilor lui Hristos propovăduitorule;
Bucură-te, cel ce pentru Hristos casa şi prietenii ai lăsat;
Bucură-te, cel ce împreună cu ceilalţi apostoli în ogorul Domnului ai lucrat;
Bucură-te, al tainelor lui Hristos vestitorule;
Bucură-te, al nostru către Domnul Dumnezeu rugătorule;
Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!

Condacul al 3-lea

Simone cel minunat, lauda apostolilor, învăţătorul cel luminat al păgânilor, care cu învăţăturile primite de la Hristos i-ai adăpat pe toţi cei ce doreau cu căldură cunoştinţa de Dumnezeu, mulţumire aducem ţie, iar Mântuitorului nostru cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Strălucirea Duhului peste tine s-a pogorât în chip de foc şi dumnezeiesc vas te-a făcut pe tine, apostole, cel ce cu osârdie ai alungat negura păgânătăţii, iar lumea ai luminat cu învăţătura lui Hristos şi cu strălucirea prea înţeleptelor tale cuvinte la adevărata credinţă pe mulţi i-ai adus. Pentru aceea şi noi te lăudăm pe tine, cântând:

Bucură-te, Simone, de Dumnezeu înţelepţite şi prea fericite;
Bucură-te, cel ce, prin viaţă curată, ales al Domnului te-ai arătat;
Bucură-te, propovăduitorule al tainelor lui Hristos;
Bucură-te, retorul cel bine grăitor al Bisericii;
Bucură-te, mare învăţător al neamurilor;
Bucură-te, al credincioşilor născător, prin râvna propovăduirii;
Bucură-te, prin cuvântul căruia întunericul s-a alungat;
Bucură-te, prin care lumea s-a luminat;

Bucură-te, lumina celor întunecaţi cu păgânătatea;
Bucură-te, luminătorul cereştilor cunoştinţe;
Bucură-te, lumină mai strălucitoare decât soarele;
Bucură-te, primitorul Duhului Sfânt, care ţi-a dăruit strălucirea;
Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!

Condacul al 4-lea

La Cana Galileii, apostole, Născătoarea de Dumnezeu era alături de tine, iar la nuntă au fost chemaţi şi Iisus şi ucenicii Săi şi pentru că nu mai era vin, Maica lui Dumnezeu L-a rugat pe Hristos să facă minunea; drept pentru care te socotim pe tine mare şi întâi rugător al Maicii Domnului. Pentru aceasta împreună cu toţi cei ce te cinstesc pe tine, cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

După porunca Maicii lui Dumnezeu, cei ce slujeau au adus vasele cele făcute din piatră, din care luau fiecare câte două sau trei vedre şi după cum le-a zis, cu apă pe toate până sus le-au umplut. Apoi, după ce Mântuitorul apa în vin a prefăcut, început al minunilor s-a făcut, drept pentru care pe tine pricinuitorul minunii te lăudăm, zicând:
Bucură-te, mirele sufletelor curate;
Bucură-te, cel ce pe Hristos la nuntă L-ai primit;
Bucură-te, mirele din Cana, cel pururea binecuvântat;
Bucură-te, cel ce, la cererea Maicii Domnului, primitor al minunii te-ai arătat;
Bucură-te, cel ce nunta cu alai dumnezeiesc ai primit;
Bucură-te, cel ce, ca mire, de Născătoarea de Dumnezeu ai fost ocrotit;
Bucură-te, cel ce mire prea cinstit te-ai arătat;
Bucură-te, cel ce împreună cu naşii te-ai minunat;
Bucură-te, că împreună cu naşii vinul cel dumnezeiesc aţi gustat;
Bucură-te, cel ce dai binecuvântarea ta celor ce pentru bucuria nunţii ţie cu credinţă se roagă;
Bucură-te, cel ce ocrotitor al mirilor te-ai arătat;
Bucură-te, cel ce dezlegi inimile celor ce prin tine se roagă pentru nuntă cinstită;
Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!

Condacul al 5-lea

Sfinte apostole, după ce Mântuitorul a săvârşit la Cana Galileii minunea, inima ta s-a lipit de dragostea Lui şi te-ai învrednicit a-I fi ucenic cu mult zel pentru toată viaţa şi ţi-ai arătat râvna şi strădania de a-I sluji prin cuvânt şi cu viaţa ta bineplăcută, pentru care noi cei ce ne plecăm genunchii înaintea sfintelor tale moaşte, mulţumind cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Râvnitor propovăduitor apostol al lui Hristos, înaintea păgânilor şi tiranilor ai predicat pe Dumnezeu Cuvântul, ajungând până în Egipt şi Mauritania şi ai aprins în sufletele oamenilor candela nestinsă a mărturisirii lui Hristos. Drept aceea toţi te socoteau pe tine mare ucenic al Domnului, pentru care noi te cinstim şi ne închinăm sfintelor tale moaşte, zicând:
Bucură-te, cel ce pe locuitorii Egiptului i-ai încreştinat;
Bucură-te, cel ce în Mauritania Cuvântul lui Dumnezeu cunoscut L-ai făcut;
Bucură-te, cel ce peste tot, ca un cunoscător al minunilor lui Hristos, ai propovăduit;
Bucură-te, cel ce familii de creştini ai format;
Bucură-te, cel ce peste tot pe miri i-ai binecuvântat;
Bucură-te, cel ce aduci binecuvântarea în familii;
Bucură-te, cel ce eşti ocrotitorul familiilor creştine;
Bucură-te, cel ce pretutindeni ai insuflat nădejdea mântuirii;
Bucură-te, cel ce pe părinţi şi pe copii la Hristos i-ai adus;
Bucură-te, cel ce ai descoperit oamenilor pe Hristos;
Bucură-te, cel ce ai izbăvit pe oameni de închinarea la idoli;
Bucură-te, al minunilor lui Dumnezeu bun lucrător;
Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!

Condacul al 6-lea

Cu darul dat ţie de Dumnezeu, întru tot lăudate apostole Simon, duhurile cele rele care învrăjbesc pe oameni cu cuvântul tău se izgonesc şi toate neînţelegerile din familii se izbăvesc, bolile fug, mulţimea patimilor sufleteşti se îndepărtează, drept pentru care cântăm lui Dumnezeu alături de tine: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Prin darul dat ţie de Dumnezeu, Sfinte apostole Simon, ţi-a poruncit să vesteşti Cuvântul până în Britania, după care, întorcându-te în părţile Răsăritului, în ţara perşilor ai propovăduit pe Dumnezeu Cel din Treime mărit, pentru care-ţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce până în Britania, Cuvântul lui Dumnezeu L-ai făcut cunoscut neamurilor;
Bucură-te, cel ce în limbi noi ai grăit;
Bucură-te, cel ce peste şerpi şi scorpii ai călcat;
Bucură-te, cel ce neamurile le-ai botezat;
Bucură-te, cel ce pe bolnavi ai tămăduit;
Bucură-te, cel prin care durerile sufleteşti s-au tămăduit;
Bucură-te, cel ce pe cei din întuneric i-ai izbăvit;
Bucură-te, cel ce pe demoni cu puterea lui Hristos i-ai izgonit;
Bucură-te, că în numele lui Hristos alese minuni ai făcut;
Bucură-te, cel prin care lumea de cel rău s-a mântuit;
Bucură-te, cel prin care întunericul necredinţei s-a risipit;

Bucură-te, că împreună cu îngerii eşti lui Dumnezeu lăudător;
Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!

Condacul al 7-lea

Văzând că numărul creştinilor creştea în a lor ţară, persanii ce nu cunoşteau adevărata credinţă, prinzându-te, apostole, te-au supus la nenumărate chinuri şi pătimiri, pe care le-ai răbdat cu multă bărbăţie în timp ce slăveai pe Dumnezeu şi cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Mărgăritarul cel de mare preţ, cel ascuns al inimii tale, în lume l-ai pus înainte, Sfinte apostole Simon şi tuturor l-ai propovăduit, că Născătoarea de Dumnezeu, fiind alături la nunta ta din Cana Galileii, ţi-a pricinuit minunea prefacerii apei în vin, învăţându-i pe toţi că mult poate rugăciunea Maicii înaintea Stăpânului, pentru care şi noi aducem cântare, grăind:
Bucură-te, al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu cinstitor;
Bucură-te, că împreună cu apostolii pe Maica lui Dumnezeu ai cinstit;
Bucură-te, cel ce cu apostolii Născătoarei de Dumnezeu împreună te-ai rugat;
Bucură-te, cel ce Fecioarei Maria cântări de mulţumire i-ai adus;
Bucură-te, cel ce ai arătat că Maica Stăpânului pe cele în lipsă le împlineşte;
Bucură-te, cel ce pe Maica Domnului ca pe izvorul bunătăţilor ai vestit;
Bucură-te, cel prin care lumea pe Stăpâna Cerurilor a cunoscut;
Bucură-te, cel prin care credinţa s-a răspândit;
Bucură-te, cel ce la răstignirea Fiului pe mama lui Iisus ai sprijinit;
Bucură-te, cel ce, galileean fiind, de Sfânta Fecioară apropiat ai fost;
Bucură-te, cel ce ai arătat oamenilor folosul rugăciunilor făcute către Maica Domnului;
Bucură-te, părtaşule al tainelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!

Condacul al 8-lea

Între cei de sus stând înaintea Stăpânului, Celui ce te-a prea mărit pe tine şi luminat ucenic al Său te-a arătat, apostole Simon, îndreptează viaţa noastră cu puterea rugăciunilor tale şi luminează-i pe toţi cei care se închină sfintelor tale moaşte şi săvârşesc cu credinţă pomenirea ta, lăudând pe Dumnezeu cu cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Arătat te-ai făcut marginilor lumii cu lumină strălucind şi focul Duhului Sfânt luând, în chip luminos oamenilor te-ai arătat, apostole al lui Hristos, Simon, cel ce ai zis celor ce te chinuiau: „Râvnind patima Ta, Hristoase, sufăr moarte pe cruce, răstignire răbdând”; pentru care cu umilinţă cântăm:
Bucură-te, cel ce ai urmat şi în pătimire pe Hristos Domnul;

Bucură-te, întâiule mire care mărturisind pe Hristos ai fost răstignit;
Bucură-te, cel ce şi în Africa ai fost prigonit;
Bucură-te, cel ce pe Hristos în Britania L-ai vestit;
Bucură-te, cel ce în Răsărit te-ai întors;
Bucură-te, cel ce în ţara perşilor prigoane ai răbdat;
Bucură-te, cel ce peste tot mânia păgânilor ţi-ai atras;
Bucură-te, cel ce în Persia ai fost pentru ultima oară întemniţat;
Bucură-te, că în oraşul Snanir credincioşii te-au slăvit;
Bucură-te, cel ce şi în temniţă pe Hristos L-ai vestit;
Bucură-te, cel ce mulţi ucenici în Persia ai avut;
Bucură-te, că mulţi dintre ei împreună cu tine au pătimit;
Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!

Condacul al 9-lea

Cel ce pe Hristos L-ai mărturisit, apostole Simon, cel ce urmarea Lui în toată viaţa ta ai căutat, Evanghelia pretutindeni cunoscută făcând, ai fost întru totul urmaş al Domnului şi ca şi ceilalţi ucenici, la moarte ai fost osândit, pe cruce răstignit şi apoi îngropat, ca unul ce ai avut râvnă fierbinte către Învăţătorul, pentru care te lăudăm şi împreună cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Să lăudăm, să binecuvântăm şi cu cântări să cinstim pe apostolul şi ucenicul lui Hristos, pe prea cinstitul Simon, care pretutindeni a slăvit minunile Domnului şi care cu moarte pe cruce s-a proslăvit, Stăpânului Său până la moarte urmând şi cale la ceruri făcându-şi, drept pentru care laude ca acestea îi aducem:
Bucură-te, cel ce prin răstignirea ta ai urmat întru toate pe Domnul;
Bucură-te, purtătorule al rănilor lui Hristos;
Bucură-te, cel ce în cuie pentru credinţa în Hristos ai fost bătut;
Bucură-te, că Domnul Hristos a pus pe capul tău cunună scumpă;
Bucură-te, că dumnezeiescul tău suflet la cer s-a dus;
Bucură-te, că cetele îngerilor te-au primit cu cântări;
Bucură-te, că sufletul tău pe Domnul ca pe o jertfă L-a primit;
Bucură-te, că apostolia prin mucenicie ţi-ai sfinţit;
Bucură-te, al pătimirilor Domnului următorule;
Bucură-te, că înainte de răstignire ai fost chinuit;
Bucură-te, că toate chinurile Lui în trupul tău le-ai închipuit;
Bucură-te, cel ce în afara cetăţii Snanir ai pătimit;
Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!

Condacul al 10-lea

Jertfind lui Dumnezeu prea desăvârşit jertfa cea fără de sânge, te-ai jertfit pentru Dânsul, apostole Simon, făcându-te propovăduitor al neamurilor, apostol, învăţător şi cu râvnă cuvântător de Dumnezeu. Pentru aceasta, alături de Învăţătorul

stai şi împreună cu cei ce te cinstesc şi se închină moaştelor tale, cânţi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Racla moaştelor tale, cu dumnezeiescul dar, izvorăşte râuri de tămăduiri celor ce au trebuinţă şi izbăveşte de patimi, dezleagă suferinţele cele amare, curăţă de patimi şi îneacă duhurile cele necurate ale tuturor celor ce cu credinţă se roagă şi-ţi aduc laude ca acestea:

Bucură-te, sfinte ucenice, al lui Hristos propovăduitorule;
Bucură-te, cel ce prin minuni ţi-ai întărit propovăduirea;
Bucură-te, că pentru propovăduire ţi-ai atras răstignirea pe cruce;
Bucură-te, cel ce ai izgonit diavolii prin cuvântul tău;
Bucură-te, că la răstignirea ta cununa lui Hristos ai primit;
Bucură-te, cel ce pătimirile Domnului ai iubit;
Bucură-te, că, văzând răbdarea ta, mulţimea în Hristos a crezut;
Bucură-te, ziceau cei ce pătimirea ta au văzut;
Bucură-te, cel ce te rogi pururea pentru noi;
Bucură-te, al tinerilor căsătoriţi ocrotitor;
Bucură-te, cel ce pentru familiile credincioşilor mijloceşti;
Bucură-te, cel ce-i împaci pe cei învrăjbiţi;
Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!

Condacul al 11-lea

Ca un ucenic prea ales al Celui ce de bunăvoie pe Cruce S-a pironit, Stăpânului tău până la moarte urmând, sfinte apostole, te-ai rugat pentru cei ce te prigoneau, întărind prin răbdarea ta pe cei ce cu tine lăudau şi cântau lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Sfinte apostole Simon, dumnezeiescule râvnitor, cel ce ai strălucit cu lumina cununii tale când pe cruce ai fost răstignit, primind chipul cel luminos al mucenicie, ai luminat inimile celor ce împreună cu tine mărturiseau pe Hristos. Drept aceea tuturor celor ce se închină sfintelor tale moaşte puterea mărturisirii le-o dăruieşti şi-i înveţi pe toţi să-ţi cânte:

Bucură-te, apostole Simon, nume prea scump şi de mare preţ al credincioşilor noştri;
Bucură-te, ocrotitorul sfintelor lăcaşe;
Bucură-te, că de mânia viitoare izbăveşti pe cei ce te cinstesc;
Bucură-te, povăţuitorul tinerilor;
Bucură-te, ajutătorul bătrânilor;
Bucură-te, împlinirea rugăciunilor fecioarelor;
Bucură-te, cel ce păzeşti şi călăuzeşti paşii pruncilor;
Bucură-te, al celor lipsiţi ajutător;

Bucură-te, al celor în necazuri sprijinitor;
Bucură-te, alinarea cea blândă a bolnavilor;
Bucură-te, îndreptător al celor rătăciţi;
Bucură-te, cel ce dăruieşti celor legaţi slobozire;
Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!

Condacul al 12-lea
Bolile cumplite, neputinţele şi necazurile de tot felul alungă-le, Sfinte apostole Simon, de la toţi cei ce te cheamă cu credinţă şi cinstesc sfintele tale moaşte, oprind năvălirile vrăjmaşilor, curăţind pe oameni de cumplitele lor patimi şi dând tămăduiri tuturor celor ce, lăudându-te pe tine, cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Între cei de sus stând înaintea Stăpânului, celui ce te-a prea mărit pe tine şi ucenic al Său luminat te-a arătat, apostole Simone, cel ce ai milă şi îndurare de la Maica Dumnezeului nostru, cu dumnezeieştile tale rugăciuni străluceşti şi cu dumnezeiasca lumină, cea neapusă, luminezi pe toţi cei ce se închină şi cinstesc sfintele tale moaşte, lăudându-te pe tine aşa:
Bucură-te, Sfinte apostole Simon, propovăduitorul veşniciei;
Bucură-te, cel ce în chip de limbi de foc pe Duhul Sfânt ai primit;
Bucură-te, cel ce din izvorul dumnezeiesc ai băut;
Bucură-te, cel ce adapi sufletele credincioşilor;
Bucură-te, cel ce eşti podoabă prea cinstită a apostolilor;
Bucură-te, mijlocitorule şi folositorule al tuturor credincioşilor;
Bucură-te, sănătatea trupească a celor bolnavi;
Bucură-te, curăţenia gândurilor noastre celor rele;
Bucură-te, pricinuitorul nunţii celei tainice;
Bucură-te, nădejdea tinerilor ce aşteaptă binecuvântarea nunţii;
Bucură-te, podoaba Bisericii noastre;
Bucură-te, cel ce ajuţi şi aperi sfintele lăcaşuri;
Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, întru tot lăudate Sfinte apostole Simon, cel cu nume de râvnă numit, având fierbinte dragoste pentru Hristos, ai răbdat prigoana, chinurile şi răstignirea pe cruce. Pentru aceasta, alături de Domnul Hristos fiind şi cu cetele cele înalte locuind, ucenice al Mântuitorului şi al nostru păzitorule, roagă-te neîncetat să ne izbăvească pe noi din nevoi, cere pace la toată lumea, iertare de greşeli, mântuire şi biruinţă asupra celui rău, iar pe noi toţi, cei ce ne închinăm icoanei tale şi sfintelor moaştelor tale, ne învredniceşte veşnicei Împărăţii, ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Împreună cu Domnul Hristos, din Galileea ai fost, apostole sfinte, iar înainte de chemarea ta la apostolat, buna învăţătură primind şi legea cu frică respectând, ai făcut parte din tagma zeloţilor. La vârsta căsătoriei ajungând, mireasă ţi-ai ales şi nuntă în Cana Galileii ai făcut, unde Domnul împreună cu Maica Sa şi ucenicii Săi au venit, iar apa în vin a prefăcut, minune pe care văzând-o L-ai urmat pe Hristos, pentru care noi te lăudăm, zicând:

Bucură-te, cel ce din Cana Galileii împreună cu Domnul ai fost;
Bucură-te, cel ce dintre zeloţi la apostolat ai fost chemat;
Bucură-te, cel ce, ca mire, pe Mirele Hristos L-ai primit;
Bucură-te, cel mai cinstit dintre toţi câţi în Cana Galileii au fost;
Bucură-te, cel ce i-ai bucurat pe toţi cei ce la nuntă au venit;
Bucură-te, pricinuitorule al celei dintâi minuni a lui Hristos;
Bucură-te, cel ce din vinul cel minunat ai gustat;
Bucură-te, că atunci bucuria minunii dumnezeirii ai aflat;
Bucură-te, cel dintâi grăitorule al minunilor lui Hristos;
Bucură-te, cel ce nunta, prin venirea lui Hristos, taină ai arătat;
Bucură-te, între miri cel dintâi de Hristos binecuvântat;
Bucură-te, că la nunta ta şi pe apostoli i-ai chemat;
Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!

Condacul 1

Pe cel ce cu râvnă apostolească a aşezat în sufletele oamenilor învăţăturile înţelepciunii, cu laude să-l fericim pe Simon de Dumnezeu grăitorul, că înaintea Scaunului slavei stă şi împreună cu ceilalţi apostoli în ceruri se veseleşte, rugându-se neîncetat pentru noi, cei ce-l cinstim şi ne închinăm sfintelor sale moaşte cântându-i: ***Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!***

Şi această:

Rugăciune către Sfântul apostol Simon

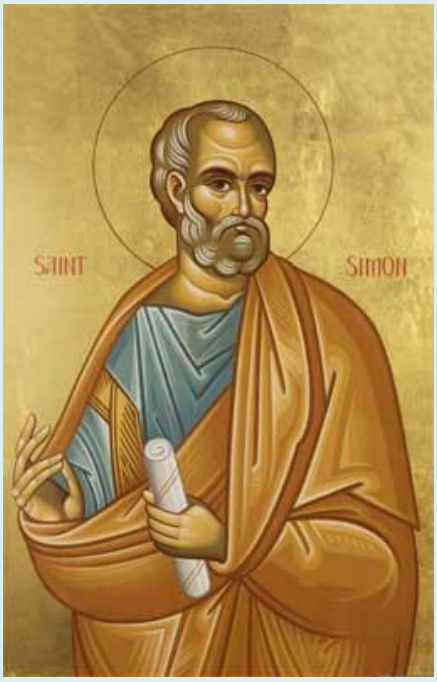

Sfinte apostole Simon, cel ce de dumnezeiască dragoste te-ai umplut şi prin viaţa ta cea sfântă şi prin sfârşitul tău de chinuri mucenicești, batjocoriri şi moarte ai primit, ţie, sfinte, cu umilinţă şi cu căldură, înălţându-ne gândurile, ne rugăm: caută din înălţimea cea plină de slavă a cerurilor, unde alături de Stăpânul şi Domnul nostru Hristos sălăşluire veşnică ţi-ai dobândit, izbăveşte de la noi patimile, necazurile şi bolile noastre sufleteşti şi trupeşti.

Pe tine, cel ce ai îndrăznire la Maica Domnului, te rugăm: mijloceşte pentru toţi cei ce au trebuinţă de milă şi ajutor. Ascultă rugile noastre, fii nouă după nevoile noastre ale fiecăruia: celor neliniştiţi - liniştitor; celor asupriţi - apărător; celor în primejdii - izbăvitor; celor învăluiţi în păcate - îndreptător; bolnavilor - deplin vindecător; tinerilor - îndrumător şi luminător al minţilor; celor săraci - bogăţie neîmpuţinată şi tuturor celor ce se roagă ţie fii grabnic ajutător.

Roagă-te pentru noi, sfinte apostole, Iubitorului de oameni, Dumnezeu, ca să nu ne lase să rătăcim în păcate, ci să ne lumineze mintea şi inima, cu lumina harului Său, pentru ca, întăriţi fiind cu acest har, să ne învrednicim în cealaltă parte a vieţii noastre să sălăşluim în lăcaşurile drepţilor.

Sfinte apostole Simon, cel ce ai propovăduit izbăvirea de sub păcat prin unirea cu Hristos, arătând că cel care nu este mânat de păcat, acela nu este robit de patimile sufleteşti şi trupeşti, pe tine dar te rugăm: întăreşte-ne în această luptă a fiecăruia dintre noi cu patimile, încredinţându-ne prin ajutorul tău că nu suntem singuri.

Sfinte apostole, tu, mirele cel din Cana Galileii, ocroteşte prin puterea ta toate familiile şi îndepărtează toate neînţelegerile vieţii casnice, ajută-i pe tinerii care doresc să întemeieze familii creştine să scape de orice legătură pusă asupra lor cu răutate şi ură şi ascultă-i pe toţi cei ce se roagă pentru nuntă cinstită şi fără de păcat.

Roagă-te lui Hristos să trimită familiilor noastre harul Său, ca să înceteze cugetele noastre cele rele şi aprinde în noi evlavia primilor tăi credincioşi, ca astfel să biruim meşteşugirile diavoleşti şi făcându-ne părtaşi dumnezeiescului har, să ne întărim familiile noastre şi să sporim în viaţa cea neprihănită.

Sfinte apostole Simon, nădejdea credincioşilor noştri şi mijlocitorul nostru, apără-ne pe noi cei ce te cinstim pe tine şi nu încetăm a te ruga să domnească între noi pacea, unitatea şi înţelegerea; să fie între noi dragoste, între păstori şi oile duhovniceşti, între clerici şi mireni, între întâistătători şi supuşi; roagă-te, sfinte apostole, să se îndepărteze de la noi smintelile, tulburările, schismele, pentru că toate acestea sunt dăunătoare caselor noastre şi întregii vieţuiri creştineşti obşteşti.

Te rugăm, Sfinte apostole Simon, ca pe toţi cei pe care Dumnezeu ni i-a dat spre călăuzire să-i ai întotdeauna spre mila ta cea îndurătoare, spre a gusta din slava cea neveştejită a sfinţilor şi drepţilor în Împărăţia lui Dumnezeu, cea gătită lor, după cuvântul Mântuitorului nostru Iisus Hristos, căruia I se cuvine toată mărirea, cinstea şi închinarea, împreună şi Celui fără de început al Său Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Său Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi se face otpustul.

Rugăciune pentru fericirea în căsnicie, către apostolul Simon Zilotul

După Predania bisericească, Sfântul apostol Simon Zilotul a fost mirele de la nunta din Cana Galileii, unde Domnul a săvârşit prima Sa minune (Ioan 2, 1-11).

***

Sfinte, slăvite şi întru tot lăudate apostole al lui Hristos Simone, cela ce te-ai învrednicit a-L primi în casa Ta din Cana Galileii pe Domnul nostru Iisus Hristos şi pe prea curata Lui Maică, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea, şi a fi însuţi văzător al prea slăvitei minuni a Domnului! Cu credinţă şi cu dragoste ne rugăm ţie: cere de la Hristos Domnul să prefacă sufletele noastre iubitoare de păcat în vase vrednice ale harului; păzeşte-ne şi ocroteşte-ne cu rugăciunile tale de ispitele diavoleşti şi de căderile în păcat, şi mijloceşte ca să primim de Sus ajutor în vremea trândăvirii, ca să nu ne poticnim de piatra smintelii, ci să umblăm fără abatere pe calea cea mântuitoare a poruncilor lui Hristos, până ce

vom ajunge la fericitele locaşuri ale Raiului, unde tu acum sălăşluieşti şi te veseleşti.

Aşa, apostole al Mântuitorului, nu ne ruşina pe noi, cei ce nădăjduim cu tărie la tine, ci fii nouă ajutător şi acoperitor toată viaţa noastră, şi ne ajută a săvârşi viaţa aceasta vremelnică întru bună credinţă şi cu plăcere de Dumnezeu, a dobândi sfârşit creştinesc şi paşnic, a ne învrednici de răspuns bun la Înfricoşătoarea Judecată a lui Hristos, ca scăpând de vămile văzduhului şi de tirania cumplitului stăpânitor al acestei lumi, să moştenim Cereasca Împărăţie şi să prea slăvim numele cel de mare cuviinţă al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin.

Paraclisul Sfântului apostol Simon, zilotul

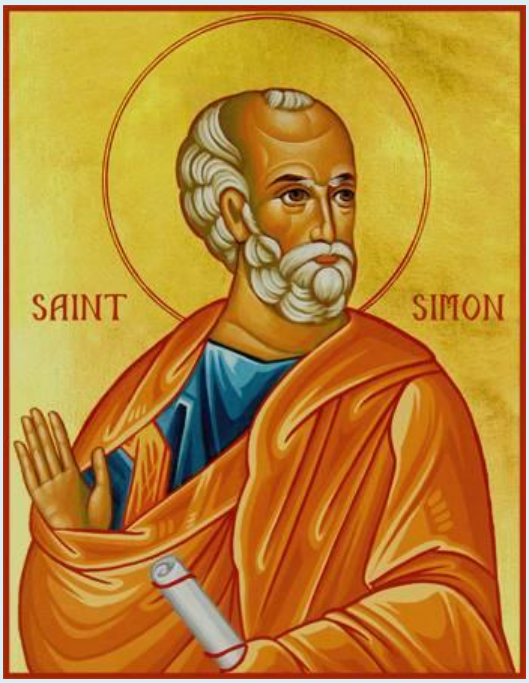

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

***Apoi:* Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.

12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Troparul: Apostole Sfinte Simon, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfântului apostol Simon

Cântarea I

Irmos: Pe Faraon, cel ce se purta în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel fugăritul şi mergătorul pedestru la izbăvit pe cel ce cântă cântare lui Dumnezeu.

Stih: *Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

În Cana Galileii mire cinstit fiind, ai chemat la nunta ta pe Mirele cel ceresc, iar Acesta prin minunea săvârşită te-a chemat tainic la nunta cea îngerească prin propovăduirea Adevărului, pe care roagă-L să dăruiască şi sufletelor noastre haina cea de nuntă ţesută din firele virtuţilor.

Stih: *Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

De focul dragostei dumnezeieşti aprinzându-te, ai lăsat soţia şi casa ta ca să urmezi Celui ce este Foc nemistuit şi de scaunul Tatălui nedepărtându-Se, S-a arătat cu trup pe pământ spre ridicarea osândei noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Către Stăpânul având îndrăzneală ca un ucenic şi apostol, roagă-te ca de ruşinea păcatului să fim noi izbăviţi şi întru curăţia minţii să lăudăm pe Treimea cea de o fiinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Din întunericul patimilor scoate-mă la lumina pocăinţei, Ceea ce ai născut tuturor pe Lumina lumii, care cheamă pe toţi din negura greşelilor.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o pentru aceasta, cu profetul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel dintâi rugător tainic către Maica Domnului te-ai arătat, dându-ne pildă şi nouă ca prin stăruinţa rugăciunii către Dânsa să dobândim mila Cuvântului.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu Stăpâna lumii roagă-te fericite, ca să dobândim noi înţelepciunea cea de sus, păzindu-ne sufletele de valurile cele învolburate ale cugetelor lumeşti, care ne despart pe noi de Izvorul vieţii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cere să se sălăşluiască şi în sufletele noastre pacea lui Hristos, din care însuţi te-ai adăpat la nunta ta, urmând mai apoi pe Cel ce ţi-a dăruit pecetea dragostei celei veşnice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Oglindă a darurilor Treimii, zugrăveşte şi în inima mea icoana virtuţilor, ca urmându-o pe aceasta să mă izbăvesc de legăturile gândurilor întinăciunii.

Apoi aceste **stihiri**:

Candela sufletului tău ţi-ai aprins cu focul râvnei pentru Hristos şi ai luminat printre păgâni, slobozindu-i din întunericul cugetării celei deşarte.

Maica Vieţii, curăţeşte sufletul meu cel rănit de păcat în râul rugăciunii Tale şi haina sufletului meu o luminează cu a Ta purtare de grijă, ca să intru în cămara cea de nuntă cu fecioarele cele înţelepte.

Sedealna, glas 2:

Podobie: Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu de-adinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singură grabnic folositoare.

Părtaş celei dintâi minuni a lui Hristos ai fost fericite şi din vinul cel binecuvântat de Hristos te-ai adăpat, umplându-te mai ales de dorul veseliei la masa cea cerească, unde cetele îngerilor slujesc cu cuviinţă moştenitorilor Împărăţiei.

Cântarea a IV-a

Irmos: Nepăzind poruncile Tale Stăpâne, cu mintea mea intrând în patimile desfătărilor, am fost golit de har şi pentru răni zac gol, ci mă rog Ţie, Mântuitorule, mântuieşte-mă!

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu vinul dragostei dumnezeieşti adăpându-te mai mult decât cu vinul cel văzut, ai urmat cu dor pe Cel ce Sângele Său ne-a dăruit, spălând păcatele noastre şi îndreptându-ne pe cărările mântuirii.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Razele minunii dumnezeieşti cu totul a luminat inima ta şi ai urmat cu dragoste Sfinţitorului nunţii, pe care roagă-L să reverse binecuvântarea Sa tuturor celor ce se însoţesc prin nuntă cinstită spre mântuire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu totul te-ai umplut de mirul iubirii dumnezeieşti şi ai alergat în toată lumea, ca să o veseleşti cu mireasma cunoştinţei de Dumnezeu, pe care o împărtăşeşte şi nouă pe cărările rugăciunii celei din inimă curată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Risipeşte toată tulburarea patimilor mele, ca Una ce ai născut pe Cel ce prin patima Sa a izbăvit tot neamul omenesc din robia celui rău.

Cântarea a V-a

Irmos: Căutând cu ochiul Tău cel neadormit , milostiveşte-Te spre mine, cel cuprins de dormitarea trândăviei şi care slujesc somnului desfătărilor în patul patimilor; Cel ce ţi-ai plecat capul pe Cruce şi Te-ai trezit de bunăvoie, micşo-rând Hristoase, noaptea păcatului, Cel ce eşti lumina dreptăţii.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Către pământul cel întunecat al păgânilor ţi-ai îndreptat paşii, dar ai propovăduit pe Lumina lumii, care alungă întunericul din temniţa sufletelor noastre.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chinuri cumplite ai răbdat pentru Piatra vieţii, dar ai rămas cu suflet nesfărâmat de înşelăciunea păgânilor, pe mulţi aducându-i în cetatea cea cerească prin propovăduirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Treimea cea mai presus de minte o ai propovăduit cu înţelepciune, iar acum întreitele virtuţi le întăreşte şi în sufletele noastre slăbănogite de păcat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ca Una ce eşti pom binecuvântat al Împărăţiei Cerurilor, hrăneşte-mă pe mine cu roadele rugăciunii, ca să nu fiu vătămat de viermii patimilor.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele, că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad, dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dragostea cea pământească o ai trecut cu vederea, punând mai presus de toate dragostea dumnezeiască, cu razele căreia luminează şi sufletele noastre.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Temniţă ai răbdat pentru Cel ce a deşertat temniţele iadului, dar ai rămas neclintit pe piatra credinţei, bând paharul lui Hristos cu nădejdea mântuirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adapă brazdele inimii mele cu ploaia rugăciunii tale, fericite şi învredniceşte-mă a aduce rod binecuvântat dragostea cea dumnezeiască.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Vezi necazul sufletului meu, vezi şi nedumerirea şi dă-mi ajutorul tău cel grabnic, ca să Te cinstesc totdeauna cu mulţumire.

Apoi aceste **stihiri**:

Pe cărările Vieţii ai alergat, lepădând toată îndulcirea cea lumească, iar acum îndreptează viaţa noastră spre poruncile Domnului, ca să te fericim cu mulţumire.

Preacurată, care prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul: Pe cel ce cu tărie a pus învăţăturile înţelepciunii în sufletele credincioşilor, cu laudă să fericim toţi pe Simon de Dumnezeu grăitorul, că înaintea scaunului Slavei acum stă şi cu cei fără de trupuri se veseleşte, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

Prochimenul, glas 4: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Său.

Stih: Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul...

Evanghelia după Matei:

Ev. Matei 11, 27-30

Zis-a Domnul ucenicilor Săi:
27.Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere.
28. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi.

29. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre.
30. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile apostolului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Apoi stihira glas 6 (forma glasului 2):

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Pentru Mirele ceresc pe mireasa ta ai părăsit şi răsplată însutită ai luat de la Cel ce te-a chemat, rugându-te acum în lăcaşurile cereşti şi pentru cei ce te cinstesc pe tine cu credinţă.

[*Diaconul (iar în lipsa lui, preotul) rosteşte rugăciunea: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale Sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfântului ierarh Spiridon, ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.]*

[Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori).]

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un pom roditor te-ai arătat în grădina aleşilor lui Hristos, aducând roadele propovăduirii tale Celui ce te-a chemat la desăvârşire, însă nu înceta a te ruga ca să ne îndreptăm şi noi, cei ce suntem ca nişte smochini neroditori.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Crucea lui Hristos ţi-a fost ca o scară pe care ai suit în cetatea cea mare a Ierusalimului ceresc, la care roagă-te să ajungem şi noi, cei istoviţi de alergarea pe căile lumii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De la iubirea soţiei la dragostea cea desăvârşită a lui Hristos ajungând, ai părăsit căile cele largi ale lumii şi calea cea strâmtă şi mântuitoare ai urmat, aducându-te jertfă bine primită Stăpânului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu mă depărta pe mine de la faţa ta, Preacurată, măcar că în multe păcate m-am rătăcit şi mă arată pe mine mai curat prin roua pocăinţei.

Cântarea a VIII-a

Irmos: Văzându-Te soarele întins pe Cruce, şi-a strâns razele şi tot pământul s-a clătinat cu cutremur, Împărate al tuturor, văzându-Te de voie pătimind, Cel ce eşti din fire nepătimitor pentru aceasta, Te rog Hristoase: Tămăduieşte ca un doctor patimile sufletului meu!

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu flori de cântări te întâmpinăm fericite apostole Simon, binecuvântatule mire din Cana Galileii şi către tine aducem stâlpări de rugăciuni, ca să ne izbăvim noi de însoţirea cea păgubitoare a lumii şi să slujim întru curăţie Cuvântului.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce eşti ocrotitor tare al familiei, întăreşte sfinte, dragostea cea dintre noi, ca să ne arătăm vrednici ucenici Celui ce a poruncit să avem dragoste unul către altul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Pe Cruce ai fost răstignit pentru Cel ce moarte de ocară a răbdat ca să slobozească pe Adam din ocara morţii şi înaintea căruia stând, roagă-Te să uşureze chinul patimilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Numai tu te-ai învrednicit a odihni în pământul pântecelui tău pe Cel ce a zidit tot pământul cu mâna Sa, pe Cel ce primeşte ridicarea mâinilor tale la rugăciune pentru noi.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit pentru aceasta toţi te slăvim.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu îngerii slujind Stăpânului tuturor, nu uita a face pomenire şi de cei ce te cinstesc pe tine, ca să slujim şi noi lui Hristos, aducând ca pe o mireasă fără prihană inima smerită curăţită cu roua gândurilor dumnezeieşti.

Stih: ***Sfinte apostole Simon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce ai îndrăzneală la judecata cea înfricoşătoare, cere Mântuitorului să treacă cu vederea mulţimea nedreptăţilor noastre şi să ne învrednicească de intrarea în cămările cele veşnice ale Luminii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sângele tău ai pecetluit testamentul iubirii lui Hristos şi ca un înger către lăcaşurile Mirelui ceresc ai zburat, unde roagă-te cu stăruinţă ca să se dăruiască şi sufletelor noastre întunecate de păcat strălucirea cea dintâi a curăţiei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu îndrăzneala ta de Maică cere lui Hristos să ne dăruiască iertare de multele alunecări în păcat şi risipeşte norul gândurilor celor rele.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Apoi aceste **stihiri**, glas 8, **podobie:** "Ceea ce eşti mai cinstită...":

Bucură-te, lauda cea luminoasă a apostolilor, râvna cea neschimbată a desăvârşirii, oglinda cea dorită a iubitorilor de vieţuire îngerească, cu mijlocirile tale scoate-ne pe noi din negura greşelilor la lumina pocăinţei.

Răstignire pe cruce ai răbdat pentru Cel ce a descuiat cu Crucea Sa porţile Raiului şi a slobozit pe Adam la lumina bucuriei celei veşnice, cu razele căreia străluceşte şi sufletele noastre.

Nunta cea după lege ai părăsit pentru nunta cerească la care Mirele doririlor cheamă pe toţi cei ce voiesc a străluci cu neîntinata feciorie, după chipul icoanei îngereşti.

Cu îngerii dănţuind în jurul scaunului Făcătorului a toate, cere-I să treacă cu vederea mulţimea nedreptăţilor noastre şi să călăuzească pe toţi la limanul pocăinţei.

Uşa inimii Tale ai deschis-o larg iubirii lui Hristos pentru care toată îndulcirea acestei lumi trecătoare ai părăsit şi te-ai făcut moştenitor bunătăţilor celor veşnice, de care roagă-te să ne împărtăşim şi noi.

Cu sângele tău ai însemnat prin slovele mărturisirii cuvintele Cuvântului celui de viaţă dătător şi acum însemnările păcatelor noastre le şterge cu roua rugăciunii tale, fericite apostole Simon.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos, cu Sfântul apostol Simon şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi după ecfonis cântăm **Troparul**, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor creştini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cu focul râvnei tale pentru Adevăr ai ars toate legăturile înşelăciunii şi cete de oameni ai luminat, făcându-te moştenitor Luminii celei veşnice.

Apoi cântăm această **stihiră,** glas 2:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Vreme în care ne închinăm icoanei sfântului: Limba nu poate povesti mulţimea pătimirilor tale prin care ai intrat în odihna Celui fără de patimă, pe care roagă-L

să tămăduiască sufletele noastre rănite de patimi şi să le dăruiască strălucirea pocăinţei.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Sursa: ***www.crestinortodox.ro***

Imnografie

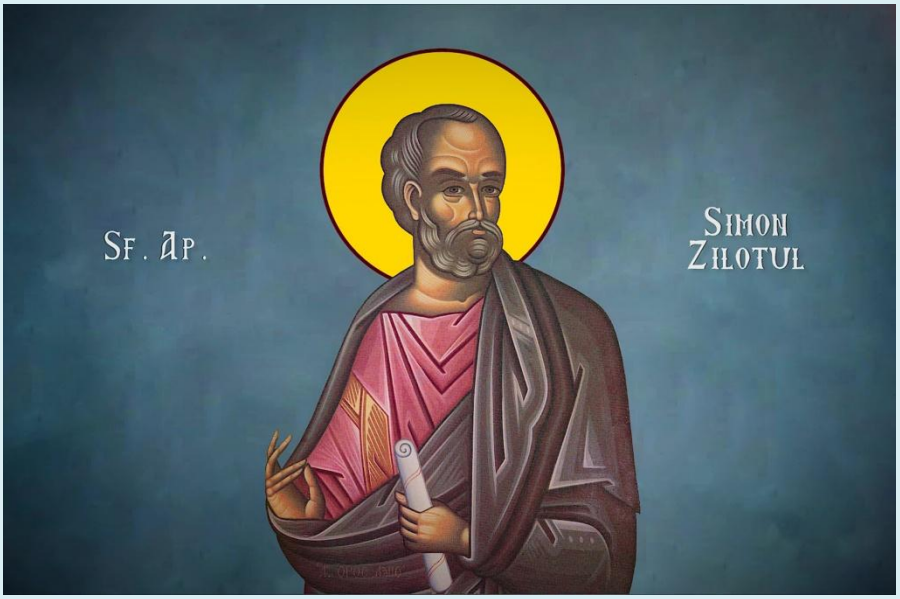

Condacul Sfântului apostol Simon Zilotul: Pe cel ce cu tărie a pus învăţăturile înţelepciunii în sufletele binecredincioşilor, cu laudă să fericim toţi pe Simon de Dumnezeu grăitorul, că înaintea scaunului Slavei acum stă, şi cu cei fără de trupuri se veseleşte, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

Troparul Sfântului apostol Simon Zilotul: Apostole, Sfinte Simone, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

Sinaxar - Sfântul apostol Simon Zilotul - 10 mai:

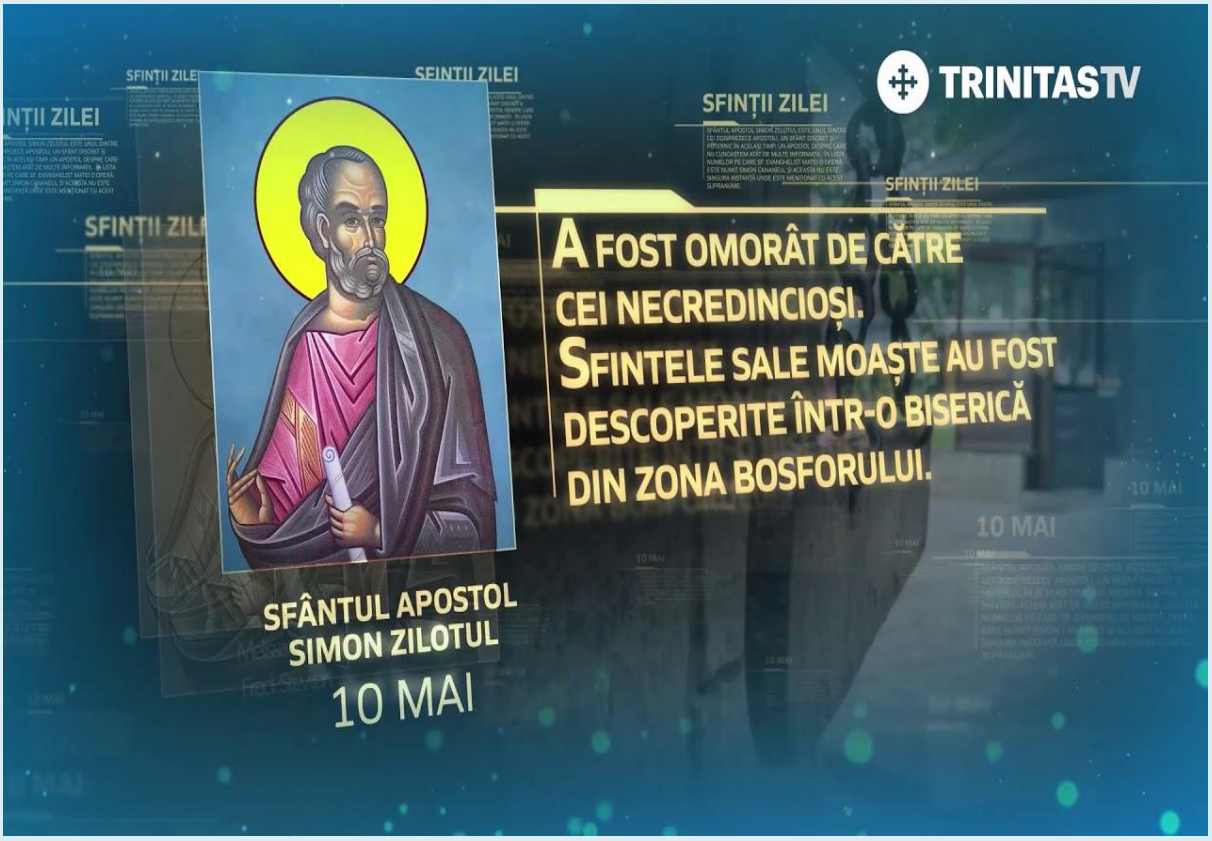

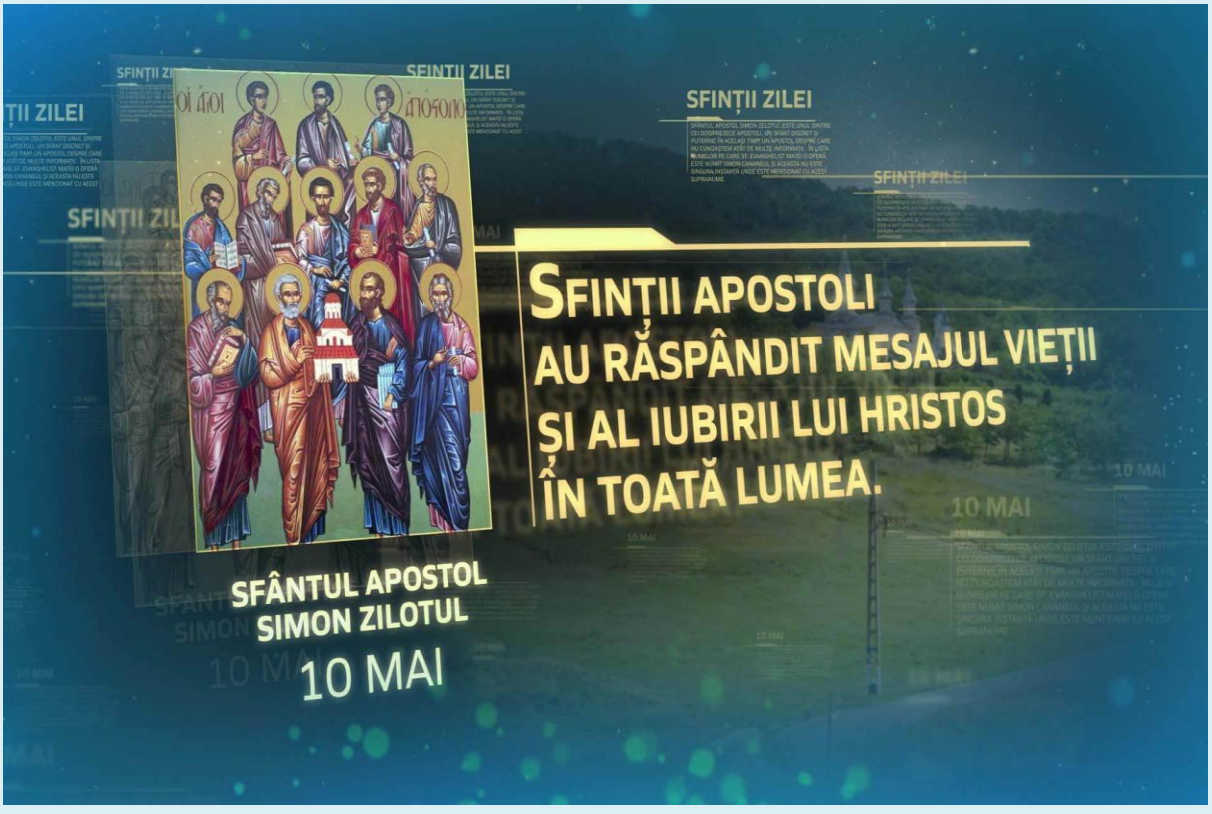

https://www.trinitas.tv/sfantul-apostol-simon-zilotul-10-mai-2/

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului apostol Simon, zilotul

Acest sfânt apostol era de neam din Cana Galileei, cunoscut Domnului nostru Iisus Hristos şi prea curatei Maicii Sale, deoarece Cana nu este departe de Nazaret.

Când Simon a avut nunta cea legiuită, a fost chemat şi Iisus cu ucenicii acolo, unde, neajungându-le vinul, Domnul a prefăcut apa în vin.

Mirele, văzând o minune ca aceea, îndată a crezut că Domnul este adevăratul Dumnezeu şi lăsându-şi nunta şi casa, i-a urmat Lui cu osârdie, pentru care s-a numit "zilotul", adică râvnitor.

Deci s-a aprins cu atât de mare dragoste dumnezeiască către Hristos, încât şi mireasa sa şi pe toate cele lumeşti le-a trecut cu vederea pentru dragostea lui Dumnezeu şi şi-a făcut sufletul său mireasă Mirelui celui fără de moarte, numărându-se în ceata ucenicilor lui Hristos, unul din cei doisprezece apostoli.

După ce a primit cu ceilalţi Sfinţi apostoli, Sfântul Duh, Cel ce S-a pogorât în chip de limbi de foc, a trecut în Mauritania şi în Africa, propovăduind pe Hristos şi răbdând pentru El cu râvnă înfocată.

După aceea, fiind în Britania şi luminând pe mulţi prin cuvântul Evangheliei, a fost răstignit de cei necredincioşi şi s-a sfârşit prin pătimirea cea de un chip cu a lui Hristos.

Sfântul apostol Simon Zilotul - drumul spre sfințenie

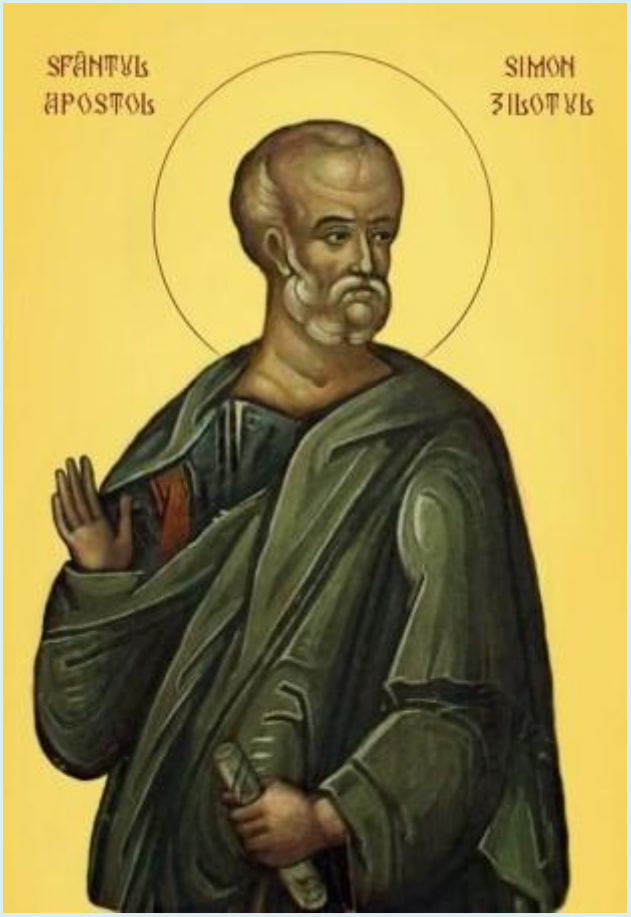

Văzând cum Mântuitorul a prefăcut apa în vin la nunta sa, Sfântul Simon a lepădat mireasa și a plecat pe urmele lui Hristos, propovăduind dreapta credință.

***

De loc din Cana Galileii, Sfântul Simon este cel la nunta căruia Mântuitorul a prefăcut apa în vin. Mirele, văzând o minune ca aceasta, și-a lepădat nunta și casa și a plecat pe urmele lui Hristos. De aceea, a fost numit „Zilotul", adică râvnitor.

După ce a primit, ca și ceilalți apostoli, pe Sfântul Duh, a mers în Mauritania și în Africa, pentru a-L propovădui pe Dumnezeu.

Pentru că și în Britania i-a întors pe mulți la dreapta credință, a fost urât și ucis de cei necredincioși.

Viaţa şi pătimirile Sfântului apostol Simon Zelotul a cărui pomenire Sfânta Biserică o sărbătoreşte pe 10 mai

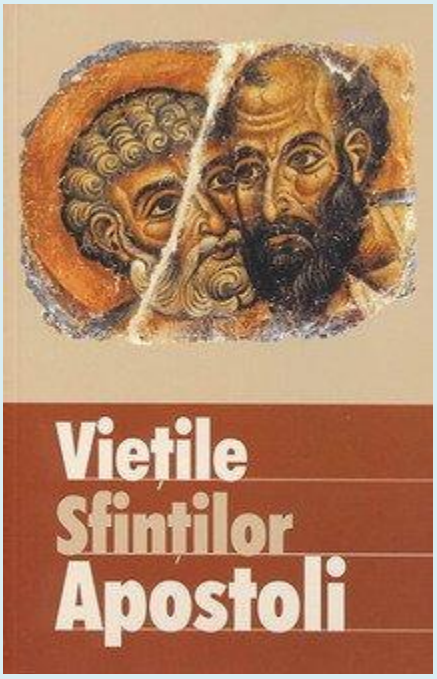

„Simon apostolul, înconjurând marginile lumii, ca o roată învârtindu-se, tot pământul nebuniei idoleşti a ars, şi cu dreapta credinţă luminându-l, făclii luminoase a aprins credincioşilor măritul, şi pe toţi i-a luminat ca să slăvească în trei Ipos-tasuri o Dumnezeire nedespărţită şi nedeosebită. “ *(Stihiră la Doamne strigat-am, 10 mai)*

***

Sfântul Simon era de origine din Cana Galileii şi se cunoştea cu Domnul şi cu prea nevinovata Lui Mamă, căci cetatea Cana nu se afla departe de Nazaret. Când Simon şi-a sărbătorit nunta sa, el a chemat la petrecere pe Domnul, pe prea curata Sa Mamă şi pe ucenici. Pentru că nu ajungea vinul pentru oaspeţi, Domnul a preschimbat apa în vin (cf. Ioan 2, 1-11).

Mult tulburat de această minune, mirele a crezut în Domnul Iisus Hristos ca în Dumnezeul adevărat; şi, părăsindu-şi petrecerea nunţii şi casa, el L-a urmat pe Domnul plin de zel. De aici i se trage numele de „Zelotes“ sau „Zelotul“, căci el era înflăcărat de un zel atât de mare, încât şi-a părăsit chiar mireasa, din iubire pentru Hristos, cununându-şi sufletul cu Mirele Ceresc. Pentru aceasta, Simon a fost numărat printre ucenicii lui Hristos şi printre cei doisprezece sfinţi apostoli.

De ziua Cincizecimii, când Sfântul Duh a coborât asupra apostolilor în chip de limbi de foc, aceştia au primit darul limbilor, care le-a adus putinţa să propovăduiască tuturor neamurilor Evanghelia lui Hristos.

Primind Sfântul Duh împreună cu ceilalţi, Simon a pornit să-L propovăduiască pe Hristos prin diferite ţinuturi, trecând prin Egipt, Mauritania, Libia, Numidia, Cirenia şi Abhazia.

În Abhazia, un ţinut în partea de nord a Mării Negre, el a luminat cu credinţa în Hristos mulţi păgâni.

Apostolul a mers şi în Britania, unde a încreştinat mulţi necredincioşi cu lumina Evangheliei. Acolo el a fost răstignit de idolatri şi înmormântat.

Acesta este unul dintre primele lucruri cunoscute, păstrate de tradiţie prin Sfântul Doroteu, episcop al Gazei (300 d.Hr.). Sfântul Nechifor, patriarh al Constan-tinopolului şi istoric de seamă (758-829), adevereşte şi el, la rândul său, călătoria apostolului în Britania.

Potrivit altei tradiţii, apostolul Simon Zelotul ar fi ajuns în Persia, împreună cu Sfântul Iuda, fiind aici împreună martirizaţi.

Sunt şi izvoare care spun că Sfântul Simon Zelotul a fost înmormântat în cetatea Nicopsia, lângă Djighentia. Localnicii cred că ruinele acestei cetăţi s-ar afla la aproximativ treisprezece mile depărtare de Suhumi, nu departe de ţărmul Mării Negre. Mai târziu, pe locul unde a murit sfântul a fost înălţată o Biserică. În 1875 aceasta a fost renovată prin râvna unuia dintre marii boieri ruşi.

Sfântul apostol Simon Zelotul este pomenit pe 10 mai. Trebuie făcută deosebirea între el şi Simon-Petru, care a fost şi el unul dintre cei doisprezece apostoli, precum şi între el şi Simon, ruda (vărul) Domnului (Matei 13, 55), care s-a numărat printre cei şaptezeci de apostoli şi a fost al doilea episcop al Ierusalimului, urmaşul apostolului Iacov, fratele Domnului.

Sfântul Simon Zelotul mai este pomenit de Sfânta Biserică şi pe 30 iunie, împreună cu ceilalţi apostoli.

Troparul, glasul al III-lea: Apostole Sfinte Simone, roagă pe milostivul Dumne-zeu ca să dea iertare de greşale sufletelor noastre.

Condac, glasul al II-lea: Pe cel ce cu tărie a pus învăţăturile înţelepciunii în su-fletele bine credincioşilor, cu laudă să fericim toţi pe Simon de Dumnezeu grăi-torul, că înaintea scaunului slavei acum stă şi cu cei fără de trupuri se veseleşte, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

Extras din cartea: Vieţile Sfinţilor apostoli tipărită cu binecuvântarea prea sfinţitului Părinte Galaction, episcopul Alexandriei şi Teleormanului, Bucureşti Editura Sophia, 288 p.; 20 cm.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului apostol Simon Zilotul, adică râvnitorul

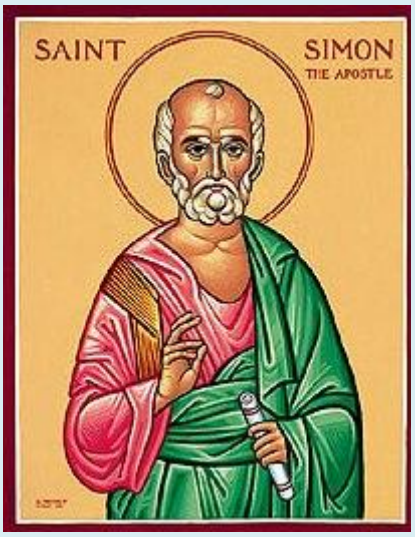

În această lună (mai), în ziua a zecea, Sfântului apostol Simon zilotul, adică râvnitorul.

Acesta este Simon, care se numeşte şi Natanael, cel ce a fost mire la nunta cea din Cana, unde a fost chemat Hristos cu ucenicii Săi şi a prefăcut apa în vin.

Deci văzând Simon minunea aceasta a lăsat mireasa, nunta şi casa şi a urmat după Hristos, prietenul şi făcătorul de minuni şi aducătorul de mireasă şi Mirele sufletelor celor curate.

El a fost cu apostolii în foişor, când s-a pogorât Duhul Sfânt în chip de limbi de foc şi umplându-se de Acesta şi înconjurând mai tot pământul, a ars toată înşelăciunea mulţimii zeilor şi trecând prin toată Mauritania şi prin Africa a propovăduit pe Hristos.

Şi după aceea mergând în Britania şi luminând pe mulţi cu cuvântul Evangheliei, a fost răstignit şi îngropat acolo şi precum a avut râvnă fierbinte spre Atotţiitorul Dumnezeu, a dobândit şi numele după chipurile şi obiceiurile sale.

Sfântul apostol Simon Zilotul

Biserica Ortodoxă cinsteşte, în fiecare an, la 10 mai, pe Sfântul apostol Simon Zilotul. Sfântul apostol era originar din Cana Galileei. A predicat în Egipt şi Mauretania.

Acestui Sfânt apostol i s-a dat numele de ‘zilotul’, adică ‘zelosul sau cel plin de râvnă’, pentru a fi deosebit de Sfântul Simon Petru şi de Sfântul Simon fratele şi urmaşul lui Iacob cel mic în păstorirea Episcopiei Ierusalimului. De asemenea, i s-a mai dat acest nume şi pentru râvna arătată în urmarea Domnului nostru Iisus Hristos.

Iudeii numeau ‘ziloţi’ pe cei care manifestau un zel deosebit în observarea strictă a Legii lui Moise şi a tradiţiilor din bătrâni. Tradiţia spune că el a fost mirele de la nunta din Cana Galileii, unde a fost chemat Hristos cu ucenicii Săi şi a prefăcut apa în vin. După pogorârea Duhului Sfânt a predicat în Egipt şi Mauritania, şi apoi în Persia, unde a fost ucis prin crucificare, în oraşul Snanir.

În Bucureşti, fragmente din moaştele acestui sfânt se păstrează la Biserica Podeanu. Cinstitele odoare au fost aduse din Creta, în anul 1958, de către vrednicul de pomenire episcop al Oradiei, Valerian Zaharia. După trecerea ierarhului la cele veşnice, în martie 1996, moaştele Sfântului apostol Simon Zilotul au intrat în patrimoniul Bisericii „Podeanu” din Capitală.

Moaştele Sfântului apostol Simon Zilotul de la „ Biserica Podeanu” din Capitală

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul apostol Simon Zilotul

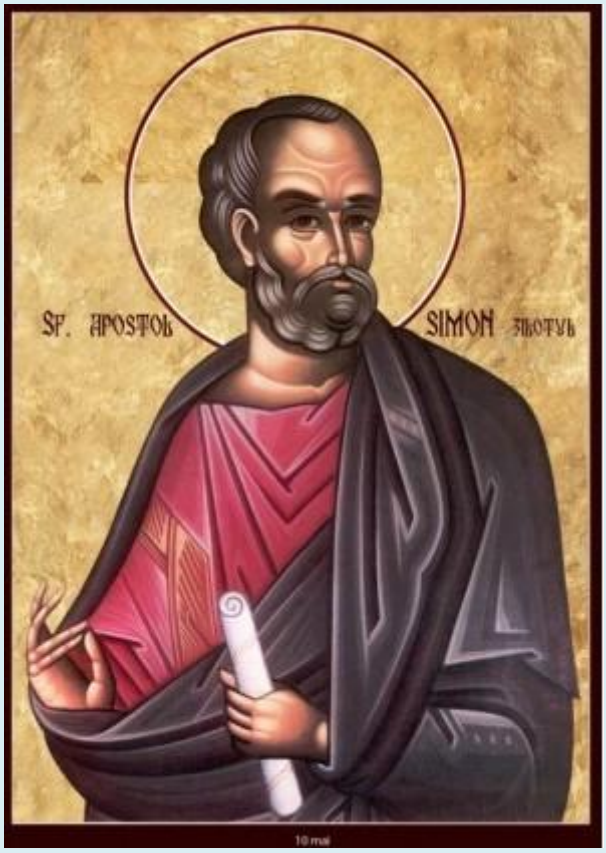

Sfântul Simon Zilotul a fost unul dintre cei 12 apostoli ai Mântuitorului Iisus Hristos şi era galileean. I se spune Zilotul sau Cananeul, pentru a-l deosebi de Sfântul Simon Petru şi de Sfântul Simeon „fratele Domnului”, urmaşul Sfântului Iacob la Episcopia Ierusalimului.

Tradiţia spune că el ar fi fost mirele de la nunta din Cana, unde Mântuitorul a prefăcut apa în vin.

Evangheliile îi dau numele de Cananeul (Matei 10, 4) şi de Zilotul (Luca 6, 15), arătând râvna şi strădania lui de a sluji, prin cuvânt şi faptă, Evanghelia mântuirii tuturor oamenilor, vestită de Hristos Domnul.

După o altă tradiţie, Sfântul Simon Zilotul ar fi făcut parte (înainte de a deveni ucenic al lui Hristos), din partida evreilor zeloţi, care ridicau poporul la răzvrătire şi nu plăteau tribut romanilor.

După pogorârea Duhului Sfânt, apostolul Simon a călătorit în Egipt şi în Mauritania, unde a propovăduit Evanghelia Domnului Iisus Hristos.

Se spune că ar fi mers chiar până în Britania. Întorcându-se în părţile Răsăritului, Sfântul Simon a mers în ţara perşilor. Aici, păgânii văzând numărul mare de oameni care trec la creştinism, l-au prins pe Sfântul Simon şi l-au răstignit în oraşul Suanir din Persia.

Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfântul apostol Simon Zilotul

Acest sfânt apostol era de neam din Cana Galileei, cunoscut Domnului nostru Iisus Hristos şi Preacuratei Maicii Sale, deoarece Cana nu este departe de Nazaret.

Când Simon a avut nunta cea legiuită, a fost chemat şi Iisus cu ucenicii acolo, unde, neajungându-le vinul, Domnul a prefăcut apa în vin. Mirele, văzând o minune ca aceea, îndată a crezut că Domnul este adevăratul Dumnezeu şi, lăsându-şi nunta şi casa, i-a urmat Lui cu osârdie, pentru care s-a numit „Zilotul", adică râvnitor.

Deci s-a aprins cu atât de mare dragoste dumnezeiască către Hristos, încât şi mireasa sa şi pe toate cele lumeşti le-a trecut cu vederea pentru dragostea lui Dumnezeu, şi şi-a făcut sufletul său mireasă Mirelui Celui fără de moarte, numărându-se în ceata ucenicilor lui Hristos, şi a fost unul din cei doisprezece apostoli.

Iar după ce a primit cu ceilalţi Sfinţi apostoli pe Preasfântul Duh, Cel ce S-a pogorât în chip de limbi de foc, a trecut în Mauritania şi în Africa, propovăduind pe Hristos şi răbdând pentru El cu râvnă înfocată. După aceea, fiind în Britania şi luminând pe mulţi prin cuvântul Evangheliei, a fost răstignit de cei necredincioşi şi s-a sfârşit prin pătimirea cea de un chip cu a lui Hristos.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului apostol Simon, zilotul

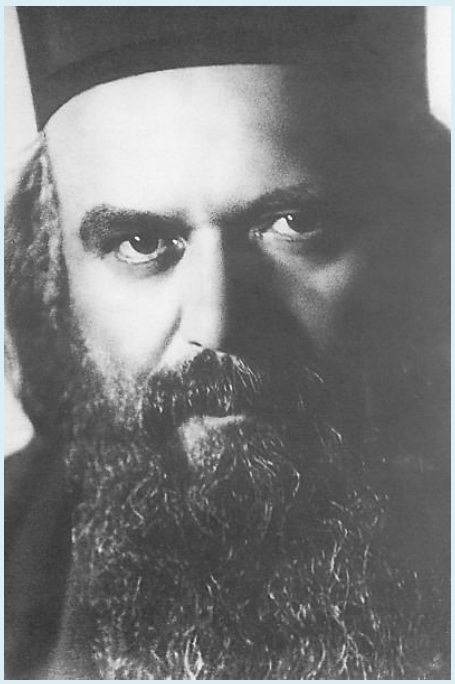

Acest Simon a fost unul dintre cei doisprezece apostoli mari. El s-a născut în Cana Galileii.

Stăpânul Hristos, împreună cu Maica şi cu ucenicii Săi au venit la prăznuirea cununiei lui. Când vinul s-a terminat, Domnul a preschimbat apa în vin (Ioan 2: 1-11).

Văzând această minune, mirele Simon şi-a lăsat casă, părinţi şi mireasă şi a urmat lui Hristos.

Acest Simon s-a numit Zilotul din cauza marii lui râvne pentru Mântuitorul şi pentru Sfânta Evanghelie.

După ce a primit de sus harul Duhului Sfânt, Simon a mers să vestească Scriptura în Mauritania şi în Africa.

Având în vedere roadele minunate pe care predicarea lui le aducea, căci prin cuvântul lui mulţi veneau la Sfânta Credinţă, el a fost prins de păgâni, chinuit, iar în final răstignit precum Domnul, care în ceruri a primit sufletul lui de mucenic şi 1-a încununat cu cununa slavei nemuritoarei Lui împărăţii.

Sfântul apostol Simon – Sfinte moaşte

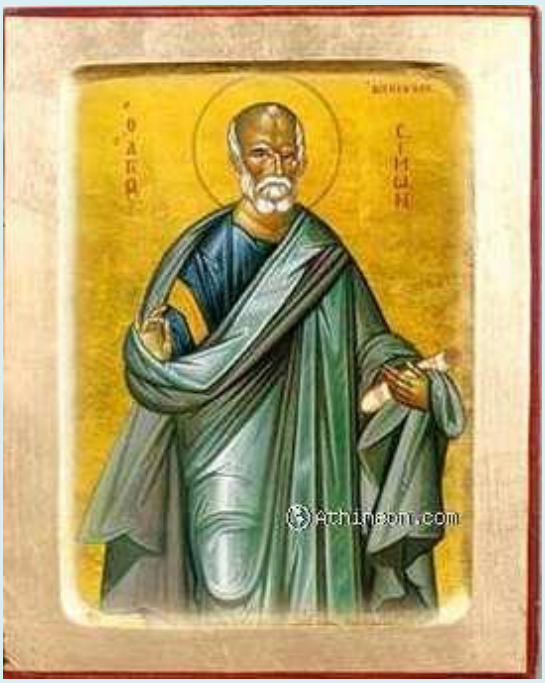

În Bucureşti:

- **Biserica "Sfinţii Împăraţi – Podeanu"** - părticele din mâna Sfântului care se află într-o casetă din Biserica "Sfinţii Împăraţi - Podeanu" (Str. Dorna, nr. 70, Piaţa Chibrit, vizavi de Cinema Excelsior, capătul lui 300, Metrou "1 Mai")

În Biserica Podeanu odihnesc moaştele Sfântului apostol Simon Zilotul sub un baldachin de marmură trandafirie de Ruschita. Fiind el însuşi mire, Sfântul Simon Zilotul este considerat protectorul căsătoriilor şi cei care se roagă lui sunt grabnic ajutaţi să îşi găsească perechea şi să întemeieze o familie.

În provincie:

- **Biserica Mănăstirii Văratec** - părticică la: Biserica Mănăstirii Văratec, com. Agapia, sat Văratec, jud. Neamţ.

Nicolae Steinhardt (Monahul Nicolae de la Rohia) - Dăruind vei dobândi - Nunta de la Cana Galileii

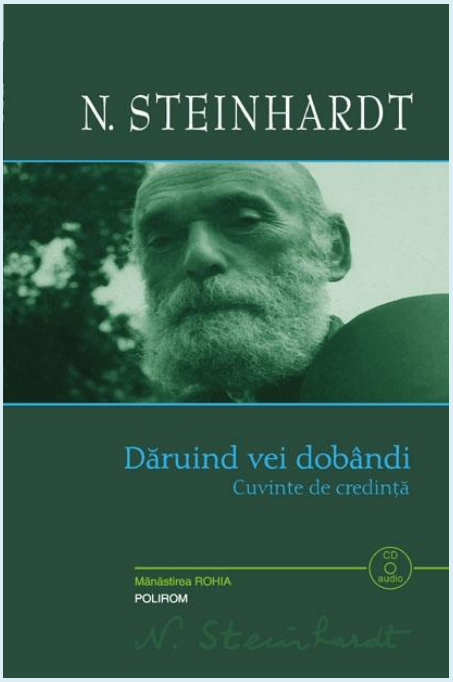

Sfanta Scriptură nu dă numele celui la nunta căruia S-a numărat printre oaspeţi Domnul Hristos (se crede, îndeobşte, că va fi fost a lui Natanael „israelitul în care nu este vicleşug"), care a constituit prilejul săvârşirii primei Sale minuni şi cuprinde semnificaţii de natură a lumina într-un chip oarecum diferit de perspectiva comună învăţătura creştină ori mai bine zis, concepţia hristică despre viaţă (Ioan 2, 1-11).

La Cana Galileii, Hristos ni Se dezvăluie Domn al belşugului, veseliei şi plinătăţii, iar creştinismul ca întru totul diferit de un soi de puritanism posac şi mohorât, amator şi slăvitor de lipsuri, sărmănie, puţinătate, intransigenţă şi acreală, vetre stinse şi feţe aspre. Dar nu!

Domnul blagosloveşte înmulţirea roadelor, prisosul de vin, voioşia făpturilor Sale! Se încruntă numai când vorbeşte cu fariseii, Se mânie numai când îi vede pe cei care prefac casa de rugăciuni a Tatălui în peşteră de tâlhari, ori când aude judecăţile celor care nici pe ei nu se mântuie şi nici pe alţii nu-i lasă să-şi afle mântuirea.

Uşor şi logic ar fi să ni-L închipuim răspunzând prea curatei Maicii Sale în timpul nunţii de la Cana: Ce-ţi este ţie femeie a le purta acestora grija băuturii? Destul că venirăm aici. Oare vrei să-i îmbătăm?

Nu aşa grăit-a Dommul Atoatefăuritor. După ce din porunca Maicii Sale fost-au umplute vasele toate cu apă, El preface apa în vin. Şi ce fel de vin? Atât de bun încât îl năuceşte pe nun şi desigur pe toţi nuntaşii. A lucrat Domnul ospeţelor, a binevoit Domnul mănoşiei. Şi tot astfel făptuieşte întotdeauna şi fără greş.

Totul, în pildele, învăţăturile şi îndemnurile lui Hristos, e spre bogăţie, seceriş îmbelşugat, blagoslovenie, belşug, rodire, prea plin, har peste har, răsplătire „clătinat şi îndesat şi cu vârf, iar celui ce are i se mai dă, celor ce aduc cinci ori zece talanţi li se dau cinci ori zece cetăţi, pe sluga cea bună stăpânul se încinge şi o slujeşte, cel ce bine s-a purtat nu cu fărâmituri ori cu bacşiş se va alege, ci cu poftire la cina împărătească!

Nu, desigur, nu hotărât, Domnul nu iubeşte şi nu propovăduieşte pustiul, pusta, tundra, spinii, mărăcinii, pălămida, şarpele, piatra, scorpia, uscatul. Ci strugurii, smochinele, pâinea, oul, peştele, mierea, vinul vechi şi bun.

Mesele şi ospeţele, referirile la mâncare şi băutură, la cină şi nuntă sunt atât de frecvente în Evanghelii încât, fără a ne teme de acuza de hulă, suntem îndreptăţiţi a spune că în cuprinsul lor nu se pierde nici un prilej de înjghebare a unui ospăţ şi că vorba bătrânească „întinde-te masă, ridică-te masă" nu-i - în înţelesul ei neprofan - deloc nepotrivită spre a caracteriza faţa lumesc-comunitară a purtării Domnului şi a ucenicilor Săi în relaţiile cu semenii şi cu nevoia lor de omenie şi căldură omenească.

Exemplul tipic ni-l dă pescuirea minunată. Luca (5, 6) se referă la „***mulţime mare de peşte, că li se rupeau mrejele"***, iar Ioan (21, 6) menţionează că ***„au aruncat-o (mreaja) şi nu mai puteau să o tragă de mulţimea peştilor ".***

Împărăţia Cerurilor însăşi ce este? Spre a ilustra împărăţia cerească, Domnul (Luca 14, 16) ce altceva găseşte de spus decât de a o asemăna cu o cină mare? De cină mare este vorba şi în parabola fiului risipitor şi în relatarea celor petrecute în casa de la Betania. De vreme ce Marta (Luca 10, 40) se străduieşte cu ***„multă slujire înseamnă că se pregătea ospăţ mare".***

Domnul mereu Se adevereşte grijuliu de mâncare: tot spre a defini Împărăţia Cerurilor face pomenire de făină şi aluat: ia apărarea celor ce au mâncat, fiindu-le foame, din pâinile punerii-înainte ce se cuveneau a fi mâncate numai de slujitorii altarului ori a ucenicilor Săi, care, înfometaţi şi ei, au smuls spice în zi de sâmbătă; porunceşte a se da de mâncare înviatei fiice a lui Iair; se preocupă în două rânduri de miile de oameni veniţi să-L asculte în pustie: să mănânce, să nu care cumva să le vină rău pe drum!

Textele evanghelice vorbesc de mila Domnului şi din toate reiese o indubitabilă, înduioşătoare şi părintească solicitudine a Sa pentru îndestularea tuturor, pe care îi va sătura din plin astfel încât la sfârşit să prisosească coşuri întregi de farâmituri. La Emaus stă la masă cu doi ucenici şi acolo li Se descoperă a fi învăţătorul lor, acolo la hanul acela modest şi la masă, unde inimile se deschid şi firile se dau pe faţă.

După Înviere, spre a dovedi că nu-i nălucă, oare ce face? Mănâncă! Aidoma şi după minunata pescuire. Hananeencei îi vorbeşte de masă, pâine, farâmituri. Pe apostoli îi ceartă şi-i previne referindu-se la pâine şi aluat. Spre a grăi cât mai pe înţelesul tuturor numeşte fericite slugile acelea pe care, venind, stăpânul lor le va afla veghind: ***„Adevărat zic vouă că se va încinge şi le va pune la masă şi apropiindu-se, le va sluji”.***

Şi în cazul lui Zaheu (Luca 19, 6 şi urm.), ***Domnul intră în casa vameşului acestuia spre a găzdui, ceea ce desigur implică şederea la masă.***

Domnul intră în casa oricui (bun şi rău, credincios ori păcătos) ca să mănânce, acceptă orice invitaţie la masă, nu-i refuză nici pe farisei, până şi pe leprosul Simon îl cinsteşte cu prezenţa Sa.

La Apocalipsă (3, 20) textul e cum nu se poate mai limpede: cum va răspunde Domnul celui care-I va auzi glasul şi-I va deschide uşa? ***„Voi intra la el şi voi cina cu el şi el cu Mine”.*** (De ce această repetare, de ce şi Eu cu el şi el cu Mine? Pentru a înlătura orice urmă de condescendenţă, pentru a stabili un soi de paradoxală şi mult nobilă egalitate şi frăţietate).

Bucuria e, neîndoielnic, tema fundamentală a creştinismului, ca şi buna-vestire:

- ✓ ***„Intră în bucuria Domnului tău”,*** *se spune în pilda talanţilor.*
- ✓ ***„Ucenicii se umpleau de bucurie şi Duh Sfant”,*** *stă scris la Faptele Apostolilor 14, 52.*
- ✓ *La Filipeni 4, 4:* ***„Bucura-ţi-vă pururea întru Domnul. Şi iarăşi zic: Bucuraţi-vă”.***
- ✓ *La II Corinteni 13, 11:* ***„Deci fraţilor bucuraţi-vă”.***
- ✓ *La I Telasoniceni 5, 16:* ***„Bucuraţi-vă pururea”.***
- ✓ *La I Petru 4, 15:* ***„Să vă bucuraţi cu bucurie mare”.***

Iar Apostolii, urmând pilda învăţătorului, sărbătoresc şi ei orice vindecare, minune şi convertire de nu cu un „ospăţ”, măcar cu o masă, o cină.

Exemplu la Faptele Apostolilor 16, 34: ***„Şi ducându-i în casă (după convertirea temnicerului şi casei) a pus masa şi s-a veselit cu toată casa”.*** Ceea ce fac Apostolii este în deplină conformitate cu cele relatate în textul evanghelic. Zice Domnul (Ioan 10, 10): ***„Eu am venit ca (oile Mele) viaţă să aibă şi din belşug să aibă”.*** Desigur că „din belşug” se referă la substantivul precedent viaţă: nu-i totuşi mai puţin corect a tălmăci textul ca însemnând şi să aibă viaţă îmbelşugată! Şi aceasta potrivit altei pericope cu desăvârşire limpezi, unde tot de mese, ospeţe, cine şi de belşug în general este vorba.

Astfel Matei 8, 15; ***„Şi S-a atins de mâna ei (a soacrei lui Petru) şi au lăsat-o frigurile şi s-a sculat şi îi slujea Lui”*** (vezi şi Marcu 1, 31; Luca 4, 39).

Sau cum ne este caracterizat Fiul Omului de El Însuşi ? „Iată om mâncăcios şi băutor de vin” (Matei 11, 19; Luca 7, 34). E aici o intenţie ironică, o mustrare pentru cei îndârjiţi în necredinţă şi indiferenţă dar faptul rămâne. După cum şi acceptarea invitaţilor poate însemna – pe plan uman – şi sărăcia Fiului Omului Care de vreme ce nu va avea unde să-Şi plece capul, e foarte probabil, să fi suferit, El şi ucenicii Lui de lipsuri. Sau în cazul chemării lui Levi-Matei: „Si pe când şedea El la masă în casă, iată mulţi vameşi şi păcătoşi au venit şi au şezut la masă împreună cu Iisus şi cu ucenicii Lui” (Matei 9, 10; Marcu 2, 15; Luca 5, 29).

Luca precizează (5, 30): fariseii şi cărturarii întreabă: De ce mâncaţi şi beţi? În parabola fiului risipitor se face pomenire de junghierea viţelului îngrăşat, de „cântece şi jocuri” şi iarăşi ni se transmite imaginea unui ospăţ, a unei mari veselii cu aspect foarte simplu omenesc.

Dar impresia aceasta de sfinţire a bucuriilor simple, de ridicare a unor (desigur) simple metafore şi analogii la rang de semnificanţi cu tâlc de semnificaţii, de voinţă a Domnului să nu-i fie confundată predania cu cine ştie ce morocănoasă, falsă, înveninată şi fariseică „virtuoasă filosofie” a vieţii, de prefacere a ei în apăsare, întunecime şi mohoreală, se vede cel mai clar şi mai cutremurător în chiar ***Taina supremă a creştinismului. Unde o înfiinţează Hristos? La o cină! Şi în ce constă ea? În mâncare (pâine) şi băutură (vin)! Şi care-i menirea ei, ce urmăreşte printr-însa Cel care a întemeiat-o? A Se da pe Sine a fi mâncat şi băut, în vederea dobândirii dreptului de intrare la nunta împărătească, la cina cerească, acolo unde aleşii se vor împărtăşi din belşug, dar peste dar, din bucatele şi băuturile Ierusalismului celui atot frumos.***

Nu altul putea fi gândul Celui care n-a venit spre a judeca ori pierde lumea, ci spre a o mântui; spre a ne binevesti; spre a ne înştiinţa că ziua Învierii Sale este aceea în care se cuvine a ne veseli şi a ne bucura într-însa. [1]

Care mai presus de orice ne cheamă să ne bucurăm şi să fim fericiţi. Urând dezmăţul, păcatul, dar nu osândind cinstita bucurie, binecuvântatul belşug, sfânta dragoste de viaţă, al cărei alt nume este Hristos: Eu sunt învierea şi viaţa; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi (Ioan 11, 25).

Şi mai cutezăm a contesta spiritul nunţii de la Cana? A pretinde că nu-l înţelegem? A-l considera ca întâmplător, ca excepţional, ca legat numai de ocazia unei festivităţi? Ca neluminând, nelămurind şi neîntruchipând întreaga ulterioară învăţătură?

Dintru început, de la cea dintâi manifestare a Dumnezeirii Sale, Hristos ni Se revelează Domn sfinţitor al belşugului, voioşiei şi darului!

---

[1] *Drept care şi pune Apostolul fără a le tăgădui câtuşi de puţin utilitatea sub seninul relativităţii înfrânările de la mâncăruri şi, indirect ascezele toate: „Nu lua, nu gusta, nu te atinge! Toate lucruri menite să piară prin întrebuinţare – potrivit unor rânduieli şi învăţături omeneşti. Unele ca acestea au oarecare înfăţişare de înţelepciune în păruta lor cucernicie, în smerenie şi în necruţarea trupului, dar n-au nici un preţ şi sunt numai pentru saţiul trupului” (Coloseni 2, 21-23).*
În pasajul acesta osebit de categoric (oarecare înfăţişare, păruta lor cucernicie n-au nici un preţ, numai pentru saţiul trupului iar în altă traducere: sunt tot spre măgulirea omului pământesc), puţin citat în general, Sfântul Apostol Pavel reduce nu numai prescripţiile vechii Legi, ci şi nevoinţele celor de sub Har la nivelul lor de simple exerciţii de stăpânire de sine, desigur lăudabile, dar nu soteriologice. În regimul libertăţii hristice, bucuria şi dragostea covârşesc asprimea şi continenţa întrucât devin scopuri autonome şi pierd din vedere esenţa. În acest sens trebuie, cred, înţelese şi cuvintele Episcopului Meletie al Antiohiei către acel Sfânt Simion care cu un lanţ îşi ferecase piciorul de un zid: Nu cu lanţuri se leagă credinciosul de Hristos ci cu dragoste şi cu har. Şi tot aşa grăise şi fericita Ecaterina din Sienna: nu piroanele L-au ţinut pironit pe Hristos pe Cruce, ci dragostea Sa de oameni.

Anda Postolache - Apostolul Simon Zilotul ocroteşte familia

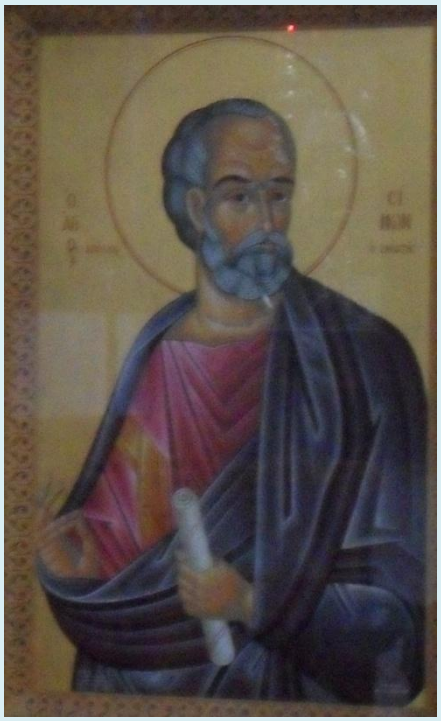

Sfântul Simon Zilotul (adică cel plin de „zel”, de „râvnă”), prăznuit în fiecare an la 10 mai, este unul dintre cei 12 apostoli ai Mântuitorului Iisus Hristos. El a devenit ucenic al Domnului după minunea făcută de Iisus chiar la nunta sa, căci Simon este mirele de la nunta din Cana Galileii la care Iisus a prefăcut apa în vin. După încheierea nunţii, Simon şi-a lăsat soţia şi l-a urmat pe Hristos. Pare şocant şi scandalos că şi-a părăsit tânăra soţie, dar şi ea a fost de acord, întrucât a simţit puterea Fiului lui Dumnezeu şi a înţeles misiunea la care a fost chemat Simon.

O biserică într-o mahala săracă şi rău famată

Spre binecuvântarea şi bucuria credincioşilor români, şi în Bucureşti există o biserică unde se păstrează un fragment din moaştele mirelui din Cana Galileii şi unde se petrec multe minuni, mai ales legate de căsătorie şi familie. Biserica este cunoscută sub numele de Podeanu şi are trei hramuri: Sfântul Simon Zilotul (10 mai), Sfinţii Constantin şi Elena (21 mai) şi Sfântul mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir (26 octombrie).

Conform mărturiei scrise, lăsată de preotul Mihail Şerpoianu (ctitorul Bisericii Podeanu), în 1926, biserica a fost văzută aievea de o femeie oarbă din naştere. Minunea s-a petrecut astfel: în timp ce oarba trecea pe lângă locul unde avea să fie ridicată ulterior biserica, aceasta s-a oprit deodată şi a strigat: „Pe acest loc văd o biserică albă, cu coloane, cu nimb strălucitor!”

Şi, într-adevăr, în 1930, exact acolo a fost zidită Biserica Podeanu de preotul Mihail Şerpoianu, pe un maidan al cartierului Griviţa. Scriitorul Eugen Barbu în romanul „Groapa” aminteşte despre Groapa lui Ouatu, adică mahalaua rău famată unde s-a înălţat biserica.

Preotul Şerpoianu, după ce a cerut aprobare de construcţie de la Patriarhul Miron Cristea, a venit în mahala să înceapă lucrul la biserică. Locuitorii, cei mai mulţi săraci şi cu obiceiuri proaste, l-au primit pe preot cu destul dispreţ. Încet-încet, preotul a reuşit însă să-i convingă pe săracii locului să vină la biserica nou-ridicată, numită Podeanu, după numele celui care a donat terenul. Sfântul lăcaş are două coloane la intrare şi emană o căldură aparte, iar de cum intri privirea îţi este atrasă de racla în care se află moaştele Apostului Simon Zilotul.

Moaştele, aduse de episcopul Valerian, persecutat de comunişti

Din 1990, la Biserica Podeanu este preot paroh Vasile Ailioae, care a refăcut lăcaşul ce se afla în ruină. Părintele a avut darul să-l întâlnească şi să-l îngrijească pe bătrânul episcop Valerian Zaharia, cel care păstra în mare taină moaştele Sfântului Simon (fragmente) pe care le adusese, pe cheltuiala sa, din Insula Creta. Episcopul fusese persecutat de comunişti şi alungat din scaunul episcopal de la Oradea, deoarece protestase la emiterea Decretului 410 (care alunga călugării mai tineri de 50 de ani din mănăstiri). A fost pensionat forţat şi nevoit să-şi găsească un loc în lume. Atunci s-a stabilit în Bucureşti, la Biserica Podeanu. De altfel, aici este şi îngropat.

La racla Sfântului Apostol Simon este mereu cineva care se roagă. În special aici vin fete care vor să se căsătorească, persoane care nu-şi găsesc perechea, oameni aflaţi în pragul divorţului, mame disperate pentru copiii lor nefericiţi în căsnicie, toţi aceştia găsindu-şi împlinirea cererilor lor. Biserica este plină duminica şi în alte zile de sărbătoare, dar şi în fiecare luni seara, după ora 17:30, când se săvârşeşte Sfântul Maslu, iar după aceea Acatistul Sfântului Simon Zilotul. Acest Sfânt este grabnic ajutător şi al celor care citesc cu smerenie acasă acatistul său.

Biserica Podeanu este deschisă zilnic între orele 8:00 şi 19:00, adresa exactă fiind: Piaţa Chibrit (Clăbucet), la capătul liniei RATB 300, sectorul 1.

Peştera împodobită din Georgia

Sfântul apostol Simon a călătorit în Egipt, în Mauritania şi Libia, dar şi în sudul Mării Negre, unde a propovăduit Evanghelia lui Hristos. O mare parte a activităţii sale de apostol a petrecut-o în Abhazia (Georgia). Nu se cunoaşte cu exactitate locul martirizării sale, existând în acest sens mai multe variante. Cea

mai des întâlnită fiind aceea că martirizarea s-ar fi petrecut în Georgia. Este posibil să fie aşa, deoarece georgienii îl cinstesc în mod deosebit pe acest apostol, o dovadă în plus fiind şi faptul că aici există o peşteră unde a locuit şi s-a rugat Sfântul şi unde i-a fost ridicată o mănăstire, purtând numele de „Noul Athos". Pereţii peşterii au fost împodobiţi de pelerini cu multe icoane şi candele, cu mozaicuri antice, cruci şi inscripţii. Ca şi în alte peşteri sfinte, creştinii care vin aici obişnuiesc să lase pomelnice pentru a avea binecuvântare în casele lor.

S-a născut în Cana Galileii

În Cana Galileii, locul de unde provine apostolul Simon şi unde Iisus a prefăcut apa în vin, prima biserică a fost ridicată de Sfânta împărătească Elena, în secolul al IV-lea. Din păcate, aceasta a rămas în ruină mai multe secole, iar după aceea a fost reconstruită de creştinii ortodocşi greci. Această biserică are hramul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe. În curtea ei se păstrează două coloane de piatră datând din secolul al XIII-lea, iar în interiorul lăcaşului se află două vase mari tot din piatră, care seamănă cu acelea în care se păstra apa în vremea Mântuitorului.

Cea mai mare parte din moaştele apostolului Simon Zilotul se păstrează în Mănăstirea „Noul Athos" din Georgia, dar fragmente din trupul său se mai află şi în Bucureşti, la Biserica Podeanu, dar şi în Franţa, la Toulouse, şi în Basilica San Pietro din Roma.

Mirele primit în dar prin rugăciune și mijlocirea Sfinților

Prietenia sinceră este cu adevărat un dar care nu poate fi preţuit. Doar cel care s-a bucurat de o prietenie adevărată cunoaşte bucuria împărtăşirii frumuseţii şi a durerii, uşurarea întristării, bogăţia mângâierilor care vin prin sufletul prietenului, valoarea unei îmbrăţişări cu adevărat sincere.

Mă durea tristeţea prietenei mele. Îşi dorea mult să se căsătorească, să afle un om de încredere cu care să împărtăşească viaţa cea de aici. Şi mi-am amintit de cuvântul Mântuitorului, care ne spune că dacă ne vom uni doi sau trei în numele Lui şi vom cere ceva Tatălui nostru, vom dobândi cererea noastră, dacă va fi spre folos.

Şi mi-am amintit cum Sfântul Porfirie Kavsokalivitul îşi dădea întâlniri în rugăciune cu ucenicii săi. Se rugau pentru o dorinţă la aceeaşi oră a serii. Aşa că i-am spus copilăreşte prietenei mele: „Hai să ne rugăm împreună pentru dorinţa ta, să cerem mijlocirea Maicii Domnului şi a Sfântului apostol Simon Zilotul - mirele din Cana Galileii. Dacă există mire pământesc pentru tine, îl vei întâlni într-o zi. Dacă nu, nu. Dar să nu te întristezi dacă nu va fi”.

Şi am început să ne trimitem gândurile seară de seară către Domnul. E minunată această unire de gând. Bucuria acestei uniri era deja o mare împlinire. Dar împlinirea a fost şi mai mare.

În luna iunie, prietena mea a primit un telefon: un tânăr a sunat-o şi a rugat-o să se vadă. I-a spus că are numărul ei de telefon de la duhovnicul lui, care o ştia pe prietena mea. S-au cunoscut. Toate au fost în armonie. La o vreme, a venit dorinţa de a stabili data nunţii.

Au stabilit-o pentru prima sâmbătă din luna mai, deoarece doar atunci au găsit liber restaurantul la care doreau să sărbătorească. Şi s-au uitat în calendar. Era 5 mai, ziua de pomenire a Sfântului Efrem cel nou! Prietena mea a rămas uimită. Pentru că ştia că Sfântul Efrem cel nou e ocrotitorul şi făcătorul de minuni al familiei mele. Astfel, s-au căsătorit de ziua Sfântului Efrem şi l-au ales ocrotitor. Mi-a mărturisit de curând că îl simt foarte aproape de ei pe Sfântul Efrem.

Iată, era şi este mire pământesc pentru prietena mea!

Mulţumim Maicii Domnului, Sfântului Simon Zilotul, Sfântului Porfirie Kavsokalivitul şi Sfântului Efrem cel nou pentru mijlocirile lor, rugându-ne ca pururea să apere familiile şi prietenia noastră. (V.N., 16 aprilie)

(Sfântul Efrem cel nou. Minuni din România, Editura Sophia, pp. 256-257)

Mirela Barbă - Sfântul apostol Simon Zilotul îți protejează căsnicia

Pe 10 mai, Biserica Ortodoxă îl prăznuieşte pe Sfântul apostol Simon Zilotul. Este unul din cei 12 apostoli ai Mântuitorului. Tradiţia creştină spune că Sfântul apostol Simon Zilotul nu este altul decât mirele de la Cana Galileii. La nunta acestuia, Iisus a făcut prima minune - prefacerea apei în vin. Creștinii ortodocși îl prăznuiesc atât pe 10 mai, cât și pe 30 iunie.

Ocupă un loc de cinste în panteonul sfinților, numărându-se printre cei 12 apostoli ai Mântuitorului. Dar Sfântul apostol Simon Zilotul nu este atât de cunoscut cum ar trebui printre credincioși. A primit și numele de Canaanitul sau Zilotul, pentru a nu se confunda cu Sfântul Petru ori cu Sfântul Simeon, „fratele Domnului'. Mai este cunoscut și sub numele de Natanael. El este mirele din Cana Galileii. Este personajul pomenit la fiecare slujbă de cununie din Biserica Ortodoxă. Mai mult, el este considerat a fi patronul căsniciilor.

Din bătrâni, se povestește…

…că la nunta lui Simon Zilotul ar fi fost săvârșită prima minune a lui Iisus. Împreună cu ceilalți apostoli, a prefăcut apa în vin. Când Simon, mirele, a văzut

una ca asta, și-a lăsat pe loc mireasa, casa și familia. Și a luat hotărârea de a-L urma pe Iisus Hristos, făcătorul de minuni. Pentru el, Iisus era aducătorul de mireasă. Și Mirele sufletelor curate. Așa se face că, prin credința lui, a devenit apostol și s-a aflat alături de ceilalți ucenici ai Domnului în foișorul unde s-a coborât Sfântul Duh. A propovăduit credința, călătorind în lume și și-a găsit sfârșitul în Britania, răstignit, pentru că a încercat să lumineze oamenii prin cuvântul Evangheliei.

Sfântul apostol Simon Zilotul face minuni

Prea puțini sunt aceia care știu că părticele din rămășițele pământești ale sfântului, mai precis din mâna lui, sălășluiesc la loc de cinste, într-o casetă, acoperită de un baldachin, la Biserica Podeanu din București, pe strada Dorna, în vecinătatea Pieței Chibrit. Se află aici din 1971, prin bunăvoința Preasfințitului episcop Valerian, care s-a aciuat într-una dintre casele parohiale ale bisericii, numărându-se printre oponenții autorităților comuniste care cereau închiderea mânăstirilor din țară.

El avea sfintele moaște ale apostolului Simon Zilotul asupra sa, însă le păstra în mare taină, închinându-se doar el la ele și nelăsând pe nimeni în încăperea unde le ținea. În 1996, înainte de a-și da obștescul sfârșit, a dezvăluit secretul și a dăruit moaștele Bisericii Podeanu, drept răsplată pentru dragostea cu care a fost primit și înconjurat de parohul bisericii, Vasile Ailoaiei, de familia acestuia și de enoriași.

Credincioșii vin să se roage în special pentru bunul mers al vieții de familie. Este important de știut că, în aceeași biserică, se află și un fragment din Sfânta Cruce pe care a fost răstignit Hristos.

De altfel, Biserica Parohiei Podeanu este singurul lăcaş din România care adăposteşte moaştele unuia dintre cei 12 apostoli ai Mântuitorului - Sfântul apostol Simon Zilotul.

Fiind el însuşi mire, sfântul e considerat protectorul căsătoriilor. Tocmai de aceea, zeci de tineri ce nu izbutesc să se aşeze la casa lor asistă la Acatistul Sfântului Simon Zilotul care se citeşte în fiecare luni, de la 18.00 seara. Iar, apoi, ca o mulţumire vin şi se cunună chiar în această biserică.

Miracole creștine înfăptuite de Sfântul apostol Simon Zilotul, protectorul căsătoriilor, în Biserica Podeanu din Capitală

În Biserica Podeanu din Capitală, Sfântul apostol Simon Zilotul îți împlinește dorințele

de Liliana Ivan

Multe miracole, demne de uimire, îndrumă sutele de credincioşi să treacă zilnic pragul Bisericii Podeanu, singurul lăcaș ortodox din Capitală care adăposteşte moaştele unuia dintre cei 12 apostoli al Mântuitorului Iisus, Sfântul apostol Simon Zilotul.

În Ortodoxie, Sfântul Simon este protectorul tuturor îndrăgostiţilor, al familiei şi copiilor, grabnic ajutător pentru credincioşii care vor să-și găsească sufletul-pereche, să se căsătorească sau să se vindece de boli grave.

Deşi în calendarul orthodox Sfântul apostol Simon Zilotul este prăznuit în ziua de 10 mai, pelerinii se adună, zi de zi, în sfântul lăcaș. Deseori, pelerinii vin în sfântul lăcaș să-i mulţumească sfântului apostol pentru ajutorul pe care l-au primit de la El.

Biserica Podeanu este unicat în rândul Bisericilor ortodoxe din țară

În multe privinţe, Biserica Podeanu, cu hramurile Sfântul Dimitrie, izvorâtorul de Mir şi Sfinţii împăraţi Constantin şi Elena, este unicat în rândul bisericlor ortodoxe din ţară: în sfântul lăcaş, moaştele Sfântului Simon Zilotul (Zelosul) sunt ocrotite într-o raclă acoperită de un baldachin construit din marmură,

susţinut pe patru stâlpi, simboluri ale mântuirii creştine: credinţa, nădejdea, dragostea şi familia.

Alături, o altă raclă protejează moaştele Sfântului Iosif cel nou de la Partoş, al cărui spirit ecumenic l-a determinat să nu facă deosebirea între oameni de credinţe diferite, atunci când aceştia erau în necaz. El a propovăduit dragostea pentru Dumnezeu şi faptele sale minunate au fost săvârşite cu credinţa că rugăciunile rodesc.

De asemenea, Biserica Podeanu protejează şi alte odoare unicat: inedita sfântă Masă din altar, Pantocraterul, Icoana Mântuitorului, 62 de icoane praznicare pentru tot anul, îmbrăcate în argint (donaţia unei familii de creştini ortodocşi), panourile îmbrăcate în mozaic, dispuse de o parte şi de alta a intrării, înfăţişând icoanele Sfinţilor Petru şi Pavel, alături de icoanele Sfinţilor împăraţi Constantin şi Elena şi Sfântul Simon Zilotul, executate în aceeaşi tehnică, vitralii impresionante, reprezentând sfinţii prăznuiţi de Ortodoxie.

Nicolae Podeanu a fost principalul ctitor al sfântului lăcaș

Biserica Podeanu poartă numele principalului ei ctitor Nicolae Podeanu. Vânzător de păcură, așa cum precizează unele surse, Nicolae Podeanu a dăruit sfântului lăcaş toată agoniseala familiei sale și terenul pe care s-a înălţat biserica.

Biserica a fost construită în urma unei minuni

În legătură cu sfântul lăcaș mai trebuie să amintim un fapt inedit: biserica a fost proiectată ca urmare a unei minuni: În arhiva parohiei există o fotografie, tip carte poştală, pe care se menţionează că o femeie oarbă din naştere, pe numele ei Pascalopol, trecând pe lângă locul unde este acum Biserica Podeanu, pe Strada Dornei (în Piaţa Chibrit din Bucureşti), a văzut o lumină şi o biserică. Înscrisul acesta a fost făcut de preotul Mihail Şerpoianu.

Patriarhul Miron Cristea s-a implicat în construcția Bisericii Podeanu

În analele bisericii se menţionează râvna preotului Şerpoianu, renumit pentru dârzenia lui exemplară care urmărea un ţel precis: să construiască o biserică. Patriarhul de atunci, Miron Cristea, i-a încredinţat preotului misiunea să înalţe o biserică în zona visată de femeia oarbă, în cartierul Griviţa de atunci, cartier locuit de oameni săraci, lipiţi pământului şi nu prea credicioşi (aici era vestita Groapă a lui Oatu, descrisă de Eugen Barbu în romanul Groapa). Lucrările construcţiei la biserica din vis au început în anul 1928, iar doi ani mai târziu

biserica a fost sfinţită de Miron Cristea, primul patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

Sfântul lăcaș a fost ocrotit de evenimente dramatice…

Cutremurul din anul 1940 a afectat rezistenţa bisericii, dar în urma bombardamentelor din 1944, sfântul lăcaş a fost singura clădire care a rămas în picioare în cartier. Şi cutremurul din 1977 a şubrezit trupul bisericii. Din păcate, în 1990, biserica era într-o stare jalnică: era sufocată de mucegai şi plină de şoareci. Totuși, noul preot paroh Vasile Ailioaei (susţinut de un comitet de iniţiativă din care făcea parte şi Părintele patriarh Teoctist) a reuşit să salveze biserica de la demolare.

Sfântul apostol Simon Zilotul, rivalul vrăjitoarelor din Străulești

Au urmat lucrări de consolidare a lăcaşului şi resfinţirea acestuia care s-a desăvârşit în anul 2004 de patriarhul Teoctist, cel care a numit biserica „o nouă catedrală".

A fost voia lui Dumnezeu ca până-n anul 1996, într-una din casele parohiale să locuiască fostul episcop de Oradea, Valerian Zaharia, un erudit al vremii. Pensionat forţat de comunişti (pentru că s-a opus Decretului 410, care cerea închiderea mânăstirilor), episcopul şi-a petreacă exilul în Bucureşti, găzduit şi ocrotit de preotul paroh Vasile Ailioaei. Episcopul a adus cu sine, în mare taină, moaştele Sfântului Simon Zilotul, cumpărate din Grecia cu eforturi financiare deosebite. Fostul episcop n-a mai putut să aşeze moaştele în Biserica cu Lună din Oradea, aşa cum şi-a dorit, pentru că a pornit pe drumul exilului.

Deseori, episcopul îi spunea preotului paroh: „Vasile, tu nu ştii de ce se rezolvă aceste probleme legate de reconstrucţia bisericii. E ceva cu mult har aici, lângă biserică". Înainte cu câteva zile de mutarea sa la Domnul, episcopul, care-şi doarme somnul de veci în curtea bisericii, i-a dăruit preotului paroh preţioasele moaşte, astfel ca Biserica Podeanu să fie casa Sfântului apostol Simon Zilotul, devenit rivalul vrăjitoarelor din Străulești.

Opiniile impresionante ale preotului paroh Vasile Ailoaiei

Sunt impresionante gândurile mărturisitoare exprimate de Vasile Ailoaiei, preot paroh: "În primul şi în primul rând, cred că dacă aţi fi venit într-o duminică la Sfânta Liturghie şi aţi fi văzut atâţia tineri în biserică, v-aţi fi dat seama de ajutorul pe care-l aduce Sfântul apostol Simon Zilotul tinerilor. Mă refer aici nu numai la sutele de tineri care păşind pragul acestei biserici şi-au găsit perechea. Pentru că cei mai mulţi căsătorindu-se în biserica noastră şi-au botezat copiii

aici şi, în aproape 20 de ani, biserica noastră a devenit a doua lor casă. Aceşti tineri, din împrejurimile Capitalei şi din tot Bucureştiul, vin aici la Sfântul apostol Zilotul formând o adevărată familie. Prin prezenţa lor, aceştia sunt ei înşişi cei care aduc mulţumire Sfântului apostol Zilotul, care i-a ajutat să se căsătorească, să aibă copii, să-şi boteze copiii aici la noi în biserică.

Sigur, Sfântul apostol Simon Zilotul a făcut şi multe alte minuni, pe care noi nu le-am consemnat în decursul vremii.

Recent a venit cineva din Cleveland, Statele Unite ale Americii. Este vorba despre o femeie, care şi-a căsătorit fiica în urma rugăciunilor de aici. Rugămintea ei era ca Dumnezeu să binecuvânteze casa tinerei familii de acolo cu un copil. De asemenea, sunt mulţi bolnavi care s-au vindecat, iar Sfântul apostol Simon Zilotul este unul dintre cei 12 apostoli ai Mântuitorului Iisus. El a săvârşit minuni atât în timpul vieţii, cât şi după aceea, iar moaştele sale sunt o binecuvântare pentru acest sfânt lăcaş, nu numai pentru creştinii din Bucureşti, ci din aproape toată ţara, cum spunem noi".

Un martor ocular al minuilor împlinite în sfântul lăcaș

Un martor ocular al minunilor împlinite de-a lungul timpului în Biserica Podeanu, Silvia Ţiţeica, supraveghetoare în această biserică, spunea: ”Cu voia bunului Dumnezeu sunt supraveghetoare în această biserică şi în această perioadă am fost foarte impresionată şi sunt impresionată de numărul mare al părinţilor tineri care vin cu copiii abia botezaţi, în zilele de luni, când se oficiază slujba Sfântului Maslu şi Acatistul Sfântului apostol Simon. Cu toţii vin să se roage la bunul Dumnezeu şi la moaştele Sfântului apostol Simon Zilotul să li se împlinească rugăciunea: să fie sănătoşi, să aibă spor în casă, să-şi găsească un partener de viaţă. În foarte multe cazuri ei au primit ajutor şi, drept răsplată, au venit în această biserică să oficieze cununia, apoi au venit cu copilaşii pentru a-i boteza. Aici s-au petrecut multe minuni pentru îmbunătăţirea sănătăţii, chiar vindecări, pentru că înainte să vii la doctor trebuie să vii la doctorul sufletelor şi al trupurilor.

Un caz concret: un părinte a venit în braţe cu copilul care avea 6 ani, întrucât nu putea să meargă. Părintele Vasile i-a rugat pe părinţi să vină cu copilul la sfintele moaşte. Pe parcurs, părintele l-a luat în altar, s-a rugat pentru el şi l-a făcut hipodiacon. În timp, copilul bolnav s-a vindecat şi acum este un băiat vânjos, cu dragoste de Dumnezeu şi cu drag să devină preot. Minuni sunt multe care se petrec aici”...

Pelerinii aprind o lumânare și la mormântul episcopului Valerian

Pelerinii care vin la biserică au constatat că, după ce s-au rugat la moaşte şi au aprins câte o lumânare la mormântul episcopului Valerian Zaharia, înhumat în curtea bisericii, au primit ajutor grabnic la rugăciunea lor.

Și ritualul novenelor împlinit în biserică are efecte benefice

Credincioşii din Capitală au posibilitatea să vină mai des la moaştele Sfântului Simon Zilotul. Cei care au împlinit o novenă (s-au rugat nouă zile la rând), dar şi cei care au dăruit o icoană cu Sfântul Simon Zilotul şi-au îmbunătăţit starea de sănătate şi au readus sporul în casa lor.

Sfântul Simon Zilotul sărbătorit la biserica Podeanu din Capitală

Biserica Podeanu din cartierul Grivița al Capitalei și-a serbat joi, 10 mai 2012, ocrotitorul, pe Sfântul apostol Simon Zilotul, mirele din Cana Galileii. Sărbătoarea a început de miercuri seara, cu slujba Privegherii, care s-a încheiat cu o frumoasă procesiune cu sfintele moaște ale apostolului ocrotitor al familiei. În ziua hramului, un sobor de preoți a săvârșit Sfânta Liturghie, la care au participat mulți credincioși, în special tineri, potrivit Ziarul Lumina.

Miercuri seara, biserica mirelui din Cana Galileii era plină de oameni care se rugau pentru împlinirea dorințelor, dar care aduceau și mulțumiri pentru împlinirile mijlocite de Sfântul Simon Zilotul. Enoriași ai parohiei, credincioși din afara parohiei și apropiați ai bisericii din întreaga țară și străinătate, cu toții formează familia Sfântului Simon, după cum spun ei. I-a adunat împreună părintele paroh Vasile Ailioaei, un humulești descendent al marelui povestitor Ion Creangă, venit în București în urmă cu trei decenii.

Fiecare membru al acestei comunități își ține la loc de taină minunile făcute de sfântul cu ei. Acum însă au venit să-i mulțumească, mărturisind despre ajutorul dat lor de mirele binecuvântat de Hristos. Și cum puteau mai bine face asta, dacă nu participând cu toții la procesiunea cu părticelele de moaște ale apostolului Simon Zilotul ce se păstrează în această biserică?… S-a înconjurat astfel într-un patrulater imaginar sfântul lăcaș. Glasurile și lumânările aprinse au

luminat cartierul acoperit de pătura nopții. Oamenii au ieșit la geamuri și balcoane, iar cei de la case îi așteptau cu porțile deschise.

În ziua prăznuirii Sfântului apostol Simon Zilotul, biserica s-a umplut din nou, cu toate că a fost zi de lucru. Enoriașii au considerat că pot renunța la o zi din concediu, dăruind-o sfântului protector. În timpul împărtășirii cu Sfintele Taine, părintele paroh ne-a demonstrat, o dată în plus, că aici se află cu adevărat o familie: fiecare credincios ce se împărtășea era cunoscut pe numele de părintele Vasile.

A adus rochia de mireasă când mama fetei nici nu mai spera

Din scurtele relatări ale unora dintre cei prezenți ne-am edificat o dată în plus de ajutorul oferit de ocrotitorul Bisericii Podeanu. 'Aici am reușit să mă întăresc foarte mult în credință. Cu mine, Dumnezeu și Sfântul Simon au făcut minuni. Am fost plecată cu soțul un an în Austria, dar nu am reușit să ne acomodăm și ne-am întors. Datorită credinței și ajutorului lui Dumnezeu am reușit să ne găsim foarte ușor serviciu, s-a făcut lumină în căsnicia noastră și comunicăm mult mai bine în familie și cu prietenii. Dumnezeu ne ajută mereu', ne spune Sorina Cristina Miron, auditor într-o bancă.

Recunoaște că la această biserică a venit datorită unei prietene care 'a trecut prin momente grele, dar revenind pe calea adevăratei credințe și-a găsit și un soț minunat. Acum este însărcinată. Ne ajută mereu sfântul, numai trebuie să crezi și să te rogi în fiecare moment la el', mai spune doamna Miron.

Daniela Scutaru, o pensionară care a lucrat în cercetarea mediului, susține că a venit aici datorită copilului ei, când avea 4 ani. 'Mama mea era foarte credincioasă. Mergea la alta biserică cu copilașul meu. Dar, în tramvai, când treceau pe lângă Biserica Podeanu, copilul mereu îi spunea că vrea aici. De atunci venim aici, de peste 20 de ani, datorită copilului meu. În acea perioadă eram în divorț, copilul avea niște tulburări care nu erau de natură medicală. Până și doctorul mi-a spus să merg la un preot, că nu mai avea ce să-i facă. Aici, s-a întâmplat o minune, copilul a început să se liniștească. Acum, fiul meu este căsătorit, cu o fată pe care a cunoscut-o tot aici, la Sfântul Simon Zilotul. Datorită credinței am reușit să depășim multe necazuri.'

'Sunt medic în Timișoara', spune o tânără doctoriță. 'Acum șapte ani, făcând niște studii în București, citisem un articol despre această biserică și moaștele Sfântului Simon. Locuind în apropiere, mi-a fost foarte ușor să mă integrez în această parohie. În timpul Postului mare am venit zi de zi la Sfânta Liturghie, și ajutorul bineînțeles că s-a simțit. De atunci, cu toate că nu mai stau în București,

ajung din când în când aici. Mereu mă minunez de acești oameni extraordinari, se simt pacea și liniștea între preoți și credincioși.'

Profesoara Ene Silvia ne-a spus că s-a rugat la Sfântul Simon pentru căsătoria fetei sale. 'S-a căsătorit aici, în fața sfântului, iar nepoții s-au botezat tot aici, deci facem parte din familia acestei biserici. Am fost martoră și la minunile sfântului. Într-o seară de luni, când se făcea acatistul sfântului, a venit o doamnă foarte supărată că fiica ei nu se căsătorește cu băiatul cu care era împreună. Atunci, pentru prima oară de când venea aici, au trecut-o niște fiori când a intrat, iar la sfârșitul slujbei a sunat-o fiica spunându-i că își cumpără rochie de mireasă. Avea așa o bucurie deosebită!'

O doamnă profesoară Victoria, pe care medicii au diagnosticat-o anul trecut cu cancer pulmonar în stadiul 4, ne-a mărturisit ce s-a petrecut cu ea: 'Ca factor de risc nu mă încadram în nici un tabel al medicilor, dar Dumnezeu m-a ales pe mine să trec prin această încercare. Am lăsat locul de muncă la școala din Câmpulung Muscel și am venit aici pentru tratament. Dumnezeu a făcut ca locuința să fie în preajma acestei biserici. Am venit aici cu mare încredere că o să mă vindec. Părintele Vasile mi-a dat curaj și mi-a spus să am încredere în Dumnezeu. Am venit aici în fiecare duminică, m-am spovedit, m-am împărtășit și m-am rugat la Sfântul Simon Zilotul, astfel încât boala nu a avansat. Acum, după chimioterapie, care a fost foarte grea, și după radioterapie, s-a redus tumora. Eu sunt convinsă că Dumnezeu mi-a ascultat rugăciunea. Cred că este o lumină cerească care m-a ajutat să trec peste asta, pentru că toți medicii se miră de evoluția bolii.'

Sfântul Simon îi ajută și pe cei în prag de divorț

Părintele paroh Vasile Ailioaei spune că aici se oferă consiliere și celor care au probleme în familie. 'Nu vreau să ne lăudăm, dar cel puțin 50 de familii au fost salvate anul acesta. Am vorbit cu ambii soți, și prin consiliere psihologică și religioasă, dar și prin rugăciune, am reușit. Am apelat și la subiectul cel mai sensibil, viitorul copiilor. Mulțumim lui Dumnezeu și Sfântului Simon pentru ajutorul primit.

'Părintele recunoaște că dăruirea sfintelor moaște de către regretatul episcop Valerian Zaharia, surghiunit de comuniști de la Oradea la această biserică, a fost 'o mână a lui Dumnezeu pusă înaintea vremurilor. Dacă treceai prin zona aceasta spre ieșirea din București, găseai tot soiul de afișe cu ghicitoare, vrăjitoare. Iar Sfântul apostol Simon Zilotul a fost un dar al lui Dumnezeu, pentru că acum nu mai vezi nici un afiș din acesta până spre Străulești, nimeni nu mai merge la aceste femei. Este un stâlp aici în București și reazem pentru că majoritatea tinerilor care, prin ajutorul și rugăciunile sfântului, se căsătoresc își

fac cununia aici la noi, își botează copiii tot aici. Avem chiar un tânăr care are 16 ani și a fost botezat Simon. Este extraordinar să-l vezi cu părinții venind în fiecare duminică în această biserică.'

În fiecare luni seară se săvârșesc acatistul Sfântului Simon Zilotul și Taina Sfântului Maslu. Celor care cer ajutorul lui Dumnezeu în alegerea partenerului de viață, părintele paroh le recomandă să postească zilele de post și cele patru posturi de peste an, să se spovedească și să se împărtășească. Pentru că doar apoi vor primi și ajutorul lui Dumnezeu în rugăciunile lor.

Sursa:
https://basilica.ro/sf-simon-zilotul-sarbatorit-la-biserica-podeanu-din-capitala/

Sfântul apostol Simon Zilotul (10 mai) şi Sfântul mucenic Valentin de Umbria (30 iulie) - ocrotitori ai căsătoriei

O posibilă soluţie pentru cei îndrăgostiţi şi care vor să-şi afle soarta/perechea şi să se căsătorească să recurgă la ajutorul Sfinţilor "specialişti" în aşa ceva: Sfântul Valentin şi Sfântul apostol Simon Zilotul, şi mai ales la ajutorul Maicii Domnului, adevărata ocrotitoare a Iubirii. [v. şi icoanele ei de tipul "Glycophylousa = Dulcele sărut", de ex. cea de la Mânăstirea Strâmbă, numită şi "soră" icoanei Sale de la Mânăstirea Nicula]

În Bucureşti sunt 2 astfel de ocrotitori:

- ⇒ Sfântul apostol Simon Zilotul-mirele din Cana Galileii (prăznuit pe 10 mai şi 30 iunie, protector al căsătoriei) - părticele din mâna Sfântului se află într-o casetă din Biserica "Sfinţii Împăraţi - Podeanu" (Str. Dorna, nr. 70, Piaţa Chibrit, vizavi de Cinema Excelsior, capătul lui 300, Metrou "1 Mai") şi
- ⇒ Sfântul mucenic Valentin episcopul (de Terni/Umbria, prăznuit pe 30 iulie), Biserica „Delea nouă - Calist Arhiereul", pe Calea Călăraşilor la intersecţia cu Str. Matei Basarab şi cu Str. Agricultori [cca 500 m de la Pta Hurmuzachi, staţia metrou Pta Muncii].

În Provincie :

- ⇒ Sfântul Valentin de Umbria - părticică la: Biserica Schitului Sihla, com. Vâ-nători, jud. Neamţ.

⇒ Sfântul Simon Zilotul - părticica la: Biserica Mănăstirii Văratec, com. Agapia, sat Văratec, jud. Neamţ.

Biserica din Cana Galileii

Cana Galileii, numită astăzi "Kafr Kanna" sau "Khirbet Cana", este o localitate din regiunea Galileea, aflată la numai şapte kilometri înspre nord-est de Nazaret. Localitatea este locuită astăzi de aproximativ cinci mii de locuitori, aproape toţi de origine arabă, o treime fiind musulmani, iar două treimi fiind creştini.

Pornind din Nazaret, înspre Cana Galileii, pelerinii străbat valea numită "Merj Sembil", adică "Câmpul Spicelor". Acum două mii de ani, paşii Mântuitorului au sfinţit această cale, în drumul Său spre Nunta din Cana, la care a fost chemat.

Încă din cele mai vechi timpuri, acest loc este cinstit de către creştini drept locul unde Mântuitorul Iisus Hristos a săvârşit prima Sa minune, fiind invitat la o Nuntă, la care a participat împreună cu Maica Sa şi cu ucenicii Săi.

"Şi a treia zi s-a făcut nunta în Cana Galileii şi era şi mama lui Iisus acolo. Şi a fost chemat şi Iisus şi ucenicii Săi la nuntă. Şi sfârşindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către El: Nu mai au vin. A zis ei Iisus: Ce ne priveşte pe mine şi pe tine, femeie? Încă n-a venit ceasul Meu. Mama Lui a zis celor ce slujeau: Faceţi orice vă va spune.

Şi erau acolo şase vase de piatră, puse pentru curăţirea iudeilor, care luau câte două sau trei vedre. Zis-a lor Iisus: Umpleţi vasele cu apă. Şi le-au umplut până sus. Şi le-a zis: Scoateţi acum şi aduceţi nunului. Iar ei i-au dus.

Şi când nunul a gustat apa care se făcuse vin şi nu ştia de unde este, ci numai slujitorii care scoseseră apa ştiau, a chemat nunul pe mire şi i-a zis: Orice om pune întâi vinul cel bun şi când se ameţesc, pune pe cel mai slab. Dar tu ai ţinut vinul cel bun până acum.

Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileii şi Şi-a arătat slava Sa şi ucenicii Săi au crezut în El" (Ioan 2, 1-11).

"Iarăşi a mers în Cana Galileii, unde prefăcuse apa în vin. Şi era un slujitor regesc, al cărui fiu era bolnav în Capernaum. Acesta, auzind că Iisus a venit din Iudeea în Galileea, s-a dus la El şi Îl rugă să Se coboare şi să vindece pe fiul lui, că era gata să moară.

Deci Iisus i-a zis: Dacă nu veţi vedea semne şi minuni, nu veţi crede. Slujitorul regesc a zis către El: Doamne, coboară-Te înainte de a muri copilul meu. Iisus i-a zis: Mergi, copilul tău trăieşte. Şi omul a crezut cuvântului pe care i l-a spus Iisus şi a plecat.

Iar pe când cobora, slugile lui, l-au întâmpinat spunându-i că fiul lui trăieşte. Şi cerea, deci, să afle de la ele ceasul în care i-a fost mai bine. Deci i-au spus

că ieri, în ceasul al şaptelea, l-au lăsat frigurile. Aşadar tatăl a cunoscut că în ceasul acela a fost în care Iisus i-a zis: Fiul tău trăieşte. Şi a crezut el şi toată casa lui.

Aceasta este a doua minune pe care a făcut-o iarăşi Iisus, venind din Iudeea în Galileea" (Ioan 4, 46-54).

"După acestea, Iisus S-a arătat iarăşi ucenicilor la Marea Tiberiadei şi S-a arătat aşa: Erau împreună Simon-Petru şi Toma, cel numit Geamănul şi Natanael, cel din Cana Galileii şi fiii lui Zevedeu şi alţi doi din ucenicii Lui" (Ioan 21, 1-2).

Sfântul Simon Zilotul este "sfântul cel din Cana". Tradiţia creştină spune că Simon Zilotul nu este altul decât mirele de la Cana Galileii, un om simplu şi nu foarte înstărit. Cutremurat de puterea dumnezeiască a lui Mântuitorului, mirele din Cana I-a devenit mai apoi ucenic, slujindu-L şi propovăduindu-L pentru tot restul vieţii.

El este numit "Zilotul" pentru a-l deosebi de Simon Petru şi de un alt Simon, succesor al Sfântului Iacob, la episcopia Ierusalimului.

După trimiterea la propovăduire şi Pogorârea Sfântului Duh, Sfântul Simon Zilotul a străbătut mai întâi Egiptul şi Mauritania, iar după aceea a călătorit până în Britania. Din regiunea Britaniei, sfântul s-a întors către Persia, unde va fi prins şi crucificat, în cetatea Snanir.

Locaţia în care a avut loc Nunta la care a fost invitat şi Mântuitorul, numită cu numele de "Cana Galileii", apare uneori ca incertă. Actuala localitate, numită "Kafr Kanna", este cea mai oportună variantă, în sprijinul acesteia stând mai multe dovezi.

Astfel, aceasta se află pe unul dintre marile drumuri ale regiunii, care leagă între ele localităţile Seforis şi Tiberias, fiind destul de aproape de Nazaret. Ruinele locului, scoase la lumină de arheologi, arată că pe acest loc există o aşezare umană încă din vremea Mântuitorului Iisus Hristos, aşezare datată ca întinzându-şi existenţa undeva între perioadele de ocupaţie persană şi bizantină.

Locul cu pricina nu are nici o sursă de apă curgătoare, precum nu a avut nici în vechile timpuri. Astfel, locuitorii acestei aşezări erau nevoiţi a căra apa din cisterne sau din valea de la baza dealului, păstrând-o mai apoi în vase mari, confecţionate din piatră, asemănătoare celor menţionate în Sfânta Scriptură.

Creştinii au cinstit acest loc încă din cele mai vechi timpuri, ei neavând nici o îndoială cum că acesta nu ar fi locul original al săvârşirii primei minuni, de către Mântuitorul. Vechi inscripţii creştine pot fi văzute şi astăzi pe pereţii de piatră ai unora grote străvechi.

Ultimele excavaţii din zonă, săvârşite pe unul dintre dealurile aflate la nord de Nazaret, au scos la lumină o localitate evreiască din secolul întâi. Există păreri conform cărora acest loc ar fi autentica localitate biblică numită "Cana", aşezat fiind la un kilometru mai spre est de locul amintit mai sus.

Prima biserică creştină din Cana Galileii ar fi fost construită de către Sfânta Elena, mama Sfântului Constantin cel mare, în secolul al IV-lea. În timp, vitregiile istoriei au dus la ruinarea acestei biserici bizantine.

Astăzi, biserica ortodoxă din Cana Galileii este închinată Sfântului mare mucenic Gheorghe, fiind îngrijită de creştinii ortodocşi greci. În curtea mănăstirii se păstrează două fragmente de coloane vechi, datând din secolul al XIII-lea, iar în biserică se păstrează două vase mari, din piatră, deosebit de vechi, asemănătoare celor folosite pentru păstrarea apei, în vremea Mântuitorului.

Localitatea păstrează şi alte două biserici: una franciscană şi una greco-catolică. În anul 1254, conducătorul politic din Sidon a vândut o bucată de pământ din Cana, pe care se aflau urmele unei biserici, unor cavaleri din ordinul "hospitalierilor". Franciscanii s-au aşezat în această biserică în anul 1641. În secolul al XVII-lea, pelerinii care vizitau localitatea Cana - Kafr Kanna, încă puteau găsi aici o biserică mare. În anul 1879, franciscanii vor începe ridicarea unei noi biserici, aceasta fiind inaugurată în anul 1883.

Sub pardoseala bisericii franciscane poate fi văzut un mozaic cu o inscripţie în limba aramaică, care zice: "Binecuvântată să fie amintirea lui Iosif, fiul lui Talhum, fiul lui Butah şi a fiilor săi, care au făcut acest mozaic. Binecuvântarea să coboare asupra lor."

Probabil că mozaicul cu inscripţia făcea parte dintr-o sinagogă. În cripta bisericii e păstrată cu sfinţenie, în amintirea minunii înfăptuite de Iisus, o amforă antică.

În biserica greco-catolică se păstrează două vase mari de piatră, despre care se spune că ar fi chiar cele în care s-a efectuat minunea. În realitate însă, acestea

sunt doar două vase baptismale antice. Ultimele excavaţii din zonă au scos la lumină ruinele mai multor case datând din secolele I-IV, a unui atrium cu portic, datând din secolul al V-lea, a unei clădiri creştine funerare, de prin secolele V-VI şi a unei alte clădiri medievale.

Radu Alexandru - Peştera Sfântului Simon Zilotul

Sfântul apostol Simon Zilotul, mirele de la Cana Galileii, la nunta căruia Mântuitorul a săvârşit prima minune, prefacerea apei în vin, este prăznuit de Biserica Ortodoxă pe 10 mai.

Creştinismul a fost adus în Abkhazia în secolul I de către primii misionari creştini. Sfântul apostol Andrei şi Sfântul apostol Simon Zilotul au ajuns în acest loc trecând prin Capadocia şi prin oraşul de coastă Trabzon.

Aceştia au predicat cuvântul Evangheliei din partea sudică a Mării Negre înspre Sevastopol (Sukhum). Sfântul apostol Andrei a continuat să propovăduiască în alte regiuni, în timp ce Sfântul apostol Simon a rămas în Abkhazia.

Sfântul Simon Zilotul a fost unul dintre cei doisprezece apostoli ai Mântuitorului. Sfântul Evanghelist Matei îl numeşte “Simon Cananeul” în timp ce Sfântul evanghelist Luca, "Simon Zilotul” (Mat. 10:4; Luca 6:15).

Cuvântul "cananeu” întrebuinţat de către Sfântul Matei se crede că provine din "kana”, care în aramaică înseamnă "zilot” sau "zelos”.

Sfântul Luca, de altfel, traduce înţelesul cuvântului "cananeu”. Mărturii ulterioare spun că Sfântul Simon Zilotul este mirele de la nunta din Cana Galileii, unde Domnul a prefăcut apa în vin, înfăptuind prima minune a Sa consemnată în Evanghelii (Ioan 2:1-11).

Potrivit unor cercetători Sfântul Simon este numit "cananeul” deoarece era originar din Cana (potrivit altora, din Ţinutul Canaanului).

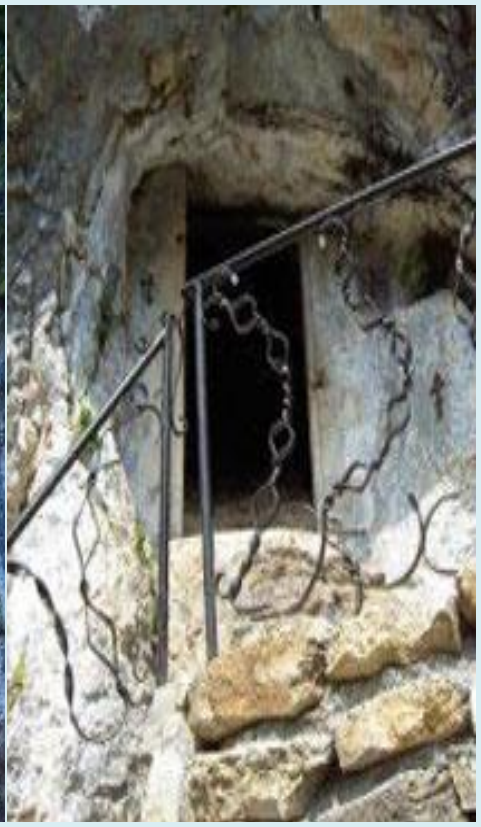

Despre Sfântul Simon Zilotul se spune că a călătorit în multe locuri, din Marea Britanie până în zona Mării Neagre, propovăduind Evanghelia lui Hristos. Sunt numeroase mărturiile cu privire la cum şi unde a fost martirizat. Una dintre cele mai vechi tradiţii susţine că Sfântul apostol Simon a fost martirizat în Georgia. Moise de Chorene scrie că Sfântul Simon a primit martiriul în Weriosphora în Iberia (Abkhazia, Georgia).

Tradiţia georgiană afirmă că sfântul a predicat în Georgia apuseană şi că a fost înmormântat lângă Sokhumi, în satul Anakopia. În secolele IX-X pe locul mormântului a fost construită o biserică. În prezent, această biserică aparţine Mănăstirii Noul Athos.

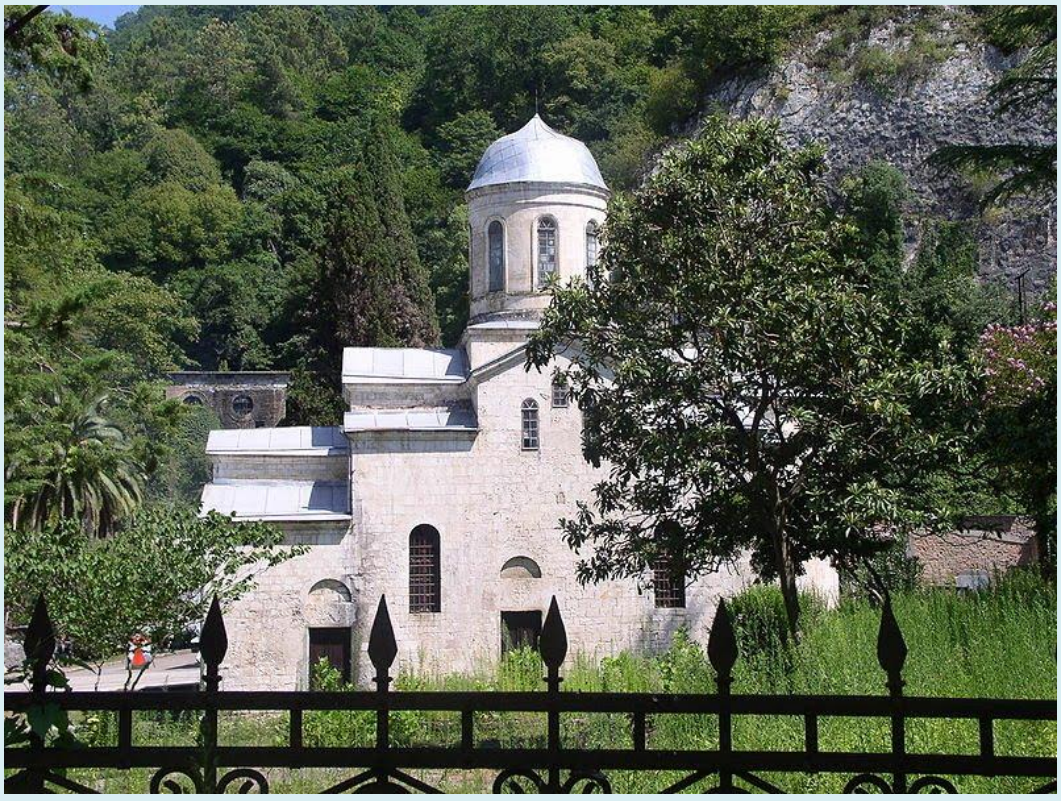

Sfântul apostol Simon este cinstit în mod deosebit la această mănăstire, în ziua prăznuirii sale, 10 mai, când vin mii de pelerini. Unul din cele mai vizitate locuri ce aparţin Mănăstirii Noul Athos este peştera Sfântului Simon Zilotul, situată în apropierea locului unde Apostolul a primit martiriul.

Potrivit tradiţiei, acesta ar fi locul unde a trăit şi s-a rugat Sfântul apostol Simon Zilotul. Lumina îşi face loc în peşteră printr-o mică săpătură în piatră. Peştera este săpată natural în piatră. Pereţii peşterii sunt decoraţi cu mozaicuri antice, cruci, inscripţii, icoane şi candele. În 1884 peştera a fost sfinţită. De atunci icoanele Sfântului apostol Andrei şi cea a Sfântului Simon Zilotul sunt păstrate aici.

Credincioşii obişnuiesc să lase în această peşteră pomelnice spre a fi pomeniţi în rugăciune de către părinţii mănăstirii.

Sfântul apostol Simon Zilotul, 10 mai

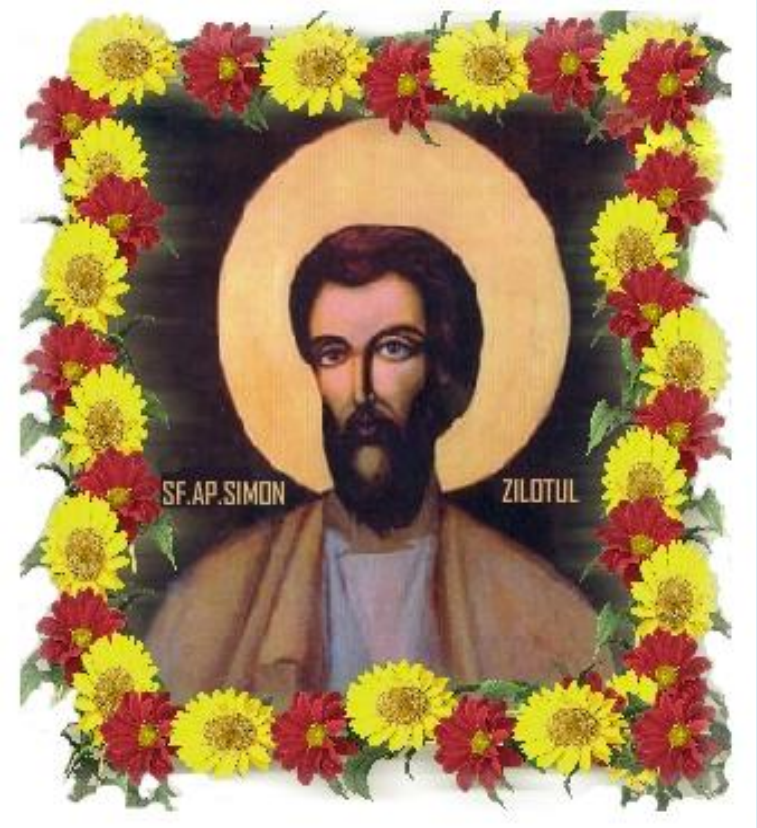

Patriarhia Georgiei precizează, într-un scurt istoric al Bisericii Ortodoxe georgiene, că „Maica Domnului este considerată principalul protector şi mijlocitor al Georgiei”, Biserica Ortodoxă georgiană fiind fondată de Sfinţii apostoli. Dintre aceştia sunt numiţi, ca predicatori pe teritoriul georgian: Sfântul apostol Andrei şi Sfântul Simon Zilotul în partea de vest, Sfântul apostol Matia - în sud-vest, Sfinţii apostoli Bartolomeu şi Tadeu - în est.

„Călătoriile lor şi predicile lor au fost păstrate în scris, în cronicile georgiene, dar şi în cele cu autori greci şi latini, spre exemplu: Origen (sec. II-III), Episcopul Doroteu din Tir (sec. IV), Episcopul Epifanie din Cipru (sec. IV), Nichita al Paflagoniei (sec. IX), Ecumen (sec. X) etc.” În plus, există şi dovezi arheologice, despre creştinismul georgian timpuriu, din sec. I-III.

O lucrare de cercetare Lacasuri Ortodoxe - 2010
Lacasuri Ortodoxe
Trepte spre grota Sfantului Apostol Simon Zilotul - Georgia

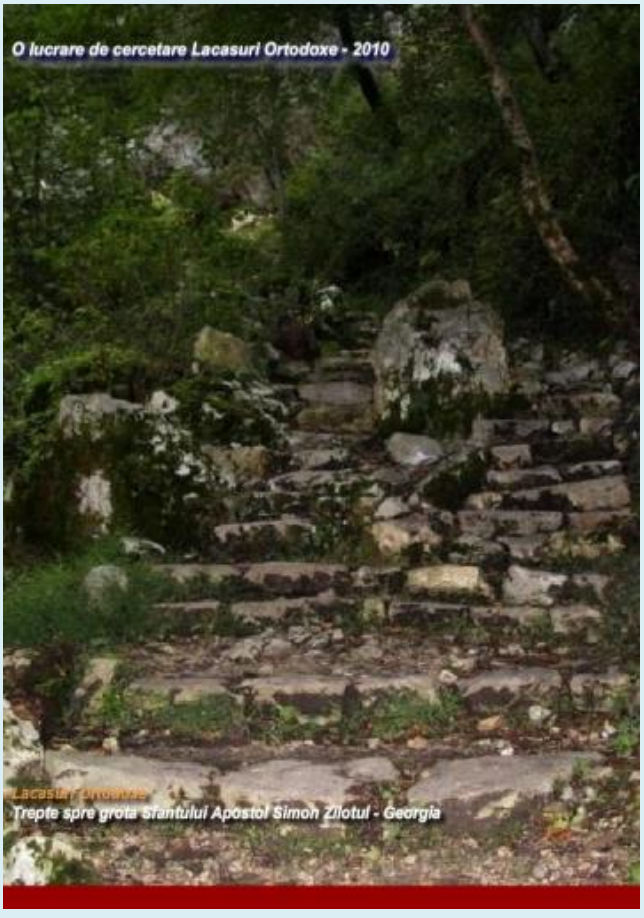
O lucrare de cercetare Lacasuri Ortodoxe - 2010
Trepte spre grota Sfantului Apostol Simon Zilotul - Georgia

Cu toate acestea, alte surse, atât ortodoxe, cât şi catolice, indică diferite locaţii pentru mormântul Sfântului apostol Simon Zilotul (Zelotul) dintre cei 12, implicit pentru locul şi felul sfârşitului vieţii sale pământeşti: – răstignit pe Cruce în Britania (la Caistor, azi Lincolnshire); – tăierea capului în Georgia (la Weriosphora sau potrivit altor versiuni, la Noul Athos); – răstignit în Persia (la Suanir); – răstignit în Samaria - sau chiar mort cu pace, la Edessa.

Acatistul Sfântului apostol Simon Zilotul (Zelotul, Canaanitul) indică în condacul al 5-lea: „Simone prea lăudate, dumnezeiesc purtător de Duh te-ai făcut şi îmbrăcându-te cu putere de Sus, ai alergat ducând propovăduirea Evangheliei în Iudeea, Siria, Egipt, Mauritania, Spania, Britania, Persia, Iviria (Georgia) şi Armenia, vestind oamenilor care erau întru întunericul necredinţei lumina cea mântuitoare a lui Hristos Dumnezeu şi credinţa cea dreaptă în El”,

iar în Icosul al 8-lea se cântă: „Toată Biserica Iviriei te cinsteşte, apostole Simone, ca pe un întemeietor şi acoperitor al ei, că ai zidit-o pe neclătinata temelie a credinţei în Hristos şi ai înrourat-o cu cinstitul tău sânge spre buna-rodire duhovnicească, din care în chip minunat au odrăslit cete de sfinţi ce prăznuiesc acum dimpreună cu tine în cer.”

Acatistul, publicat cu binecuvântarea P.S. Laurenţiu Streza al Caransebeşului, nu lăsa dubii cu privire la locul martirizării Sfântului apostol Simon Zilotul. Cel mai probabil este că Sfântul Simon a propovăduit în toate ţările numite şi că a murit în Georgia, dar fiindcă a lăsat urme prin toate locurile pe unde au fost, e revendicat ca Sfânt care şi-a dat viaţa, ca „Sfânt al lor” în majoritatea acestor ţări. În acest sens, e cel mai „disputat” dintre Sfinţii apostoli.

Sfântul Simon Zilotul, mirele de la nunta din Cana Galileii, a fost binecuvântat să vadă şi să primească prima minune a Domnului nostru Iisus Hristos, transformarea apei în vin. Se zice că Simon Zilotul era atât de sărac, încât şi vinul s-a terminat la jumătatea nunţii.

În urma prefacerii şi sufletul lui Simon s-a transformat, iar el a devenit apostol, următor al lui Hristos. Legendele care circulă în vestul Georgiei – Abhazia, despre Sfântul apostol Simon Canaanitul, susţin că era taumaturg, vindecând orice boală numai prin atingerea cu mâinile ori prin stropirea cu agheazmă sau prin rugăciune.

Conform tradiţiei locale, mănăstirea ridicată în cinstea Sfântului Simon Zilotul „Noul Athos” – Tkum se află chiar pe locul martiriului Sfântului apostol. Pe acel loc au venit cu secole în urmă câţiva călugări de la Muntele Athos şi au

ridicat prima biserică unde erau sfintele moaşte, pe malul stâng al răului Psirtki, În perioada sec. XI-XIII. Biserica a fost reconstruită de mai multe ori, datorită distrugerilor sau devastărilor ei de către musulmani şi sovietici, devenind catedrală, în eparhia Tkum.

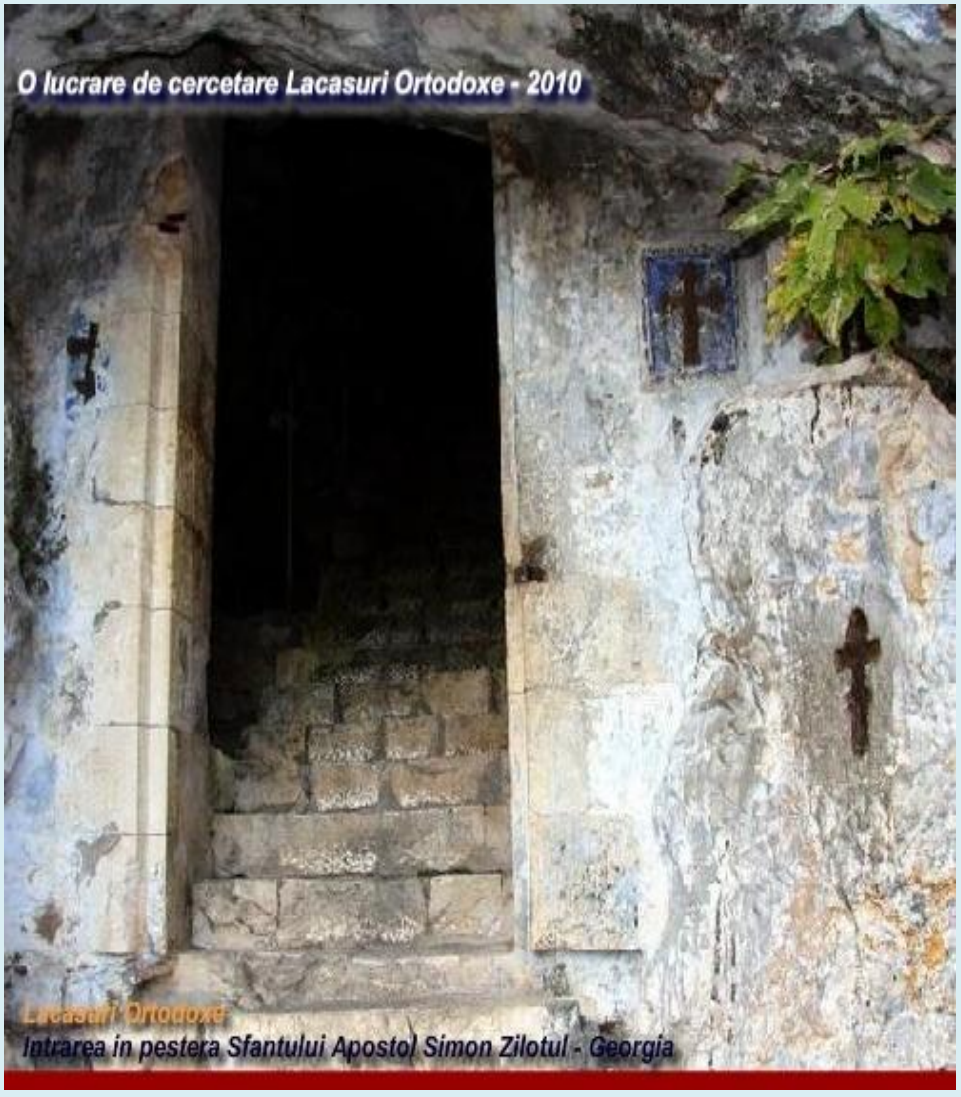

Există un mare pelerinaj anual, în cinstea Sfântului apostol Simon Zelotul, la hramul bisericii. Lângă biserică se află şi o peşteră unde a trăit şi s-a rugat în ultimii ani apostolul, în jurul anului 50 d.Hr.. Este o peşteră naturală, „Cheile Psirtki", împodobită cu icoane, mozaicuri, cruci, inscripţii, candele. Pustnicii care au vieţuit în ea după Sfântul Simon au săpat dalele din faţa acesteia.

Peştera a fost sfinţită oficial în 1884 şi mulţi credincioşi vin să se roage pentru vindecare şi linişte sufletească. Peştera este deci foarte aproape de locul martiriului Sfântului, iar una dintre pietre poartă o urmă lăsată de apostolul Simon, mirele de la nunta din Cana Galileii.

Noul Athos este un oraş în regiunea Gudauta din Abhazia (vestul Georgiei), la 22 km de Sukumi, cunoscut anterior cu numele de Nicopole, Anakopia, Absara, Psirtki. Abhazienii îl consideră pe Sfântul apostol Simon drept primul apostol care le-a adus vestea Învierii Domnului şi îl cinstesc în mod deosebit, alături de Sfântul Andrei.

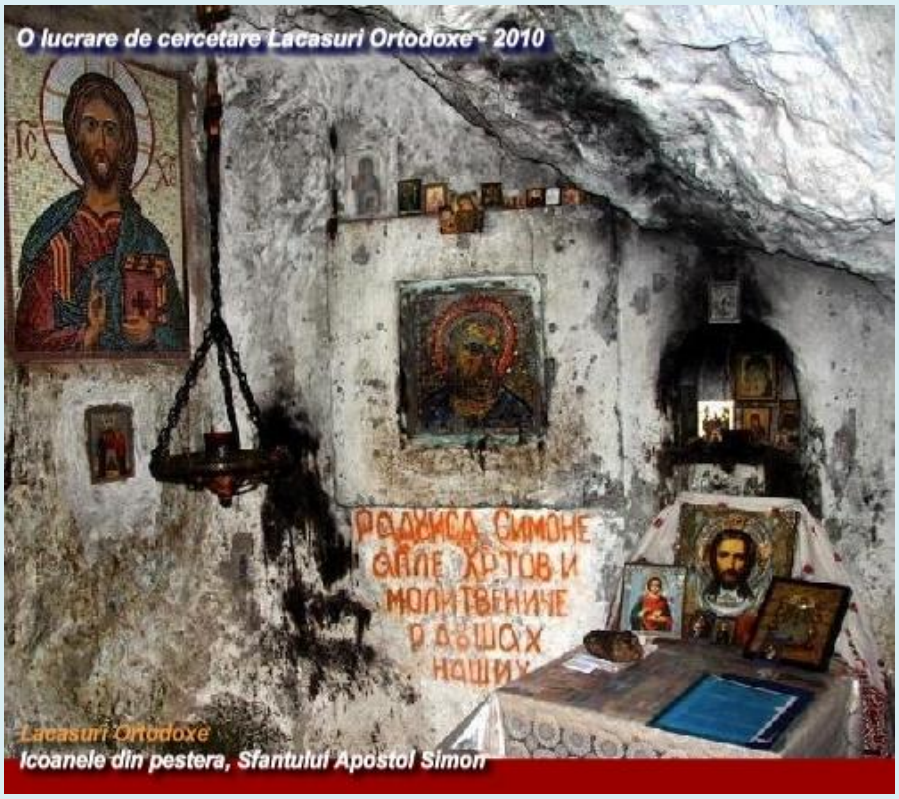

Sfinte moaşte ale Sfântului apostol Simon Zilotul se află şi în Toulouse - Franţa, basilica Sfântului Petru din Roma – Italia, dar… şi la Biserica Podeanu din Bucureşti, sfântul fiind sărbătorit şi cinstit în data de 10 mai, conform calendarului ortodox.

Biserica Podeanu şi Sfântul Simon Zilotul

Sfântul Simon Zilotul, protectorul marilor iubiri

Nu ştiu de ce preţuim mai mult Ziua Sfântului Valentin decât Dragobetele nostru românesc. Nu ştiu de unde a apărut această modă şi de ce ne place să alergăm după mărgele străine, uitând că la doi paşi de noi, în chiar naosul Bisericii Podeanu din Piaţa Chibrit, se află moaştele Sfântului Simon Zilotul, protectorul tuturor îndrăgostiţilor şi al celor căsătoriţi, Apostolul despre care se spune că la Cana Galileei, l-a avut ca nuntaş pe însuşi Hristos şi a băut împreună cu El vinul prefăcut miraculos din apă.

La racla Sfântului Simon Zilotul

La Podeanu, toate drumurile duc la racla Sfântului, acolo unde sub privirea treză a Pantocratorului şi a sfinţilor din Iconostas, se întruchipează mistic un loc dincolo de orice loc - un al cincilea punct cardinal: centrul lumii. Ajungi la raclă şi cu ochii închişi, purtat de un imbold special al inimii, îngenunchezi în faţa Sfintelor Moaşte fără voie. Nu trebuie să cauţi, nu trebuie să întrebi pe nimeni. Ca orice comoară adevărată, moaştele Apostolului Simon Zilotul sunt la vedere. E o casetă de lemn mirositor de santal, cu intarsii fine de sidef, ce se arătă în ascunzişul altei casete mai mari şi cu geam transparent, sub un mic baldachin de marmură alb-ruginie, întruchipând cununa vieţii şi a căsătoriei,

sprijinită pe patru stâlpi de neclintit - stâlpii Mântuirii dintotdeauna: Credinţa, Nădejdea, Dragostea şi Familia.

Părintele Ailoaie

Sunt multe lucruri demne de uimire la Podeanu. Priveşti şi iei aminte. Admiri amestecul de alb cu polen aurit de pe catapeteasmă şi observi desenul luminos al unor superbe vitralii cu sfinţi români. Citeşti micul istoric şi te minunezi de prospeţimea construcţiei (refăcută total după 1990), pentru a te opri apoi în pridvor, constatând că la ora vecerniei, stranele sunt deja pline. Alături, lângă pangar, câţiva credincioşi aprind lumânări şi discută cu glas şoptit între ei. E lume de tot felul. Lume, în general, cu probleme. Unii vin din curiozitate; alţii, într-o disperare de moment. Unii ezită şi nu ştiu încă bine ce să ceară; alţii vor să mulţumească pentru toate câte li s-au împlinit.

O tânără trăieşte de mai mult timp cu impresia că este blestemată, de vreme ce nimeni nu a cerut-o în căsătorie până acum şi multe femei din familia ei au murit bătrâne, bolnave şi singure.

O altă tânără întreabă, parcă uşor îndoită, dacă Moaştele ajută să-i aducă înapoi iubitul, în timp ce o doamnă mai în vârstă caută să o încurajeze, povestindu-i cum, după 40 de ani de căsătorie, s-a trezit că-i cere soţului ei să divorţeze, simţind faţă de omul pe care îl iubise cândva o repulsie violentă, cu totul nefirească. Nimeni şi nimic nu a putut-o convinge să renunţe la hotărârea ei, până când s-a întâmplat ca în drum spre Tribunal, să treacă prin dreptul bisericii şi brusc, făcându-şi doar semnul crucii, o căldură dincolo de fire a cuprins-o cu

intensitatea unui fulger, făcând-o să exclame uimită: "Doamne, ce-i cu mine? Ce vreau să fac?". Aşa a dispărut vrăjmăşia din inima ei, aşa s-a reîndrăgostit de soţul ei şi tot aşa a aflat numele bisericii Podeanu, deopotrivă cu minunata lucrare a Sfântului Simon Zilotul, protectorul mirilor şi îndreptătorul celor rătăciţi sufleteşte.

Viziunea femeii oarbe

Mormântul episcopului Valerian Zaharia

E multă suferinţă rostită în gând sau doar în şoaptă, la racla cu Sfintele Moaşte, dar şi ajutorul e mare, pe măsură. Părintele Ailioaie ştie prea bine de unde vine acest ajutor. Ar păstra cuvenita tăcere a smereniei preoţeşti (faptele să vorbească), dar ştie prea bine că de n-ar vorbi el despre asta, ar vorbi pietrele şi zidurile cele înalte ale bisericii, lucru care de altfel s-a şi întâmplat, când, cu ocazia reconstruirii ei, a descoperit într-o nişă adâncită sub paviment o casetă cu fotografia unei femei. Alături, lângă alte fotografii de epocă şi decupaje din ziarele vremii, se află mărturia preotului Mihail Serpaianu (primul ctitor al bisericii), care povestea că pe la 1926, o femeie oarbă din naştere şi cu viaţă curată, pe numele de familie Pascalopol, trecând prin zonă, s-a oprit din drum şi a început să strige că vede cum în faţa ei se ridică o biserică învăluită toată în lumină, cu nimb strălucitor jur-împrejur. Exact pe locul acela s-a ridicat biserica, respectându-se cumva descrierea femeii oarbe: un lăcaş mic şi smerit, simplu şi curat, cu două coloane la intrare şi deasupra, trei turle, ca cele trei degete ale mâinii pregătite pentru închinare.

Stavilă vrăjitoarelor

E mult de atunci, dar nu atât de departe cât ar părea. Refugiat pe scaunul în care spovedeşte, părintele Vasile Ailioaie îşi aminteşte şi tresare. Îi vine greu să creadă că în 1990, când a venit la Podeanu, biserica era o ruină neagră, un patrulater de ziduri mucegăite, reci şi desfăcute pe la colţuri, prin care sufla crivăţul iernii şi şoarecii se strecurau până spre altar. Nici el nu ştie cum a reuşit în câţiva ani să reclădească de unul singur biserica, înlocuindu-i cupolele grele şi păstrându-i, totuşi forma iniţială. Surâde doar obosit şi arată spre sfânta raclă.

Catapeteasma străluminată

E limpede că nimic nu s-a întâmplat în viaţa lui fără voia Mirelui din Cana Galileei. Nici când l-a cunoscut şi l-a luat în grija familiei sale pe bătrânul episcop Valerian Zaharia (cel care ţinea în mare taină Moaştele, aduse cu multă cheltuială din insula Creta), nici când acelaşi episcop, persecutat de comunişti şi mutat între timp la Domnul, i-a apărut în vis şi l-a avertizat cu vocea lui autoritar paternă să nu se lase şi să nu uite: Podeanu se află, de fapt, în groapa lui Ouatu (cel mai rău famat cartier bucureştean) şi Dumnezeu a vrut ca biserica să fie casă a Sfântului Apostol Simon Zilotul, dar şi stavilă tuturor vrăjitoarelor şi descântătoarelor din Străuleşti.

Părintele evită să vorbească despre sacrificiile pe care le-a făcut pentru această biserică, în care s-a zidit cumva pe sine, cu întreaga familie, renunţând la micile bucurii lumeşti. Se codeşte şi tace încurcat, dar îl dau de gol straiele modeste şi mâinile crăpate şi acum de muncă - mâini pe care, inutil, încerca să le ascundă sub marginile reverendei. Ca uleiul sfinţit, adevărul iese la lumină, oricare ar fi el. Iese, împlinind noi miracole, aşa cum s-a întâmplat când Lovica Ailioaie (soţia părintelui) şi Victoria Cosmin (soţia unui important sponsor) au refuzat să le fie pomenite pe undeva numele şi astfel, să se afle că ele au cumpărat cu banii lor marmura de la baldachinul Sfântului Simon Zilotul. Voia Sfântului a fost însă alta şi miraculos, a făcut ca în spatele piedestalului să apară scrise, în chiar fibra blocului de marmură, aşa cum a fost el tăiat în carieră, chiar iniţialele celor două femei: V. C. şi L. A!

Nuntire albă, cu mirele Hristos

La Podeanu, drumul credincioşilor se opreşte obligatoriu la baldachinul apostolului şi la superba icoană pictată de părintele Sofian Boghiu de la Antim. Sunt multe rugăminţi care se rostesc la racla Sfântului. Oameni mai tineri şi mai puţin tineri, care cred că au fost blestemaţi şi că li s-au legat cununiile, oameni disperaţi în dragoste sau disperaţi că nu au un copil.

Racla cu moaşte

Deloc uimit să audă asemenea cazuri, părintele Ailioaie clatină uşor din cap, evită să certe pe cineva şi caută să rămână cât mai rezervat, considerând că prin rugăciunea noastră insistentă, greşim atunci când cerem să se împlinească voia noastră şi nu voia lui Dumnezeu, aşa cum s-a întâmplat nu de mult cu o tânără, care, speriată că nimeni nu o cerea în căsătorie, făcea pelerinaje nesfârşite pe la cei mai mari duhovnici, pentru a o ajuta să-şi găsească ursitul, perechea hărăzită de Dumnezeu. Într-un târziu, după mai multe căutări, a revenit la Podeanu. Avea în braţe un imens buchet de flori şi voia să mulţumească din tot sufletul la racla Sfântului, fericită că mergând din mănăstire în mănăstire, a prins drag de viaţa monahală şi s-a călugărit, avându-l acum mire chiar pe Hristos.

"Să nu forţăm mâna lui Dumnezeu cu cererile noastre", spune părintele Ailioaie. Sunt momente în viaţă când nu trebuie să ne fixăm gândul pe ceva precis, pe ceva anume. Sunt situaţii când un rău se petrece spre bine şi când un soţ beţiv şi păcătos se poate mântui prin soţia credincioasă, aşa cum s-a întâmplat cu Sfânta Xenia, "Nebună întru Hristos", care s-a îmbrăcat în haine bărbăteşti ca să plângă cu râuri de lacrimi în numele soţului ei, mort neîmpărtăşit şi în destrăbălare.

Dacă nu cunoaştem planul lui Dumnezeu, atunci mai înţelept este să cerem ceea ce este de folos Mântuirii noastre. Să cerem, cu alte cuvinte, pomul roditor şi nu bucuria parfumată a unui singur şi amăgitor fruct. Să cerem iubirea şi nu un simplu şi trecător sărut".

Părintele nu vrea să dea sfaturi, dar nici nu poate privi impasibil la toată rătăcirea din jur. Nu vrea să dramatizeze, dar e limpede că în ziua de azi familia e în mare primejdie, devenind un fel de ornament sau podoabă - ceva în genul unei rochii pe care o probezi câteva zile, după care, dacă nu-ţi mai place, o dai de o parte sau o duci înapoi la magazin.

Ca preot slujitor în biserica Mirelui din Cana Galileei, părintele Ailioaie are parte de multe ispite şi situaţii jenante, când, spre exemplu, vreun bărbat deja căsătorit, mai vârstnic şi cu dare de mână, îi cere să îl cunune religios cu amanta, numai ca să scape de gura ei sau când mama soacră vrea să plătească oricât pentru ca prin slujbe citite la racla Sfântului, fiul să se despartă de noră. E multă sminteală şi multă suferinţă, sinucideri şi crime pasionale, vrăjitorii şi eresuri de tot felul.

Părintele a încetat de mult să se revolte. Puţin dezamăgit, a renunţat cumva la luptă, văzând că nimic nu mai poate schimba spiritul timpului în care trăim - egoismul, poftele şi lăcomia fără pic de măsură. Trecut prin multe cărţi filocalice şi felurite experienţe intelectuale (inclusiv un doctorat luat în Germania), părintele Ailioaie afişează o seninătate stoică, mulţumindu-se cu puţin, cu bucuria propriei familii (Lovica, Daria şi Aurelian); cu o parohie mică,

dar plină de fii duhovniceşti - oameni pe care Sfântul Apostol i-a ajutat cândva şi acum ei mulţumesc în felul lor, închinându-se la raclă şi ajutând cum pot biserica.

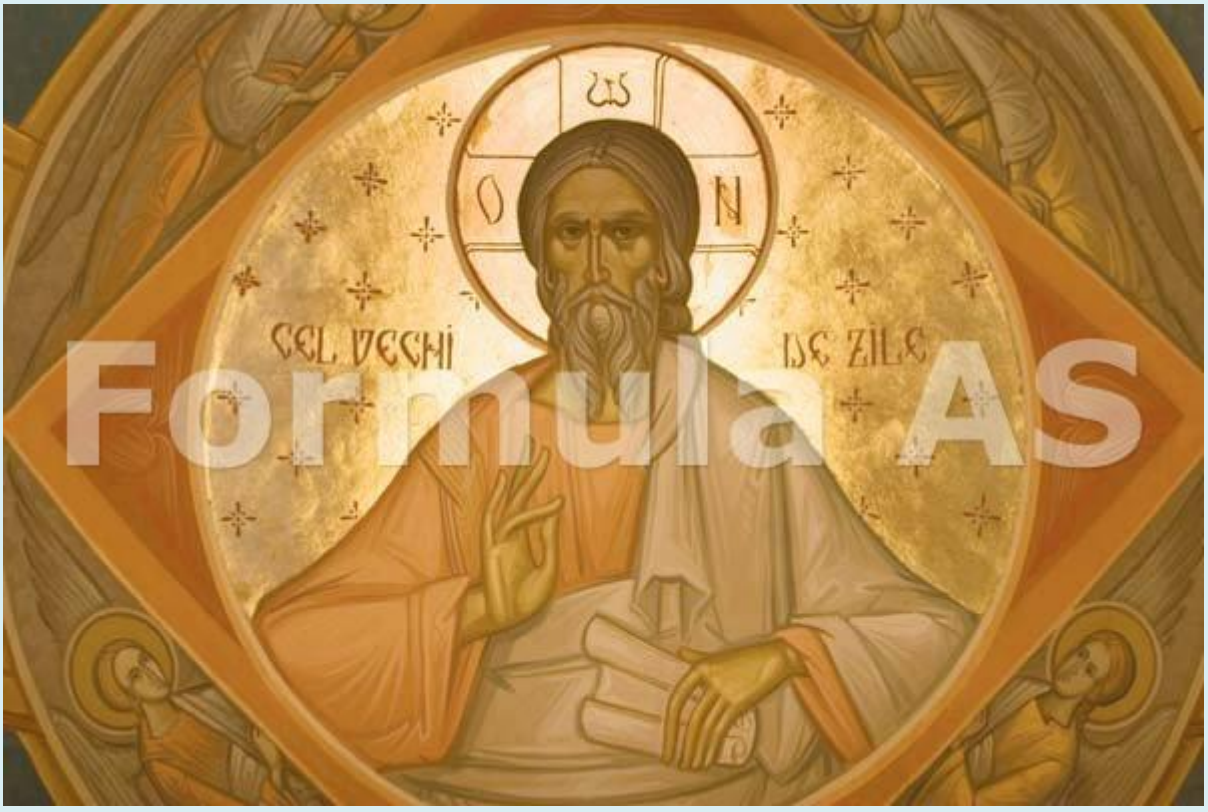

Chiar dacă unii locuiesc în cele mai îndepărtate cartiere ale Bucureştiului, vin cât pot de des la întâlnirea cu Sfântul Simon Zilotul - mare ocrotitor de copii şi vindecător de boli grele, după cum mărturiseşte doamna Paula de la pangar, care, de când ţine cheia bisericii, a văzut multe minuni şi scene emoţionante până la lacrimi, cum ar fi cea trăită de o femeie atât de credincioasă, încât nu s-a temut să ţină întreg Postul Paştelui, deşi era însărcinată în ultima lună. Ea, care pierduse mai multe sarcini până atunci şi medicii nu-i dădeau prea multe şanse de reuşită, şi-a pus nădejdea în ajutorul Sfântului şi Dumnezeu a ajutat-o să nască fără probleme un copil atât de frumos, de cuminte şi cu râvnă la biserică, încât micuţul Teodor Cristian Fanurie a ajuns acum "micul diacon" al părintelui Ailioaie, nelipsit de la nici o Liturghie.

E mare Apostolul Simon şi plin de zel, cum îi spune şi numele, dar se pare că nouă nu ne pasă. În timp ce britanicii ţin doliu în ziua când Sfântul a fost martirizat pe pământul lor, iar georgienii îi venerează cu sfinţenie peştera (Psirtki) în care a început să-i creştineze, noi ne bulucim la tarabele cu sclipiciuri şi cumpărăm tot felul de perniţe roşii şi brelocuri sub formă de inimioare, crezând că asta ne va ajuta să ne aflăm dragostea şi sufletul pereche. Ca de obicei, ne uităm cu jind la ceea ce au alţii şi dispreţuim ce avem noi. Ca

de obicei, plângem şi ne lamentăm, continuând să rămânem săraci, suiţi pe un întreg munte de bogăţie.

Foto: Petre Cojocaru

Icoane

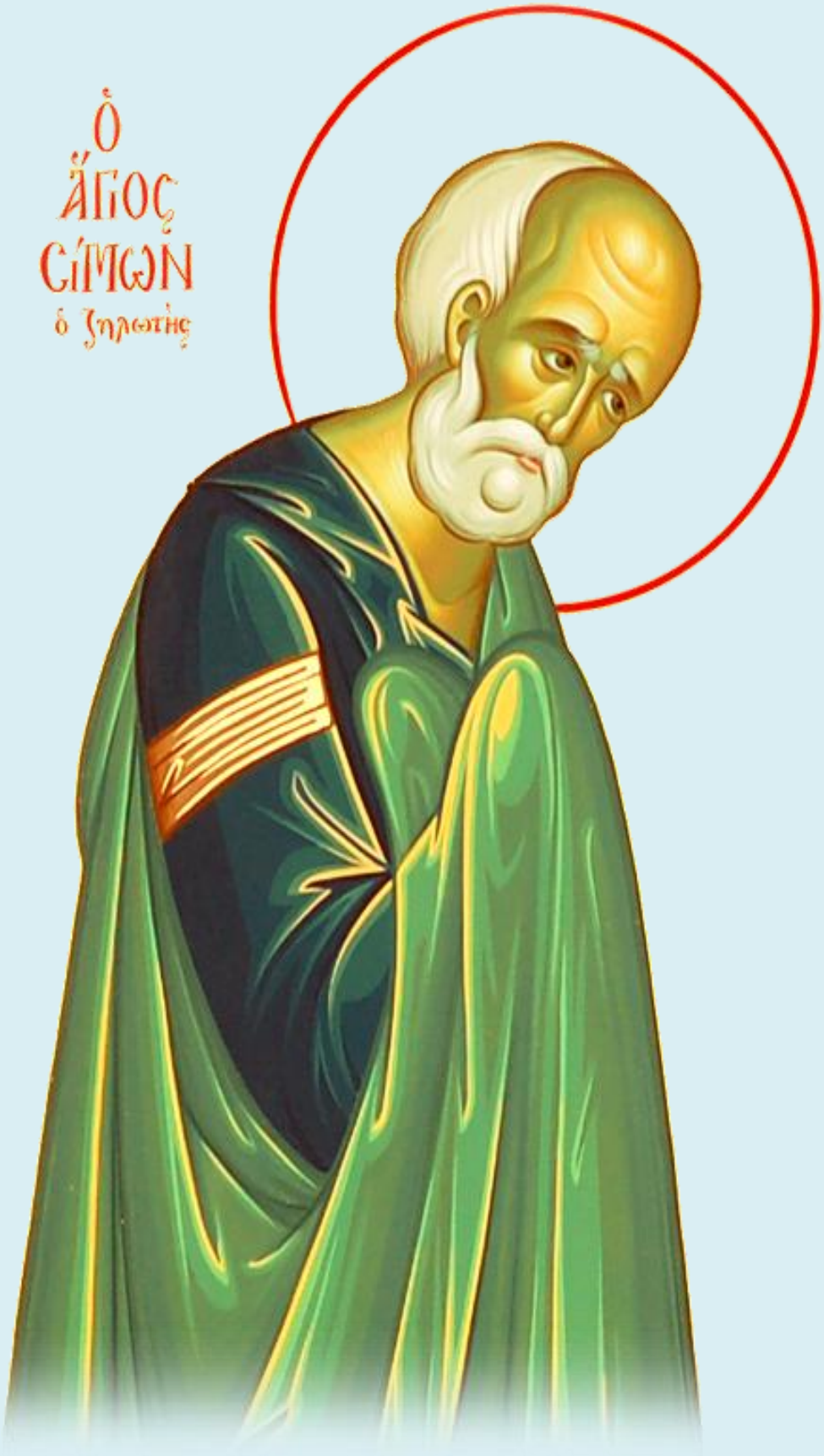

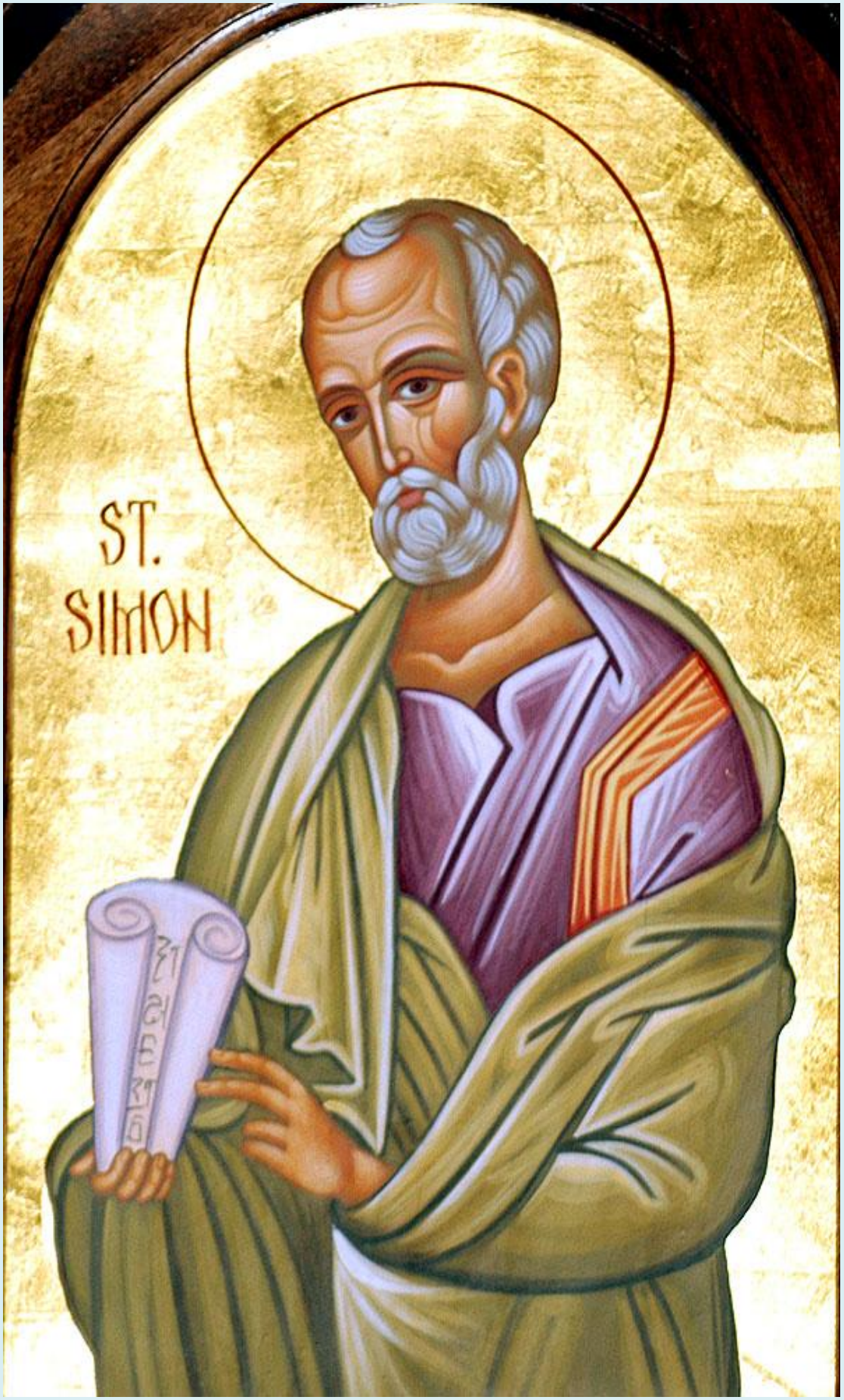
ST.
SIMON

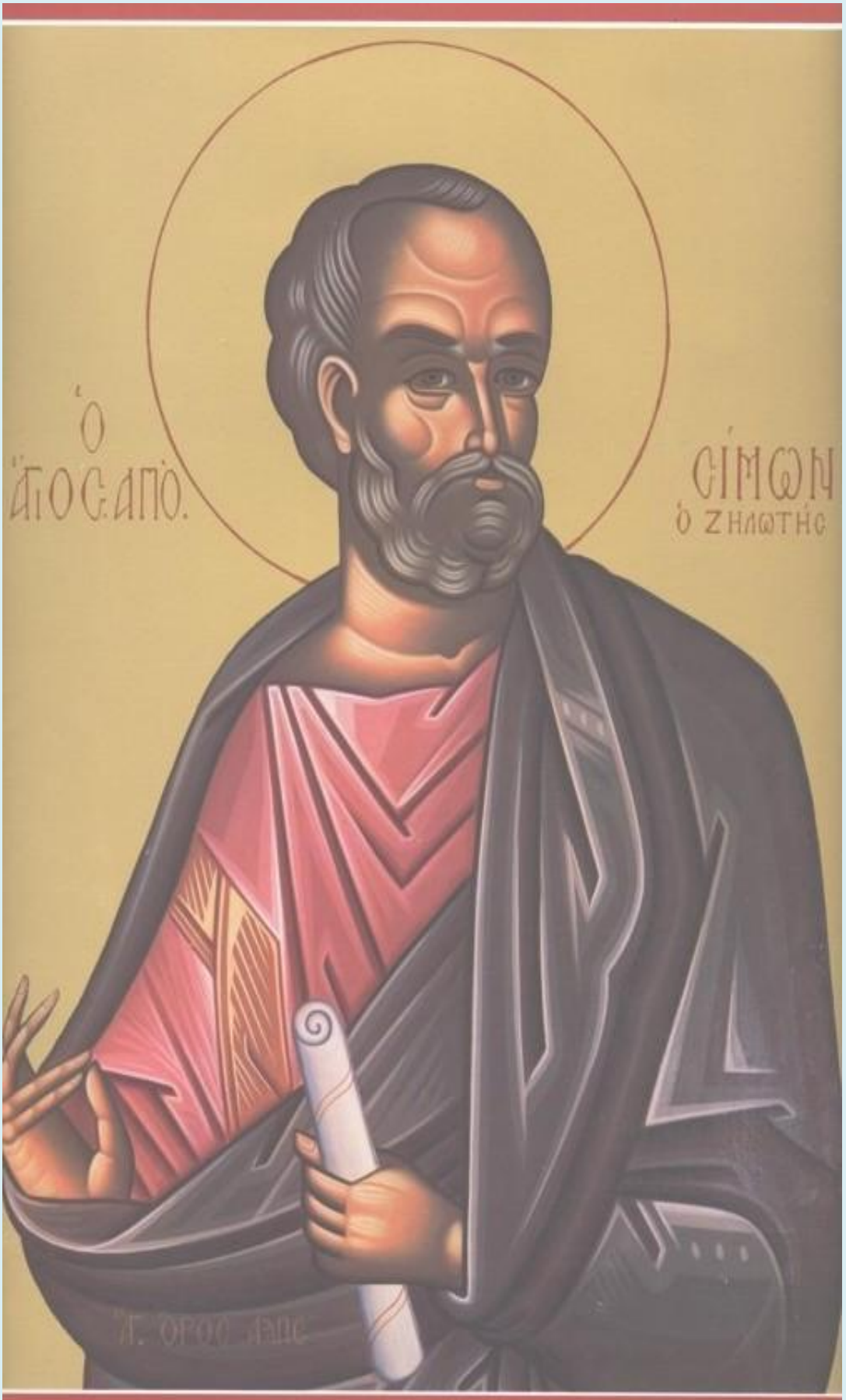

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤ. ΣΙΜΩΝ Ο ΖΗΛΩΤΗΣ 10 ΜΑΪΟΥ

10 mai

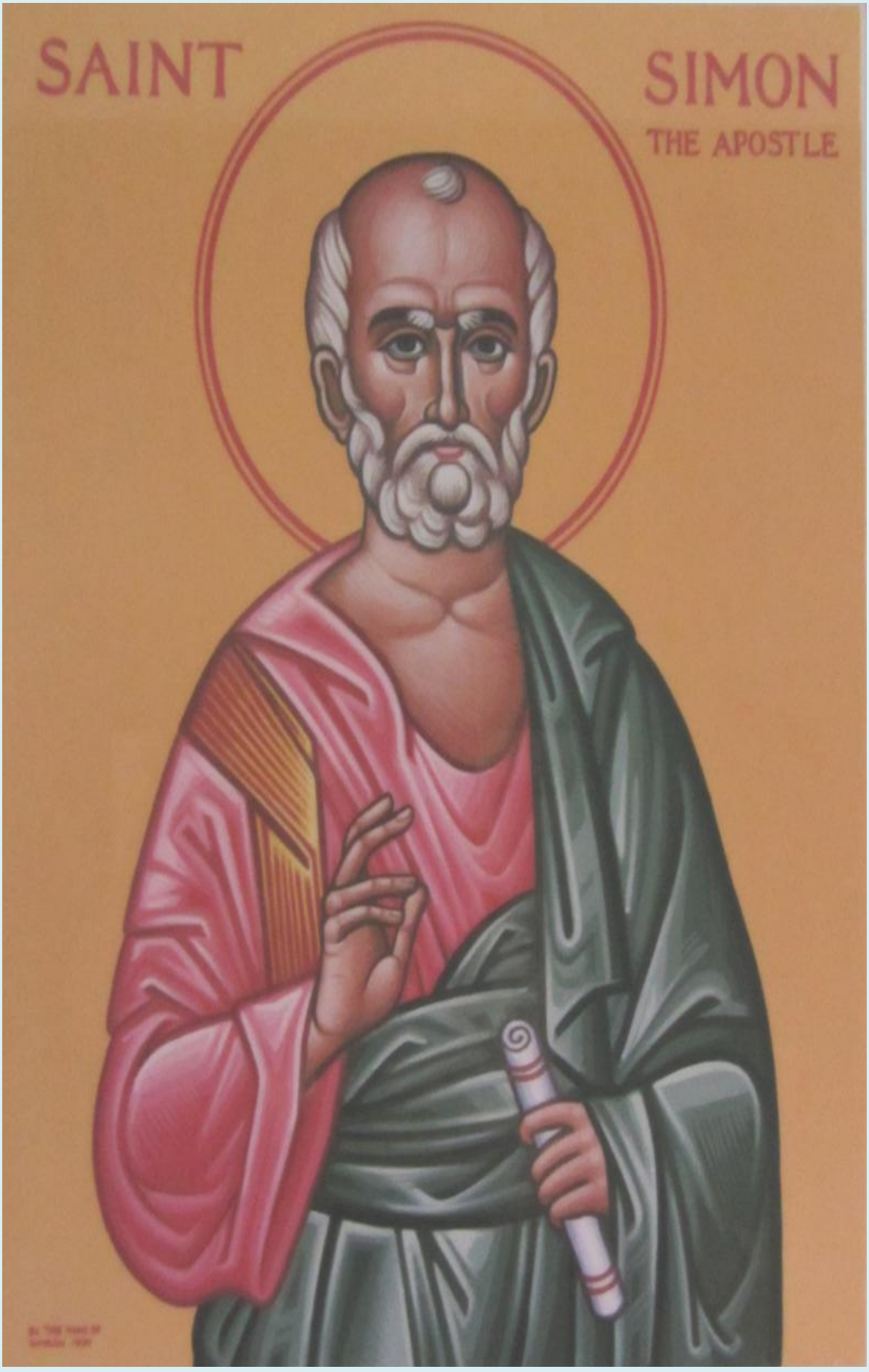
SAINT
SIMON
THE APOSTLE

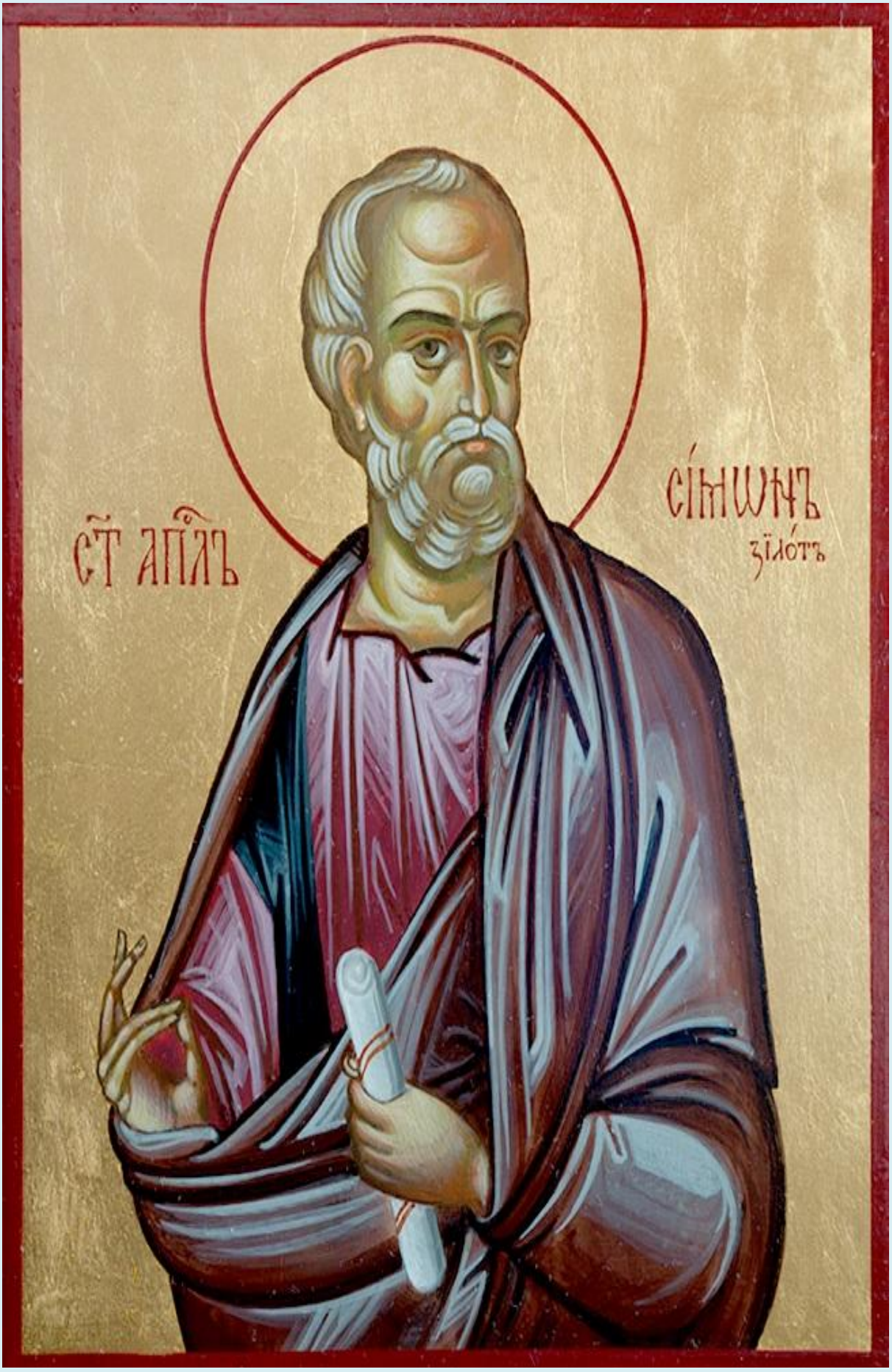
СТ АПЛЪ
СІМѠНЪ
ЗЇЛѠТЪ

ΣΙΜΩΝ

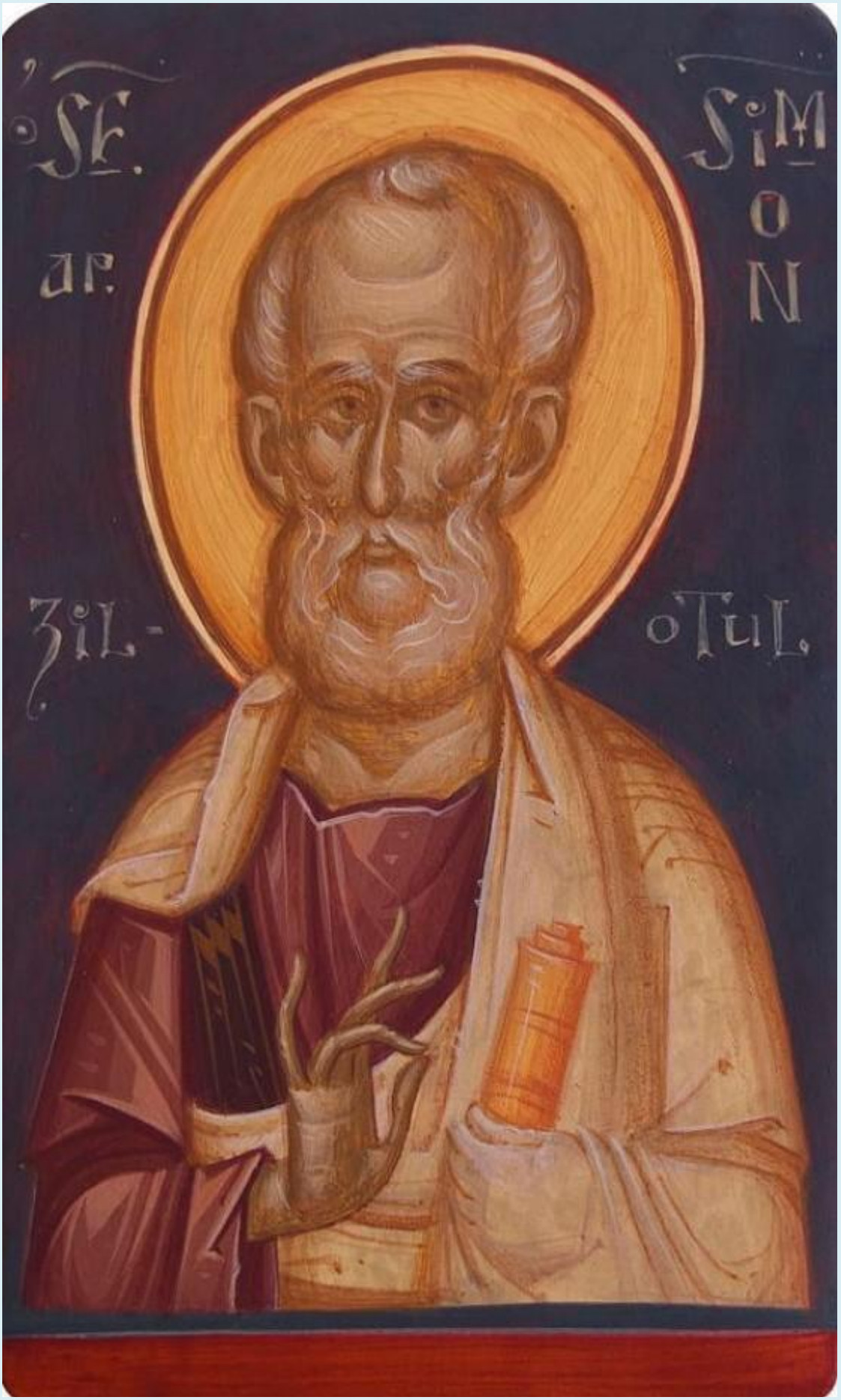
SF.
SIMON
AP.
ZIL-
OTUL

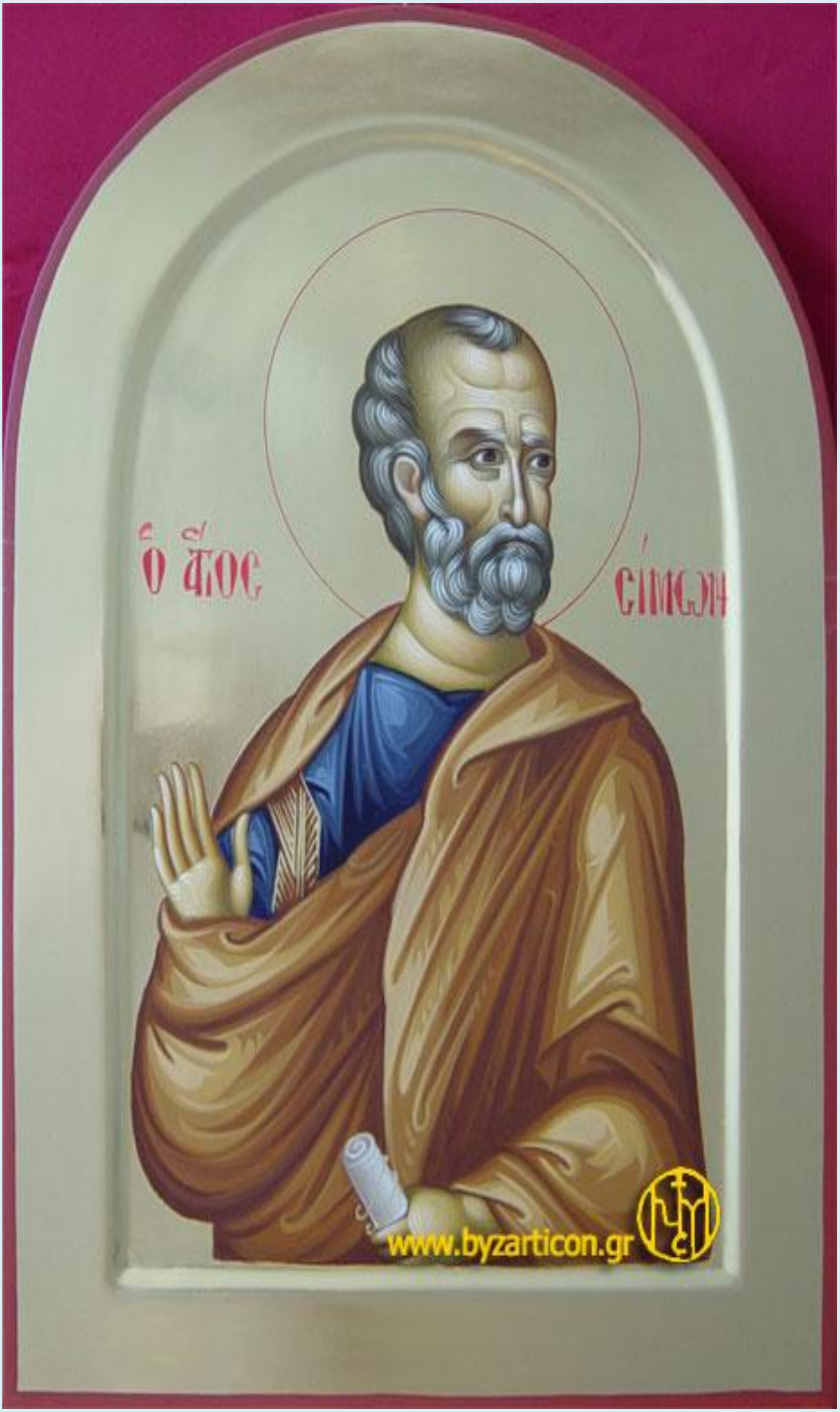
Ο ΑΓΙΟΣ
ΣΙΜΕΩΝ
www.byzarticon.gr

Ὁ ΠΑ
ΟΣ
ΣΙ
ΜΩΝ

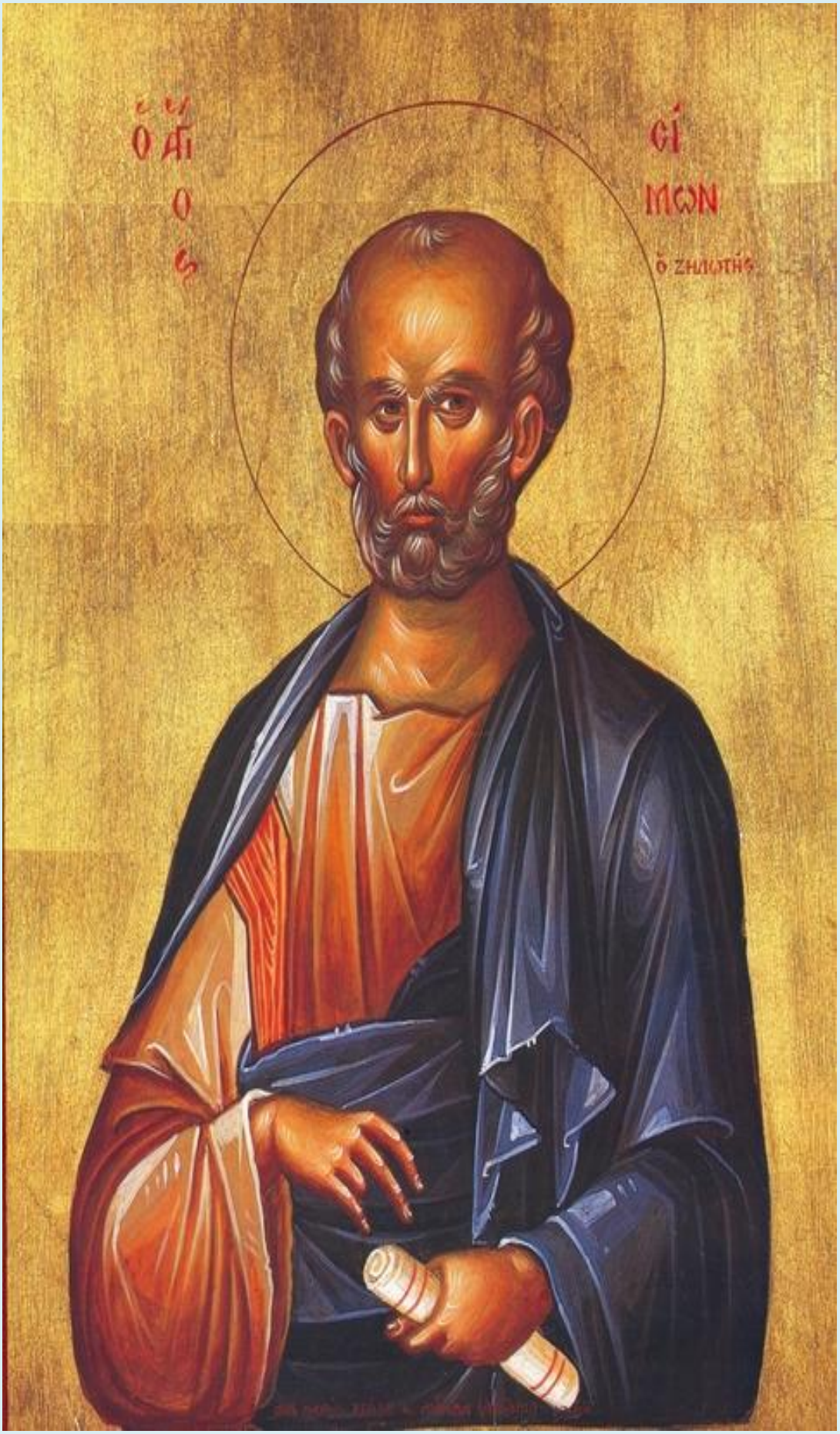
Ο ΑΓΙΟΣ
ΣΙΜΩΝ
Ο ΖΗΛΩΤΗΣ

ОА СІМѠН
ЗІЛОТЪ

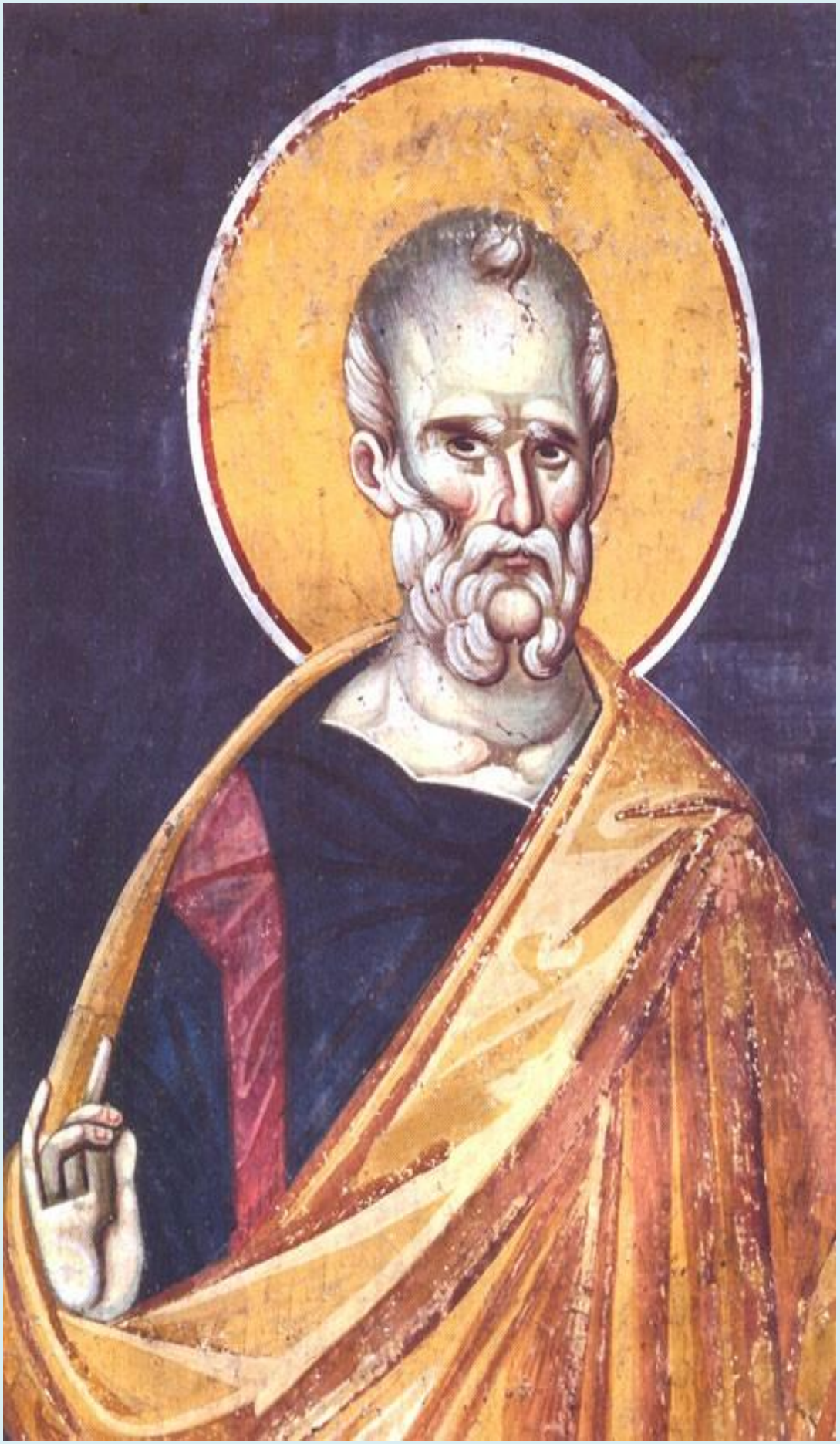

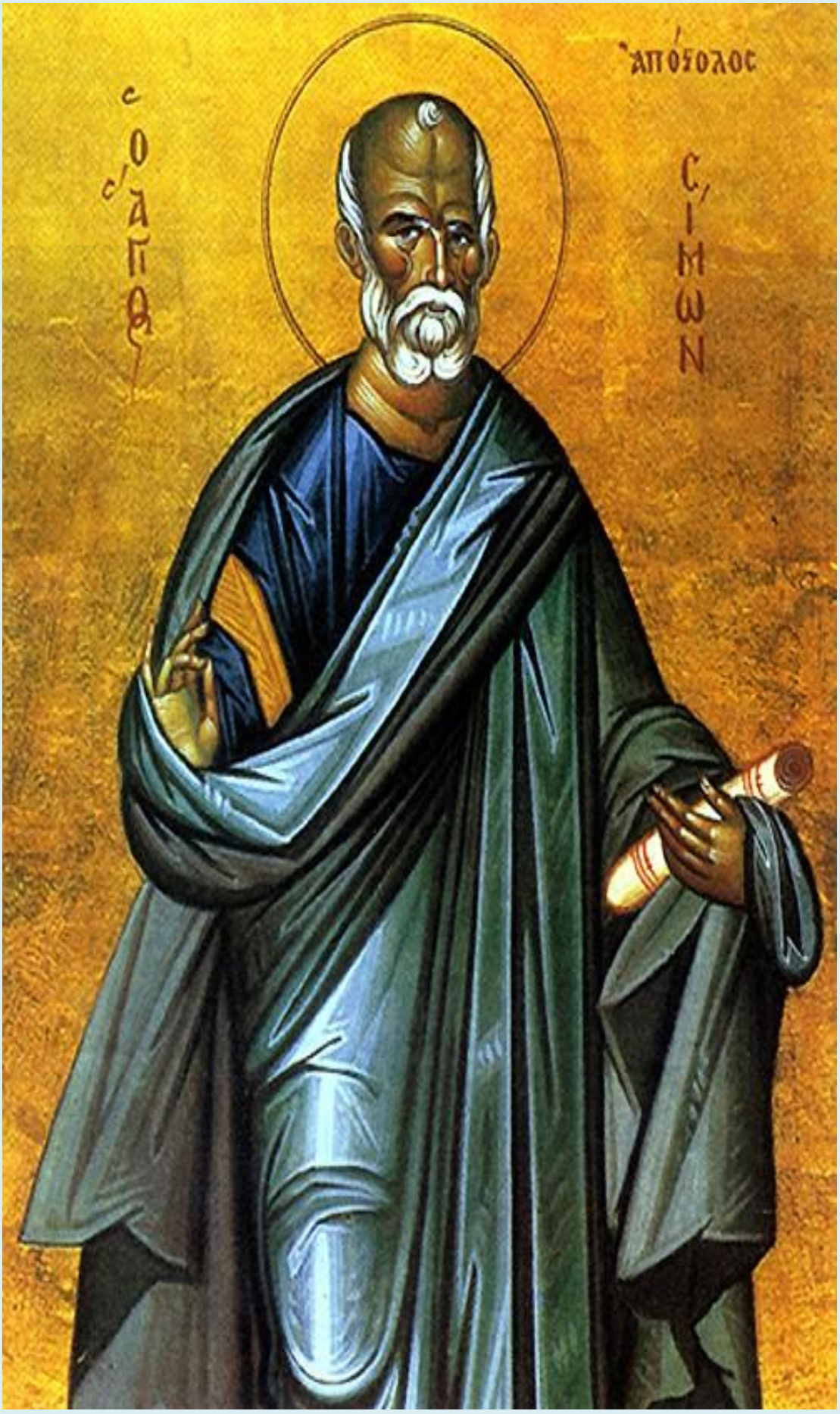
Ἀπόστολος
Ο ἅγιος
Σίμων

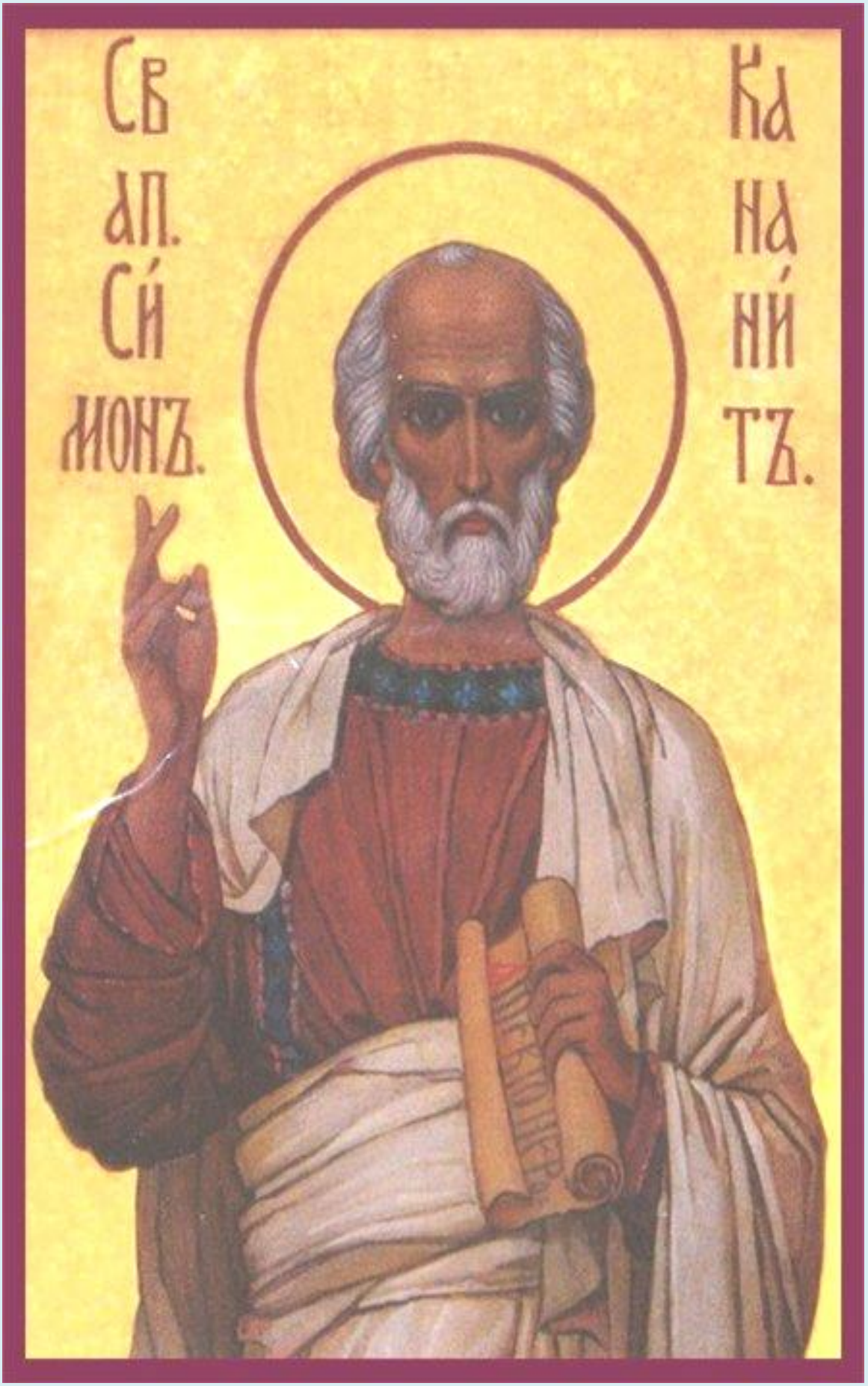
Св
ап.
Си
монъ.
Ка
на
ни
тъ.

МР ѲУ
а́цкъа Евста́фи
Плаки́да
а́цкъа Евста́фи
Апси́лтэи
а́цкъа Си́мон Канатэи

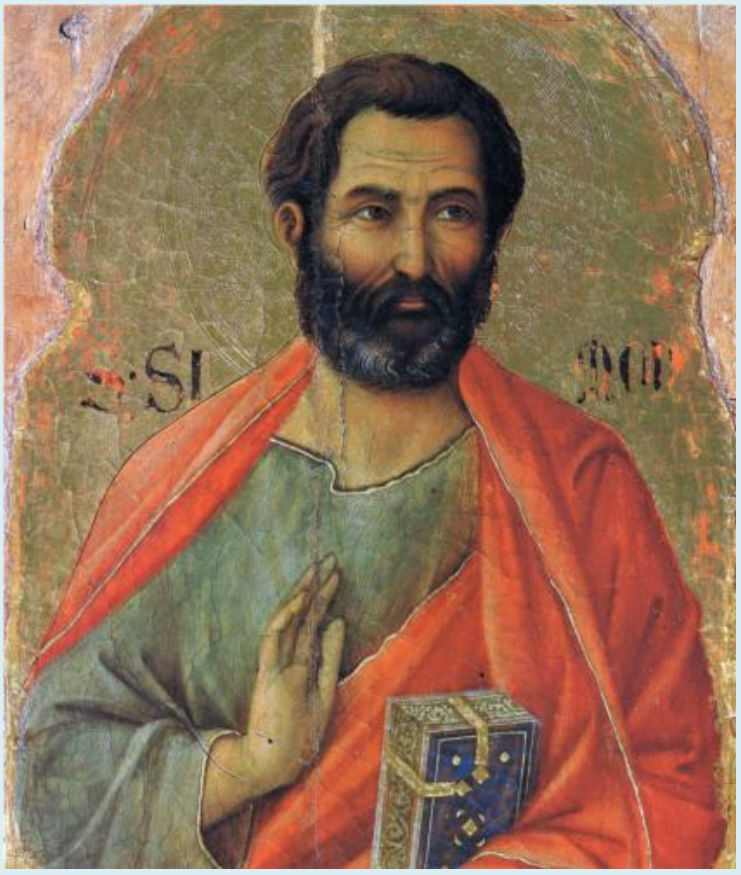

Apostle Simon - Duccio, 1308-1311

Hl. Simon by José de Ribera

St. Simon, by Peter Paul Rubens (c. 1611), from his Twelve Apostles series at the Museo del Prado, Madrid

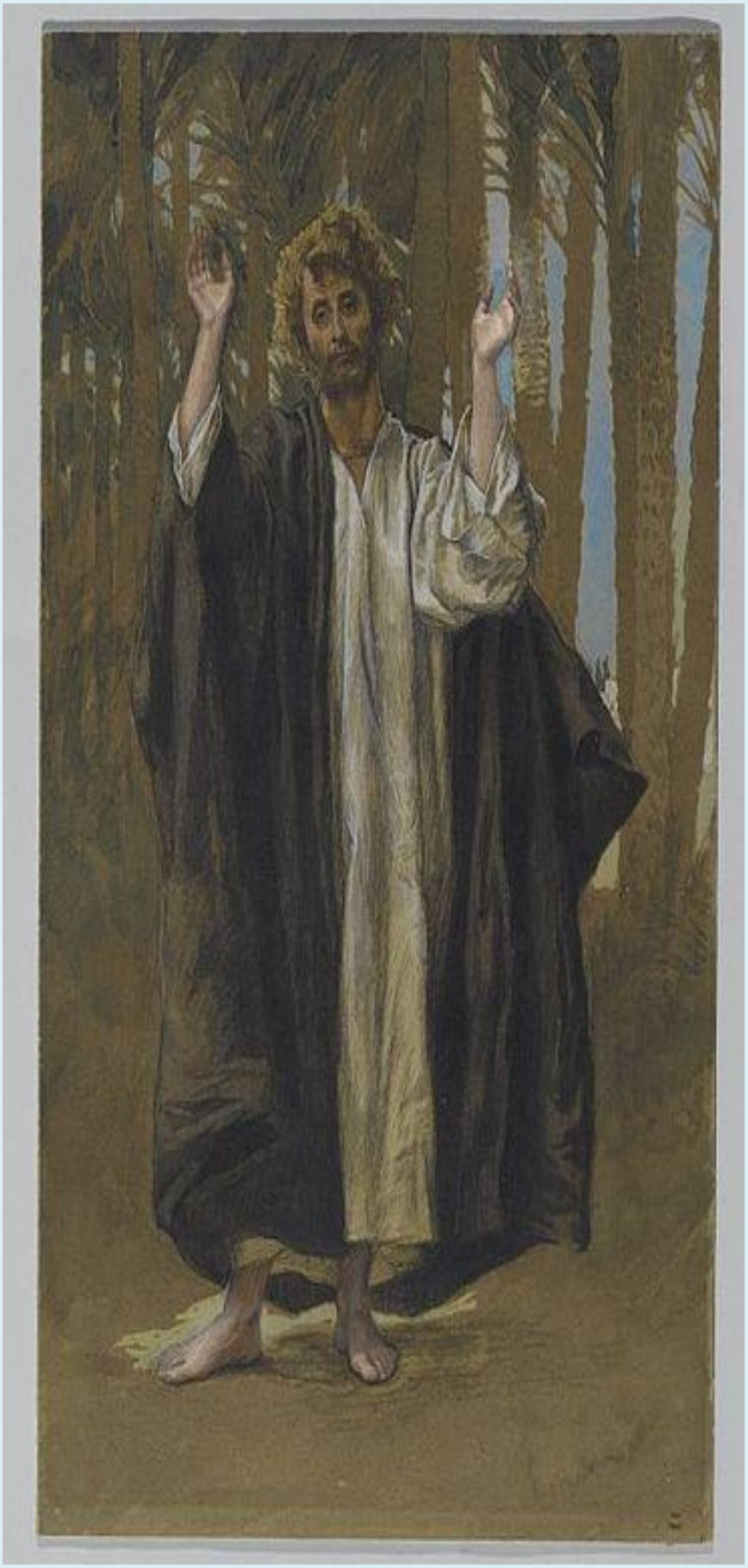

James Tissot - Saint Simon - Brooklyn Museu

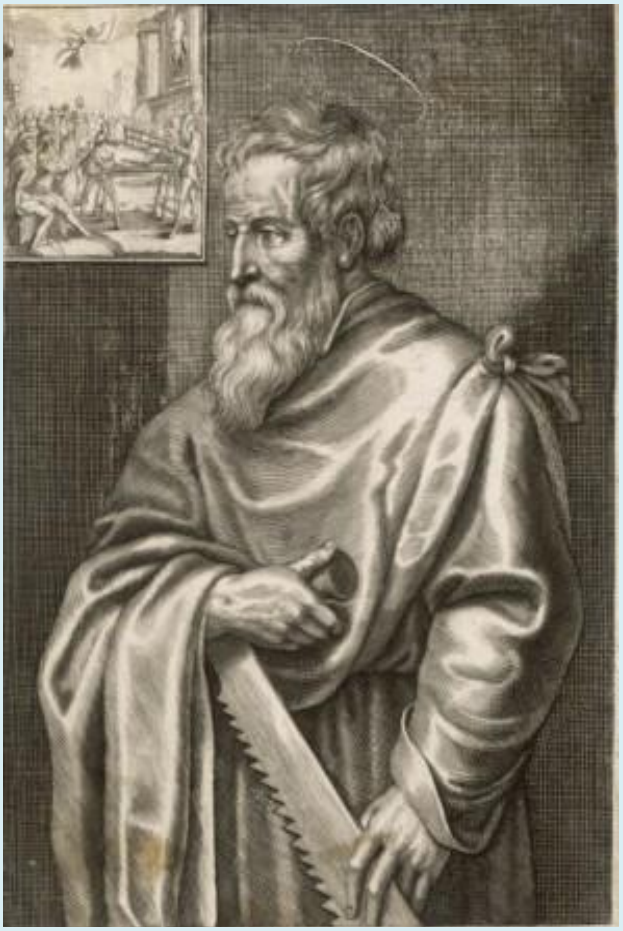

Saint Simon the Zealot with his attribute of a saw

Statue of St. Simon in the Archbasilica of St. John Lateran by Francesco Moratti

St Simon the Zealot, St Philip, St James the Less and Jude Thaddeus

SF. AP.
SIMEON

DOXOLOGIA.ro
SF. AP.
SIMON
ZILOTUL

ST.
SIMON

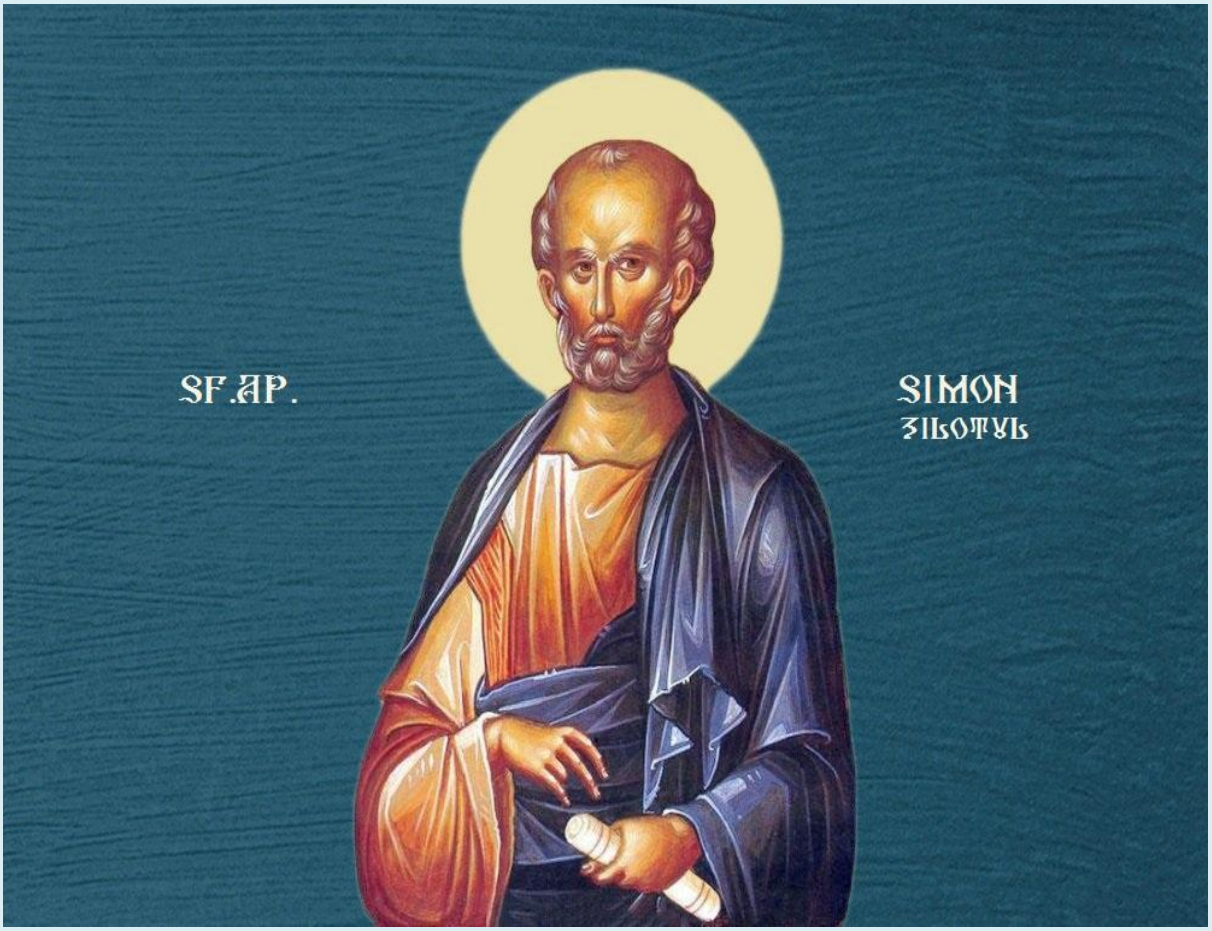
SF.AP.
SIMON
ZILOTVL

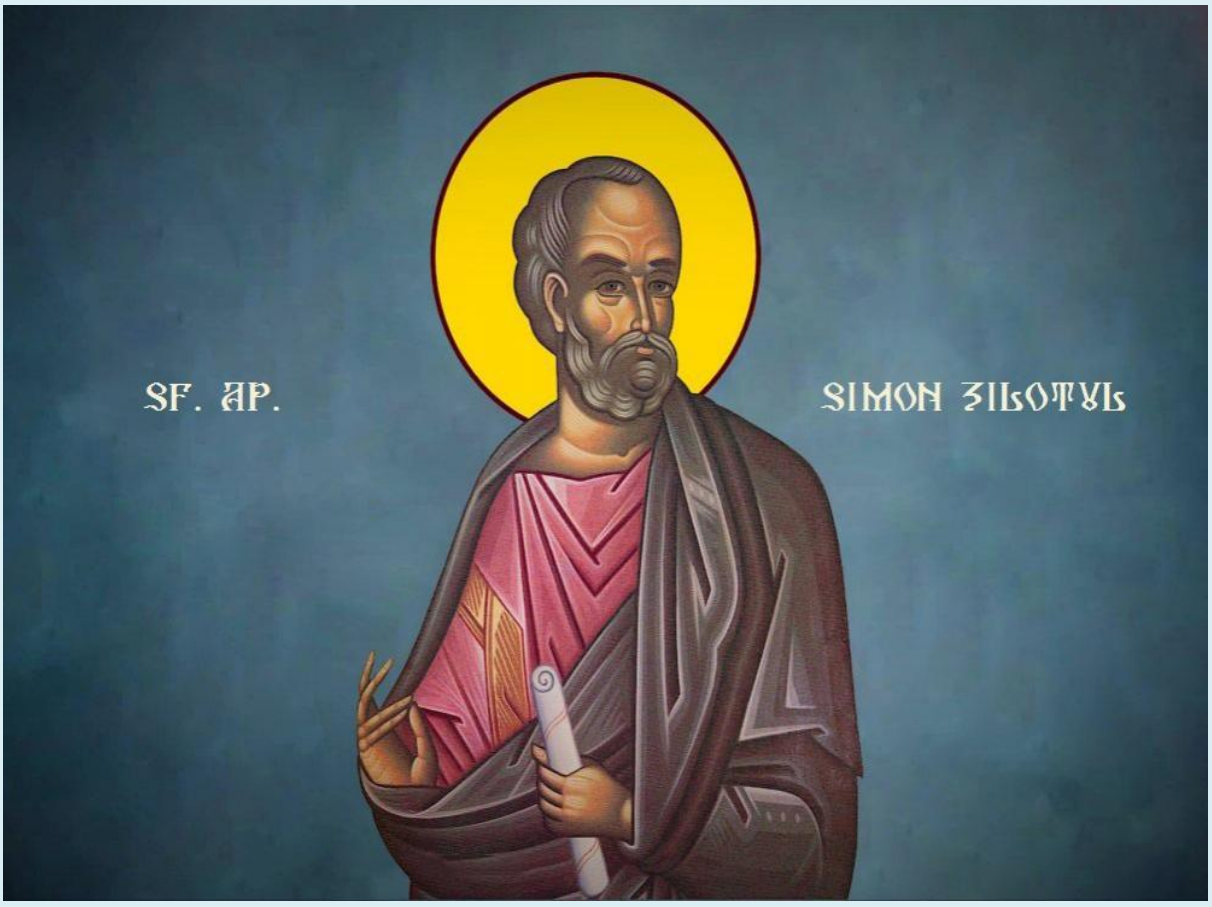
SF. AP.
SIMON ZILOTVL

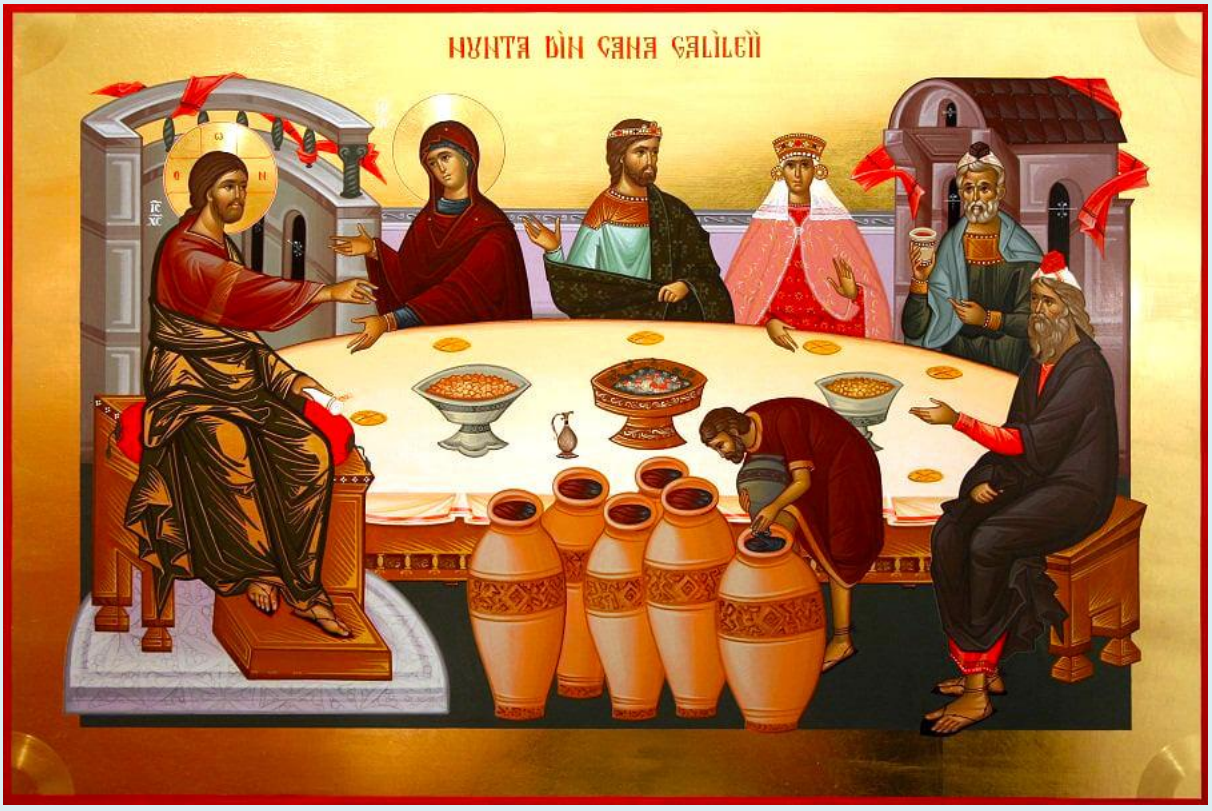
NUNTA DIN CANA GALILEII

6 lucruri despre
Sf. Ap. Simon Zilotul

Mai
10

- Este mirele de la Nunta din Cana Galileei
- Este unul dintre cei 12 Apostoli ai Mântuitorului
- A predicat în Mauritania, Africa și Britania
- A suferit moarte pe cruce
- Este ocrotitorul familiei și al celor care vor să se căsătorească
- Un fragment din moaștele sale se află la Biserica Podeanu

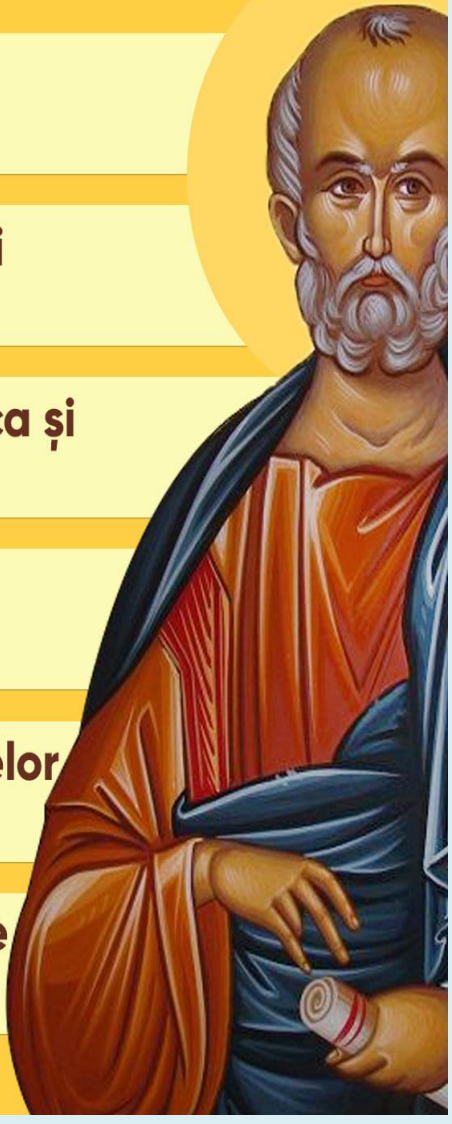

BASILICA.RO

6 LUCRURI CA SĂ ÎL CUNOŞTI PE SFÂNTUL SIMON ZILOTUL

Este mirele de la Nunta din Cana Galileei

Este unul dintre cei 12 Apostoli ai Mântuitorului

A predicat în Mauritania, Africa şi Britania

A suferit moarte pe cruce.

Este ocrotitorul familiilor şi al celor care vor să se căsătorească.

Un fragment din moaştele sale se află la Biserica Podeanu din Bucureşti.

BASILICA.RO

Troparul Sfântului Apostol Simon Zilotul

10 Mai - Glasul 3

Apostole sfinte Simone, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

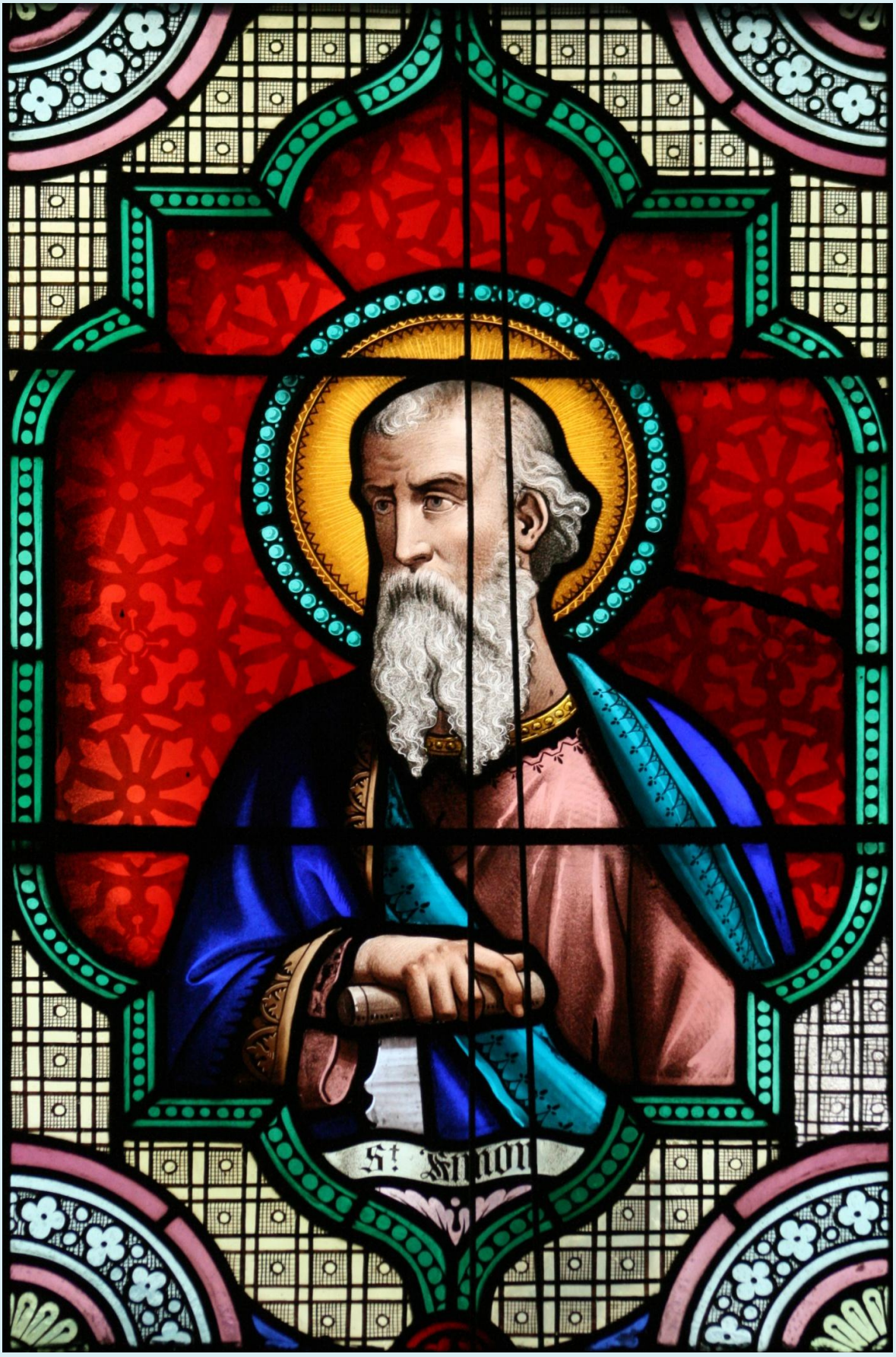

Bucură-te, Sfinte apostole Simon, de Dumnezeu râvnitorule!